

Cudî



واستوت على الجودى وقيل بعداً للقوم الظالمين

Allah Xwedayê meye - İslam Ola meye - Muhammed Pexambarê meye - Kurdistan Welatê meye

Allah Rabbimiz - İslam Dinimiz - Muhammed Peygamberimiz - Kürdistan Vatanımız

Sal/Sene:1991 Meh/Ay: Tebax-Ağustos Hejmar/Sayı: 6 Buha/Fiyat: 3,- DM

SERHILDAN



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَّ اُنْثٰى
وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوْبًا وَّ قَبَاۤىِٕلَ لِتَعَارَفُوْا

اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰىكُمْ
اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ حَبِيْرٌ

Ey İnsanlar! Doğrusu biz sizi bir erkek bir dişiden yarattık. Ve birbirinizle tanışmanız için sizi milletlere ve kabîlelere ayırdık. Muhakkak ki Allah yanında en değerli ve en üstün olanınız, O'ndan en çok korkanınızdır. Şüphesiz Allah bilendir, haberi olandır.

Hucurat 13

Ancak iman edip iyi işler yaparlar, Allah'ı çok çok anarlar ve zulme uğradıklarında kendilerini savunurlar. Zulmedenler hangi akibete yuvarlanacaklarını öğrenecekler. Şuara 227

Cudi Dergisi şimdilik üç ayda bir yayınlanır. Gönderilen yazılar, yayınlanmadığı takdirde iade edilmez. Yazıların muhtevası yazarları sağlar.

ADRES:

ARAM
POSTFACH 1347
5040 BRÜHL

BANKA BAĞLANTISI:

IVK
Sparkasse Bochum
Kont.Nr.: 3330725
BLZ. : 43050001

Berpirstyar / Herausgeber / Sahibi:
Islamischer Verein Kurdistans - IVK

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
Giriş	4
Serhildan	5
Kürdistan da asimilasyon Hareketi	8
Kürdistanda İslami Hareketin yayılışı	11
Vahdet ama nerede?	13
Zalim müslümanlara karşı savaşılır mı? ..	16
Niçin Çifte Standart ?	18
Sorumluluk	20
Savaşın ardından	22
Devletmi Kontr-gerilla mı?	24
Toplumların çöküşü ve Sünetullah	27
Bildiri	29
Savaş PKK'ya karşı değil	30
Alternatif olabilmek	31
İslamda Bayrak ve Bayraktarlık hakkı ...	34
Bira Zimanê me winda nebe	35
Niçin bir düzen ?	36
Bir Kürd devleti olsaydı!	38
Sovyet Kürdleri	39
Düşünceler	41
Otonomi değil, Bağımsız bir Kürdistan ...	44
Serhildana Gelê Kurd	47
Ji gotinên Pîroz	48
Helbestê Kurdî	49
Rêbaz /Tüzük	50/51

Değerli okuyucular:

Cudinin bu sayısında, genel olarak son zamanlarda Kürdistan'da meydana gelen "Serhıldan" olayı ve TC nin vahşi saldırıları, ağırlık bölümünü teşkil etmektedir. Gündemde olması bakımından üzerinde fazla durmaya değer. Bunun yanısıra halkımızın arasına sokulmuş yanlış dini kavramların teşhiri, her sayıda olduğu gibi bu sayıda da önemli yer almaktadır. Zira halkımıza karşı kullanılan yanlış dini istilahlarla, halkımız yıllarca uyutulmuş ve mücadele azmi kırılmıştır. Bu hile ve oyunları açığa vurmakla, düşmanın kirli yüzünü teşhir etmek ve halkımızın mücadele azmini artırmak amaçlanmaktadır. İmkanımız ölçüsünde olayları, real olarak aktarmaya çalıştık. Olayları taze olarak sunamadık, ancak imkanlarımız ölçüsünde bunu yapmaya çalıştık. Kürdistan gibi büyük problemlere sahip olan bir ülkenin hadiselerini, Cudi gibi üç ayda bir yayımlanan bir dergide sunmak yeterli olmasa da, İslami açıdan konuları dile getirdiğimizden büyük bir boşluğu doldurduğumuza inanıyoruz. Kürdistan olaylarını, güncel olarak halkımıza sunmak gayemiz iken, maddi sıkıntılarımız yüzünden şimdiye kadar bunu gerçekleştiremedik. Umarız yakın gelecekte halkımızın desteğiyle Cudi Dergisi aylık yayına başlayacak ve güncel olarak halkımıza hizmet verecek. Prensipte hiçbir tarafa bağlanıp, yardım almak niyetinde değiliz ve gelen bu yönlü teklifleri de reddederiz. Hiçbir şekilde ne Kürdistan düşmanlarından ne de Emperyalist ülkelerden yardım bekliyoruz. Gücümüzü yalnız halkımızdan alarak, yürümeye devam ediyoruz. Cudinin 6. sayısını çıkarırken, halkımızın desteğini aldığımızı söylemek istiyoruz. Ancak bu yardımın, bu büyük proplem için yeterli olduğunu söyleyemeyiz. Cudi'nin aylık çıkabilmesi ve diğer işlerin yürütülebilmesi için, daha geniş bir yardıma ihtiyaç duymaktayız. Önümüzde yapmamız gereken dosya dolusu işler varken, maddi sıkıntılardan dolayı yapılması gerekeni zamanında yapamıyoruz. Bunu yapabilmemiz için Halkımızın bize sonsuz destek vermesini bekliyoruz. Hizmetimiz, halkımızın bize sunduğu yardımlar ölçüsünde gerçekleşebilir.

Mali cihad yapılmadan, bedeni cihad yapılamaz. Zira maddesinden fedakarlık yapmayan, bedeninden fedakarlık yapmaz. Onun için yüce Allah, birçok ayette önce MALİMİZLA, sonra canımızla cihad etmemizi emretmektedir: "Mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad ediniz" (Tevbe 41) "Ne infak ederseniz sizin içindir". (Bakara 272), "Allah yolunda nafaka verin, kendi elinizle kendinizi tehlikeye atmayın. (Bakara 195) Demek oluyor ki, Allah yolunda harcama

yapmayan kendi kendini tehlikeye atmış olur. Bu ayet, bugünkü kürd halkına büyük mesaj vermektedir. Yani eğer yardım etmeseniz, kendinizi tehlikeye atmış olursunuz. Kur'an-i Kerimden birçok ayet, Allah yolunda harcamaya davet etmektedir. Zira harcama (İnfak) olmadan cihad olmaz. İslamın izzeti ise cihadtadır. Bugünün müslümanları, izzeti isteseler, Allah yolunda cihada kalkmalı ve Kürdistan'daki cihad hareketini mallarıyla ve canlarıyla desteklemelidirler. Allah yolunda kürdistan'da verilen islami cihada yardım etmekle hem Allahın emrini yerine getirmiş olacağız hem de kendimizi ve halkımızı tehlikeden korumuş olacağız. İslam alimlerinin ittifakıyla, zulme karşı sarfedilen Mal, Allah yolunda sarfedilmiştir. Bugün Kürdistan'da, zulmün hüküm sürdüğü muhakkak ve gerçek olduğuna göre, bu zulmü uzaklaştırmak için herkes kendi imkanına göre, Allah yolunda mal harcamakla mükelleftir.

Kürdistanın havadan ve karadan saldırılara uğradığı bugünlerde, müslüman kürd halkı, fikir ayrılığına bakmaksızın, - tek vucut halinde - düşmana karşı çıkmalı ve bir yumruk gibi zalimlerin tepesine inmeli. İyi bilmeli ki, düşman kürd halkına saldırırken fikir ayrılığına bakmaksızın saldırıyor. Öyle ise, düşmanın hedefi hepimiziz. Düşmana karşı cesurca çıkan kahraman gençleri yalnız bırakırsan, düşman o gencin işini bitirdikten sonra sana dönecek ve rahatlıkla seni yutacak. Kürd tarihi bu gibi örneklerle doludur. Düşman, ya kürdleri karşı karşıya getirip birbirine kırdırması, ya bazılarını bazılarına karşı kullandırmış veya bir kısmını vururken diğer kısmının tarafsız kalmasını sağlamıştır. İyiye zayıflattıktan sonra dönüp geride seyredenleri de yutmuştur. Bugünkü köy korucuları, bunun canlı şahididir. Düşmana karşı seyirci kalan, dolaylı olarak düşmana yardım etmiş sayılır. Onun için bugün İslama göre kafir düzen olarak kabul edilen Laik Kemalist TC'ne karşı, ister Türk, ister Kürd, ister Arap, ister Farıs olsun, her müslüman cihad etmekle mükelleftir. Ama mutlaka karşı olmalıdır. Düzenin yıkılması için dolaylı veya dalaysız mücadele içinde olmalıdır. Müslüman, her zaman seyirci kalmaktan kaybetmiştir. Önemine binaen, bu sayımızda buna benzer sorumluluklara değinilmiştir.

Umarız kardeşlerimiz, TC düzeninin yıkılmasında seyirci kalmaz ve tarihi hatalarını tekrarlamazlar. İslami bir inkilabi ruhla müslüman kardeşlerimizin aktif olarak mazlumların yaralarına derman olmalarını bekler ve bu sahada muvaffakiyetlerini dileriz.

CUDI

İNTİFADA

(SERHILDAN)

Xalid Serhedî

Son dönemlerde Kürdistan'da meydana gelen politik deprem ve halk kıyamı, Kürd halkının şahsiyetini dışarıya vuran tipte bir harekettir. Tarihin zulüm birikintilerine, günün emperyalizmine ve işbirlikçilerine sıkılan kuşunlardır. Bu kıyam zalim ve despotları boğan idam sehpalarıdır.

Kürd halkı, durgunluk dönemini atlatıp harekete geldiğinden, bütün çirkeflere ve mezalimlere baş kaldırdığından, asrın en büyük direniş ödülüne layıktır.

Halk kıyamı ile bu asır Kürdlerin asrı olacaktır. 2000 yılların dosyası, Kürd halkının mührüyle, mühürlenerek zilletin ve sefaletin çemberini aşır yeni bir dünyaya açılacaktır.

Toplu halk kıyamlarında bir çok gerçek görülür. Kürdistan'da yeni başlayan kıyamda ise ilk etapta şu noktalar dikkatı çekiyor:

1-Böylesi kıyamlar asırların özlemidir. Asırlardan beri Kürdistan bu gibi başkaldırlara muhtaçtır. Çünkü halk tarihten beri muzdariptir. Toplu hastalık olmasına rağmen, hastalık görülmemekte veya hissedilmemektedir. Yani toplum kendisiyle meşgul değildir. Bu davranışla halk topluca varolan proplemi halletmeye koyulmuştur. İnsanları maddi ve manevi yönden kemiren nice proplemler vardır ki, halk nezdine inmediğinden veya halk onu proplem olarak kabul etmediğinden, toplumun bir kesimini daha sonra da toplumun hepsini alıp götürmüştür. Yer yüzünde bir çok halkın proplemi de bundan kaynaklanıyor. Yani toplum mevcut proplemi kendi proplemi olarak kabul etmiyor. Kürdistan'da varolan **hastalıkta** bu türdendir. Şimdiye kadar proplem olmasına rağmen, propleme ancak belli bir kısım karşı koyuyordu. Şimdi ise halkın hepsi karşı koyarak hastalığa bir ilaç sunmuştur. Yani halk, varolan hastalığın, sefaletin ve ezilmişliğin ilacının halk kıyamı olduğunu idrak etmiştir. Bu ilacı sunmakla tarihin, günün ve geleceğin hasretini gidermiştir. Yani özgürlük hasretini toplum olarak dile getirmek istemiştir. Bu kıyam yüzyılların istek ve arzusudur. Bu Kıyam, köle halkın özgürlük ve yaşama hasretidir. Bu yüzden Kürdistan toprağı bu kıyamı görmekle asırların özgürlük iştiağını gider

miştir.

İkinci bir husus ise, Kürdlerin kendini değiştirmesidir. Düşmanlar artık diledikleri tipte Kürdlere işkence yapamayacaklar, dilediklerini asıp-kesemeyecekler. Kürd halkı insani mesuliyette birbirlerine karşı duyarlı hale geldiğinden, düşman artık ferdi işkenceyi bırakmak zorunda kalacak, ferdi işkencelere son verilecektir. Kürd halkının Kürdistan konusunda duyarlı hale gelmesinden dolayı, varolan sömürünün ve zulmün ömrü kısalmıştır. Çünkü zulmün ve sömürünün önüne geçebilecek tek güç halk gücüdür. Kürdistan'da 50 yıldan beri bu görülmemiştir. Zulümler olmasına rağmen halk duyarsızdı, rahatı için zillete boyun eğmişti. Halk kendi acısını duymuyor yapılan mezalime tiksinden boyun eğiyordu. İşte bu intifada da zilletin kalktığını, halkın izzet içinde yaşamak istediğini ispatladı. Yani halk kendini değiştirdi. Zilleti izzete çevirdi. Ayeti kerimede geçen söze " Bir kavim kendini değiştirmedikçe biç onları değiştirmeyiz" kulak verdi. Yani bu biz toplum kendini tümen değiştirmedikçe, varolan şeye karşı koymadıkça, değişim için de çaba harcamadıkça biz onlara, üstlerinde var olan şeyin kalkması için yardım etmeyiz demektir. Örneğin Kürdistan'da vahşi zulüm vardır. Eğer halk bu zulmün kalkması için bir çaba sarfet-



miyor, uygulanan tüm insanlık dışı muamelelere karşı susuyorsa, Allah yardım etmez. Bu güne kadar olan durum da bu idi. Halk uygulanan zulme bir nevi rıza gösterip, kendini düşmanının vjdanına ısmarlamıştı. Gününü ve geleceğini düşünmeden yerinde oturuyordu. Bencillik ve hased alabildiğine ilerlemişti. Toplumun içinde ancak az bir kesim bu olaya karşı duyarlı olduğundan, gereken işleri yapamıyor, ses çıkardıklarında da soluğu hapisane köşelerinde alıyorlardı. Bu yüzden Allah, gaflet içinde yaşayan bu topluma yardım etmiyordu. Ancak toplumun aniden kendini değiştirmesi, zulme ve küfre karşı ayaklanması, bu durumu değiştirdi. Toplum kendini değiştirmek istediğinden Allah ta bu değişim için yardım edecek, yaptıkları cihad da O nun yardımını göreceklerdir.

Kürdistan da akıtılan kan artık heder olmayacak, kürd evladı düşmanın hücrelerinde beyhude can vermeyeceklerdir. Toplumun suskunluktan dolayı nice Kürd evladı hapisane köşelerinde can verdiği halde, onların sesini duyan olmadı. Bu istifadeye sebep Merhum Vedat Aydın'ın öldürülmesiydi. Devlet şimdiye kadar binlercesini böyle öldürmüş ve kimse

yerinden kıpırdamamıştı. Devlet bunu da öyle planlamıştı. Ancak devlet Kürdlerin kendilerini değiştirdiğini ve kıyam için artık bekleyecekleri tek bir saniyenin kalmadığını hesaba katmamıştı. Bu yüzden İntifada TC için bir şok oldu. Neye uğradığını şaşırıldı. Bu yüzden TC bundan sonra bir olay işlerken düşünmek zorunda kalacak, her istediğini yapamayacaktır. Çünkü Kürd evlatları artık sahipsiz değildir. Bir halk kendini değiştirmiştir, her Kürdün yanında bir halk yatmaktadır. Kürdler artık kendilerine sahip çıkıyor ve olayları hassasiyetle takip ediyor. Bu yüzden Vedat Aydın'ın cenazesinde, yüzbinlerce insan sokağa dökülerek, sıkılan kurşunun tüm Kürd halkına sıkıldığını vurgulamıştır. Bu halkın ölü olmadığını, yaşadığını ve yaşamak için de kararlı olduklarını vurgulamıştır çünkü kıyamın ana hedefi esaret ve zillet kefenini yırtmaktır. Kürd halkı da korkmayarak zillet ve korku kefenini yırtmıştır.

İntifadanın üçüncü bir yönü ise, Cihad ruhunun uyanmasıdır. Şimdiye kadar belli bir kitleye yüklenen cihadın tüm halka yüklenmesidir. Tüm halk cihada hazırlanmış durumdadır." Yan KÜRDİSTAN Yan NE-

MAN " sloganını Kürd halkının vaz geçemeyeceği bir hedeftir.

İntifada bir halkın özgürlük aşkını ve zulme olan nefretini dile getiriyor. Fiiliyatı olan intifadanın tek tefsiri, halkın zulmün her çeşidine karşı kıyam etmesidir. Yani halk diliyle, halk kendi özgürlüğü için, kellesini koltuğuna alarak sokağa fırlamış, bir daha eve dönmemeyi göze almıştır. " Gidiş var dönüş yok", ilkesini bilerek ve inanarak yola çıkmıştır. Yani cihad ruhu, halkı dünyayı kazanmak için, ruhunu vermesi gerektiğini idraka zorlamıştır. Sokakta bulunan ne asker ne tank ve ne de silah onu bu aşkıdan caydıramamıştır. Gördüğü tek hakikat, özgürlük için, canını feda etmedikçe, özgürlüğüne kavuşamayacağıdır. Şuur ve özlem bu olunca; Kürd halkı özgürlüğünü yakalamakta kararlıdır. Cihad ruhu Kürd halkını kaplamıştır, her ne pahasına olursa olsun, cihadını sürdürmeye çalışacaktır. Camilerden çıkan halkın "ALLAH'U EKBER" diyerek, yürümesi olayın ciddiyetini ve boyutunu dile getiriyor. Düşmanın her zaman bulunduğu "

anarşi" kelimesi artık Kürd halkı için hiçbir anlam ifade etmiyor. Çünkü Kürdistanda "Anarşi" yok halk kıyamı var. Yabancı güçler yok, Kürd halkı var. Yabancı ideolojiler yok, İslam var.

İslami cihad ruhunun Kürd halkı arasında canlılık kazanması, Kemalizmin ve şirkin sonunun geldiğine delalet eder yani artık Kürdistanda fiili cihad var.

Müşriklere ve emperyalizme başkaldırış var. Onlara karşı Kürdistanda "Hendekler" kazılmıştır. Muhammedin ordusu ayaklanarak, müşrikleri ve şirki orda gömecektir. Ebede kadar cihad Kürdistanda devam edecek İslamın sancağı ve Kürdistan bayrağı yükselineye kadar, bu halk susmayacaktır.

Kürd halkı özgürlük için kendini rahatsız ettiğinden, Allah bu halkın yaptıklarını karşılıksız bırakmayacak, ecrini mutlaka verecektir. Ayeti Kerimede; " Bunun üzerine Rableri, onların dualarını kabul etti (Dedi ki) Ben, erkek olsun kadın olsun ki hep birbirinizdensiniz- içinizden, çalışan hiçbir kimsenin yaptığını boşa çıkarmayacağım. Onlar ki, hicret

ettiler, yurtlarından çıkarıldılar, benim yolumda eziyete uğradılar, çarpıştılar ve öldürüldüler; andolsun, ben onların kötülüklerini örteceğim ve onları içinden ırmaklar akan cennetlere koyacağım. Bu mükafaat, Allah tarafından. Allah, mükafaatın en güzeli kendi nezdinde olandır" (ALİ- İMRAN 194) buyuyor.

İntifadenin dördüncü bir yönü ise; Politikanın kavranmasıdır. Asırlar oldu" Müslümanlar kardeşler" cümlesinden, Kürdler bir türlü ayaklanmadılar. Bu bağ yüzünden asırlarca sömürülmeyi göze alıp, yapılan mezalime göz yumdular. Düşman da bunu çok iyi kullanarak, belirli hedeflerine ulaştı. Osmanlı 400 yıl Kürdleri bekçi olarak kullandı ve vergi aldı. İslam "halifesi" sözünü Ayet ve Hadis'ten sonra en mukaddes bir yapı olarak kabullendi. Osmanlıya isyan Allaha isyan şeklinde yorumlandı. Halk Allaha isyan etmemek için Osmanlı'nın aleyhinde söz kullanmadı. Asırlarca halk, uyuşup kaldı. TC kurulunca devletin kutsallığı yine de devam ettirildi. Devlet mukaddes bir yapı, ona dokunmak Allaha isyan şeklinde yorumlandı. Halifeliğin kaldırılmasıyla her ne kadar Kürdler isyan ettiyse de, bu yapıyı yıkamadılar. Kürd halk tabanının çoğu bu yapıyı her ne olursa olsun kabullenip devletin kutsallığına hürmet etti. 2. Dünya savaşıyla biten Kürd halk kıyamından sonra meydana gelen, ulema boşluğuyla bu yapı tekrar canlılık kazandı. Devlet kafir olmasına rağmen ondan ayrılmanın caiz olmadığı fikri hakim oldu. Her ne kadar bu devletin küfür devleti olduğunu bilen bir kitle vardysa da, topluma söz geçiremiyordu. Son intifada ile, Kürd halkı 2. dünya savaşı öncesi şuuruna tekrar kavuşarak, bu devletin uzaktan yakından islam ile bir ilgisinin olmadığını ve buna karşı cihadın farz olduğunu, müslümanların kafirlerle kardeş olamayacağını dile getirdi. Devlet ile Kürd halkını yakınlaştıran hiç bir olgunun ve değerinin olmadığını haykırdı. Kürdler islamın maslahatı için Osmanlıya bağlanmışlardı. Şimdi ise islamın maslahatı yerine islamın zararı olduğunu algıladı. Küfür devletini canıyla ve malıyla beslemenin haram olduğunu vurguladı. Yani Kürd halkını

Devamı 26'da

KÜRDİSTANDA ASİMİLASYON (ERİTME) HAREKETİ

UYGULANAN METODLAR:

ÇİYAYI

Bilindiği gibi bir milletin eritilmesi ve tarih sahnelerinden silinip başka milletlere karışması kolay bir şey değildir. Sosyoloji(ictimaiyat) alimlerinin anlattıklarına göre bir millet, bu üç metodun birisiyle asimile edilir(eritilir)

1. BASKI YOLUYLA:

Yani çeşitli baskı metodlarını kullanarak o milletin dilini, kültürünü, örf ve adetlerini, tarihini, ve o milleti sembolize eden her şeyi yasaklayarak baskı altında tutması ve kendi kültürünü zorla kabul ettirmeye çalışması. Bu metod, uygulanıp bir kaç nesil geçmesi halinde halk ile halkı belirleyen özellikler arasına büyük bir kopukluk meydana gelir ve böylelikle bir milleti millet yapan karakterler kaybolmaya başlar ve yavaş yavaş kendini içinde bulunduğu toplumdaki saymaya başlarlar. Bu arada zorla siz bizdensiniz, siz ayrı millet değilsiniz baskısı devam eder. Böyle bir asimilasyon hareketi, bugün Kürdlerin düşmanları tarafından katı ve acımasız bir şekilde bütün Kürdistan'da uygulanmaktadır. Bu şekilde yapılan asimilasyon hareketinin etkisi inkar edilemez. Özellikle Kürdistanın Türkiye bölümünde büyük etkiye bulunmuş ve birçok kürd evladı bu metodla türkleşmiştir.

2. TEŞVİK YOLUYLA

Yani hakim sınıfın kültürünü, dilini, hakimiyetini ve milliyetini kabul edenler, çeşitli ödüllerle mükafatlandırılması. Mahkum ve Esir durumunda bulunan halkı, fakirlik ve yoksulluk içine itmek suretiyle maddi bakımdan hakim sınıfa muhtaç hale getirilerek, hükümetin makam nimetlerinden yararlanmak için bu şartlar öne sürülür. Örneğin hakim sınıfın okulunu okumak, kültürünü benimsemek, kendi kültürünü inkar etmek,

mevcut düzene karşı gelenleri ihbar etmek ve vargücüne idareci milletin hizmetine girmek gibi kendi milliyetini inkar ettirmeye zorlayacak maddi beklentiler ve teşvikler, şahısları yavaş yavaş kendi milletinden çıkarıp başka milletlere adapte eder. Bu asimilasyon metodu da Kürdistanın her beş parçasında kürdlerin üzerinde uygulanmaktadır. Bu metodla da birçok kürd ya türkleşmiş ya araplaşmış ya farıslanmış ya da ruslaşmış durumundadır.

3. SÜRGÜN VE DAĞITMA YOLUYLA:

Bir milleti diğer milletlerden ayıran bütün vasıflar tevarüs yoluyla nesilden nesile geçer. Kültüründen örf ve adetlerine kadar olan bütün oluşumlar, toplumun içinde meydana gelir. Toplum birbirinden ayrıldığı zaman kültür iletişimi kesintiye uğrar ve yavaş yavaş kaybolmaya başlar ve kendi milletini unutup kendini başka milletlerden saymaya başlar. Bu metodla da Kürdler Asimile edildiler. Türkiye'nin, Irakın ve Rusyanın milyonlarca kürdü, sürgüne göndererek darmadağın edip eritmele-ri, örnek olarak gösterilebilir. Ayrıca maddi imkansızlıktan dolayı kendi istekleriyle büyük şehirlere inip, şehirin canavar medeniyeti içinde kaybolup boğulanların sayısı belki de hepsinden fazladır. Bugün, Ankara, İstanbul, İzmir, Şam, B ağdat ve Tahran gibi büyük metropollarda yaşayan Milyonlarca Kürd, integrasyon ve Asimilasyonla karşı karşıyadırlar. İsteyerek veya istemeyerek diğer toplumların içinde eriyip gidiyorlar.

Kürdistanı işgal eden zalimler, o kadar bu sahada uğraşıyorlar ki belki sosyoloji alimlerinin aklına bile gelmeyen asimilasyon yöntemlerini geliştirdiler. Örneğin: Şehir, Kasaba, Köy ve İnsanların isimlerine kadar değiştirmedik ve tahrif etmedik birşey bırakmadılar.

İSLAM VE ASİMİLASYON:

İslam, asimilasyona karşıdır. Onun için islamı iyi bilen asimileye uğramaz. İslamda asimilasyonu engelliyen önemli faktörlerden birkaç tanesine değinelim:

1. İslamda, kişinin kendi ırkını ve milliyetini inkar etmesi yasaklanmıştır. Peygamberimiz (SAV) şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَبِي ذَرِّقَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَيْسَ مِنْ رَجُلٍ إِذْ دَعَى لِقَوْمٍ آخَرِينَ وَهُوَ يَعْلَمُ بِأَنَّ الْأَعْرَابَ مِنْ إِذْعَى قَوْمٍ لَيْسَ لَهُ فِيهِمْ نَسَبٌ فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ.

Buhar-i - Kitabülmenakib 1427

..". Kim kavmini bilir, tanır ve ben O kavimden değilim derse cehennemde yerini hazırlasın."

Bu ve benzeri hadisi şerifler, başka milletlere ve kavimlere özenip aşağılık kompleksine girmenin, insanlık şan ve şerefine yakışmadığını ve bu gibi riyakarlıklardan sakınılması gerektiğini göstermektedir.

Başta mensubu bulunduğu kavimden olmadığını söylemekle yalan söylemiş olur ve



Bu çocuklar, hangi kültüre göre ve hangi dille eğitilecek?

den gösterip ucuz dünyevi ve nefsi itibar peşine koşmuş oluyor. Dinimizde riyakarlık haram kılındığına göre başkalarının kılıfıyla ortaya çıkararak riyakarlık içinde aslını inkar etmeye kalkmak da böylece yasaklanmıştır.

Bugün, Kürd olduğu halde, ben Türküm, Arabım veya Farısım diyen nice müslümanlar var ki, Pegamberimizin bu sözlerinden habersizdir. İslam şerefine herşeyden üstün olduğunu unutarak şerefi başka milletlere bağlanmakta arıyor. Gaflet içinde günah işledi-islamda yalan haram olduğuna göre kendi aslını bile inkar etmek de haramdır.

İkincisi kendini başka millettten göstermekle, riyakarlık, gösteriş ve mellaklık içine girmiş oluyor. Çünkü kendi kavmini düşük gördüğünden kendini daha muteber(!) bir kavminin ve düşmanları tarafından uyutulduğunun farkında değil.

2. İslamda Kavmiyet üstünlüğü yoktur.

Bütün insanlar tarağın dişleri gibi eşit ve birbirlerine müsavidir.

Üstünlük ferdi bazında olup işlediği hayırlarla ve Allaha bağlılığıyla ölçülüdür. İslam, Ulusların varlığını,

وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا

birbirinizi tanıyasınız diye sizi kabile ve uluslara ayırdık" (Hücrat 13)

Vatan hakkını,

الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَغْيًا

O haksız olarak vatanlarından çıkarılanlar"

(Hac 40)

dillerini,

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَكَاتِ

وَالْأَرْضِ وَخِلَافِ السِّمَكِ وَالْوَالِدَاتِ

Reklerinizin ve dillerinizin ayrı ayrı oluşu Allahın ayetlerindedir" (Rum,30.)

Kültürlerini ve insan olarak hepsi eşit şeref ve onur üzerinde yarattığını

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ

"Biz ademoğlunu onur ve

şeref sahibi yaptık" (isra 70.)

kabul etmektedir. . . . Her kavime peygamber gönderildiğine göre " Muhakkak her ulusa bir peygamber gönderdik" (Fatır 24)

Ve her peygambere o milletin dili ile vahiy geldiğine göre, *وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رُسُلٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ*

"Allahın emirlerini onlara iyice açıklasın diye

her Peygamberi yalnız kendi kavminin diliyle gönderdik" (İbrahim 4), bütün milletler eşit şeref ve üstünlüktedirler. Dolayısıyla kendini diğer kavimlerle eşit gören bir insan, diğer kavimlerin kisvesine girme ihtiyacını duymaz.

Bilakis, kendisi yeryüzünde belli bir milletten yaratılmasının Yüce Allahın ayetlerinden bir ayet olduğunun farkına vararak şeref duyar. Ben, yaratılırken Allah'ın yaratılış ayeti bu milletin içinde üzerimde tecelli etti diye Allaha şükreder. Böylelikle kendi milletini tasvib edip benimseyerek başka milletlere özentisi kalmaz, ve kolay kolay asimile edilmez.

Onun için islam dini, tahrif edilmeden, vahyedildiği gibi, bir hidayet rehberi olarak kürd milletine iyice anlatılırsa, inanıyoruz ki kürd halkı, aşağılık kompleksinden kendini kurtarabilir ve böylelikle islam, büyük bir kurtuluş kapısını açmış olacak.

3. İslamda, Milletler, yurtlarından ve diyarlarından zorla sürgün edilemez. Kur'an-i Kerim, insanları zorla sürgüne gönderenleri azarlar ve bu haksız sürgüne karşı savaşmaya davet eder

*أَذِّنْ لِلَّذِينَ يُبَايِعُوكُمْ بِيَدِهِمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِاللَّهِ وَأَكْفُرُوا بِاللَّهِ عَلَىٰ صُرْحِهِمْ
لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَىٰ الظَّالِمِينَ*

" Zulme uğrayanlar savaş izni verilmiştir, Allah onlara yardım etme gücüne sahiptir, Onlar ki haksız olarak vatanlarından çıkarılmışlar" (Hac 39-40),

*قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَمْ نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا
فَاتُفَكَّرُوا فِيهَا وَكَرِهُوا الْحَرَّةَ الَّتِي كَانُوا فِيهَا يَتَّبِعُونَ*

Vatanlarımızdan çıkarılmış ve evlatlarımızdan uzaklaştırılmış olduğumuz halde neden savaşmayalım" (Bakara 246) Bu zulme karşı direnenlere Yüce Allah yardım edeceğini va'd eder. Ayrıca büyük cihad olarak kabul edilip bütün günahların affına sebebiyet vereceğini müjdeleler

وَقِيلُوا آلَ الْكُفْرَانِ تَبِعُوا سَيِّئَاتِهِمْ وَلَآ ذُنُوبَهُمْ عَلَيْكُمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَبِعُوا هَدْيَهُمْ تَكْفِيرًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Onlar ki, hicret ettiler, yurtlarından çıkarıldılar, benim yolumda eziyete uğradılar, çarpıştılar ve öldürüldüler; andolsun, ben onların günahlarını af edeceğim" (Ali İmran 195). Yüce Allah, Milletleri yurtlarından sürgüne gönderenleri dost edinilmesini yasaklar ve kim onları dost edinirse kendisi de zalimlerden olur

أَلَمْ يَنْهَى اللَّهُ عَنْ الَّذِينَ مَاتُوا كَرَفًا أَنْ يَأْتِيَهُم بَأْسُهُمْ مِنَ اللَّهِ بِظُلْمٍ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ



Yurtlarından çıkarılan müslüman Kürdler!..

"Allah yalnız sizinle din uğrunda savaşanları, sizi yurtlarınızdan çıkarırları ve çıkarılmamız için yardım edenleri dost edinmenizi yasaklar. Kim onları dost edinirse işte zalimler onlardır." (Mümteherine 9)

İnsanları, yurtlarından ve diyarlarından sürülüp dağıtılmasına karşı olan islam dini, bu türden yapılan asimilasyonları önlemiş olur.

Dolayısıyla bugün kürd halkı, islam dinine göre hareket edip ortaya çıksalar, bu gibi ayetleri delil olarak ortaya atıp zalim idarelere karşı cihad ilan edebilirler. Bu vesileyle islami hisleri harekete geçirip geniş çapta bir intifadaya geçebilirler.

Kürdistana ve Kürd halkına İman ve Cihad ruhlu bir hareket ve intifadayı temenni eder Kürdistanın kurtuluşuna vesile olmasını dileriz.

Kürdistanda İslami Hareketin yayılması:

İsmail Mervan

Bütün davalar, bütün devrimler ve bütün kurtuluş hareketleri, halklar için olur. Madem ki bu böyledir o zaman bu davaların yürütülmesi, devrimlerin yapılması için ve kurtuluş savaşlarının başlaması için o halktan destek alması gerekir. O davanın, devrimin ve kurtuluş hareketinin elemanları yine o halktan çıkması zaruridir. Kürdistan için de bu geçerlidir. Kürd halkı, kendi devrimini kendi davasını ve kendi kurtuluşunu ancak kendisi yönlendirebilir ve ancak kendisi yapar. Aksi bir durum düşünülemez. Yoksa hakikat inkar etmek olur.

Hareketler, devrimler ve kurtuluş savaşları enerjisinin, asıl kaynağını halktan alırsa işte o zaman o hareketler, o devrimler ve kurtuluş savaşları hedefine erişir. Tarih bunun örnekleriyle doludur. Başta Peygamberimiz (sav) islami davayı en yakın çevresine tebliğ etmiş ve daha sonra tebliğ çemberini yavaş yavaş genişletmiştir. Neticede bu davaya gönül veren Ashab bu uğurda herşeyini feda etmeye karar vermiştir. Çünkü, artık islam davası onların öz malı olmuştur. Davalarını benimseyen o mübarek zatlar o yolda herşeylerini feda etmeye ve var güçleriyle çalışmaya koyulmuşlardır. Öylesine davalarına inanmışlardı ki canlarını seve seve verdiler. Hatta gerekirse bir evlat, karşısına gelen münafık babasını, baba ise münafık evladını öldürebiliyordu. Bu denli davaya sadık olan insanlarla, islam davası, kısa bir zaman içerisinde gelişti ve gereken güce sahip oldu. Tarihten bunun gibi nice örnekler verebiliriz...

Asrımızda, ise bir zamanlar demirperde diye bilinen ülkelerde, düzenler öylesine halka hakim olmuşlardı ki, o halklar hiç bir ses çıkaramıyorlardı. Devlet ve düzen hertürlü imkana sahipti. Halk ise yapılan terör ve zulüm karşısında kendi kabuğuna çekilmiş ve pısrık bir hayat sürmekte idi. Ne zaman ki halkın canına tak etti, işte o zaman düzenin ve devletin sonu gelmişti. Harıl harıl yollara dökülen halklar, kısa bir dönem içerisinde bütün rejimleri altüst ettiler veya etmekte. Bir zamanlar Romanyanın Örnek lideri Çauşesku, bir anda halk tarafından devrilip kurşuna dizildi.

Bundan anlaşılan nokta şudur:

Bir halk kendi kurtuluşu için kendi çaresini ararsa, işte o zaman o halk kurtulur. Gerilla savaşıyla veya çetecilikle veya terörle hiç bir halk kurtuluşa erişemez. Bunun da örneklerini görmekteyiz. Mesela bir Kuzey İrlanda, veya Bask bölgesi, veya Kamboçya... Filistin de FKÖ senelerden beri gerilla ve çetecilikle İsraile karşı mücadele etti ama bir milimlik yol katedemedi. Ne zaman ki Hammas'ın intifada hareketi başladı işte o zaman İsrailin başı derde girdi ve

işte o zaman dünya kamuoyu gözlerini Filistin halkına çevirdi. Müslümanı, Hristiyanı ve hatta Yahudisi bile taş atan gençlere karşı sempati duymaya ve onları desteklemeye başladı. Onlardan yana tavır aldı.... Kürdistan'ın durumu pek farklı değildir. Kürdler şimdiye kadar gerilla taktiğini uyguladılar. Ama pek başarılı oldukları söylenemez. Irak-Kürdistan'ında 50 seneden fazla gerilla hareketi uygulanmaktadır, İran-Kürdistanı hakeza. Türkiye Kürdistanında da durum pek farklı değildir. Burada kendisinden kat kat güçlü Türk ordusuna karşı bir gerilla savaşı uygulanmaktadır. Başarıya ulaşılmaz diye birşey yoktur. Ama bu başarı neye mal olur onu ancak Allah bilir. Şimdi Türkiye Kürdistanında durumu güncel olarak izleyenler bilir. Son iki sene içerisinde bazı değişimler vardır. Bu değişimler şu şekilde değerlendirilebilir:

1.- Kürd halkı artık yavaş yavaş uyanmaya başlıyor. Aydın kesimler, artık kısmende olsa, sosyal ortamı ellerine geçirmeye yelteniyorlar. Bu da artık ağalık, şeyhlik ve aşiret sistemlerinin laşkalaşmasına ve ağırlıklarını kaybetmelerine sebep olacak. Bu da Kürdistanda TC ye elebaşlık eden bu kesimin artık devlete faydasının olamayacağı ve başka alternatiflerin aranacağı bir gerçektir (Köykorucuları vs.).

2.- TC Avrupa topluluğuna kendini aday göstermiş ve mutlaka AT'a girmek istenmektedir. Ama bugünkü şekilde girmesi mümkün değildir. Bunu da bilmektedir. Avrupa ise bilhassa Güney Kürdistanda meydana gelen olaylardan sonra Kürdlere dost görünmeyi prestij haline getirmişe benzermektedir. Yani Kürdlere, Özal'ın deyimiyle "hami olmaya" hazırlanmaktadır. Bu hernekadar ciddiye alınmasa da yine Avrupa, Türkiyenin topluluğa girmesini engellemek için Kürdlere yapılan haksızlıkları, baskıyı argument olarak kullanacak ve diyecek - şimdiden zaten diyor - "Eğer Kürdlere kültürel haklar, hatta otonomi vermezsen seni AT'a kabul edemeyeceğiz". TC de ister istemez bu baskıya boyun eğecektir. Böylelikle TC, Kürdlere önümüzdeki kısa bir zaman içerisinde kültürel haklar verecektir. Bu verilecek haklar ise tam

olmayacak ve heran da geri alınabilecek şekilde ayrılanacaktır. Ama bununlada Kürdlerin direniş güçleri kırılacak ve artık gerilla hareketi, başta avrupa tarafından olmak üzere tamamen terör bir Hareket olarak gösterilecektir.

Bunun karşısında Kürdler ne yapmalıdır:

Yukarıda bahsedilen noktalar ışığında, Kürdlerin durumunun değiştiğini ve kendilerine başka metod ve alternatifler seçmelerinin gerekli olduğunu görmekteyiz.

Kürdlerin önünde tek bir alternatif görülmektedir. Bu da Kürd halkının davasıyla haşır neşir olmasını sağlamak ve halkın istediği istikamette direniş ve mücadeleyi başlatmak olacaktır. Kürd halkı bunun provasını şimdiden yapmaya başlamıştır bile. Dıyarbakır da HEP İbşkanının öldürülmesinden sonra yüzbinlerce insan yollara dökülmüştür. Artık Kürd halkı baskı ve ölümden korkmamaktadır.

Geçen sene Cizre de, Nusaybin de Camilerden çıkan halkın "Allahu ekber ve yaşasın Kürdistan" demeleri, kürd halkının davasına kendi inancı doğrultusunda sarılmak istediğini göstermektedir. Bu da Kürd halkını en kısa zamanda hedefine ulaşacağı ve bu yolda pek fazla zayıat vermeyeceğine işarettir. Müslüman bir Halk olan kürd halkı, elbette ki islamı kendisine şiar seçecek ve Peygamber metoduyla hareket edecek. Bundan kimse şüphe etmesin. Bu metolla örgütlenmiş KÜRDİSTAN İSLAM PARTİSİ ise bu halka öncülük edecektir. Elbette ki silahlı mücadele yapılacaktır. Ama daha önce halk arasında kök salmamış bir hareket sadece silahlı eylemle pek zor hedefine erişebilir.

Membar halk olmayan, kuvvetini halktan almayan dava ve hareket, er geç sönmeye körelmeye mahkumdur. KÜRDİSTAN İSLAM PARTİSİ - PİK bu hususta diğer örgüt ve partilere göre çok daha büyük avantajlara sahiptir. Çünkü KÜRDİSTAN İSLAM PARTİSİ ; "Ya Allah" dediği bir an da tüm Kürdistan'ı ayağa kaldıracak bir potansiyele sahip olabilecektir. Bugüne kadar organize ve teşkilatlanma dönemi geçiren PİK, önümüzde ki kısa bir zaman içerisinde kendini asıl metoduyla halkına sunacaktır. İslami bir şura sarılmış PİK elbetteki müslüman olan Kürd halkı tarafından benimsenecek ve halkın içerisine rahatlıkla inebilecek bir yapıya sahiptir. PİK kurulduğu günden beri, kadrolaşma yoluna gitmiş ve gerek Kürdistanda, gerekse Kürdistanın dışında teşkilatlanmasını tamamlamak üzeredir. Bu kadrosuyla eylem sahasına inmeye başlamıştır. Demirperde ülkelerinde olduğu gibi Kürdistanda da halk kendi devrimini kendisi yapacak ve kendi metodunu da yine kendisi seçecektir. O zaman zalim ve zorbalara alacağı edilecek ve gereken hesaplar sorulacaktır. Bu halka, zulümü reva görenler, ergeç halk

tarafından yargılanacak ve gereken cezaya da çarptırılacaklardır. Kürd halkı bu devrimi yaparken kendi örf ve adetlerinden zerre kadar taviz vermeyecek, İslamdan zerre kadar uzaklaşmayacak ve kendine yabancı olan metodlarda red ederek yapacaktır. Bu bir gerçektir. İlahi kanunların temelidir. İnsan vücudu dahi kendisine zarar verecek unsurları, vevlevki kendisinden bir parça dahi olsa söküp atacaktır. Müslüman Kürd halkı kendi kurtuluşunu kendi eline alacak ve hedefe, ilahi nizamla varacaktır. İşçisi, köylüsü, aydını, talebesi, kadını erkeği her Kürd bu yolda nefer olmadığı müddetçe de zafere erişilemez. Bunu bilen PİK buna göre metodlarını hazırlamış ve buna göre tanzimatını yapmıştır. İnşallah, önümüzdeki zaman akışı bunu gösterecektir.

BANG

Dikim gazî dikim hewar,
dijmin me kuştin, kirin tarûmar.
Ez bûm kolê bi hezar sal,
Ez bang dikim; heywax Xwedê.

Ketim çolan û li çıyan,
Dijmin bê dîn û bê îman.
Fermana me li destê wan,
Ez bang dikim; kurban kurban.

Bûme Cizîrî bûme Xanî,
Agir li serme dibarî,
Bûme Şêx Seidê Pîranî,
Ez bangdikim heywax Xwedê.

Agir ket gul û gulistan,
Dîsa serme bû zivistan,
Qiyamet hate Kürdistan,
Ez bangdikim heywax Xwede.

KOÇERO

VAHDET AMA NEREDE ?...

Hüseyin RENÇBER

Genelde İslami çevrelerde konuşulan vahdet konusunu hiç kimse geniş boyutuyla konuşup tartışmış değildir. Aliminden cahiline kadar herkes vahdet sağlanmalıdır der. Ama vahdetin nerede ve kimlerle sağlanması gerektiğini veya nasıl sağlanacağı konusunda bir şey demezler.

Önemli olan bu lafın ağızlarından düşmemesi, bilinçli veya bilinçsiz bu lafın milleti meşgul etmesi. Aynı laf, siyasi çevrelerde de gerektiğinden, fazla kullanılır. Vahdetin sağlanması gerektiği vurgulanıyor.

Evet gerçekten müslümanların bir araya gelerek vahdet sağlamaları şarttır ve zaruridir. Parçalara bölünen müslümanların bir çatı altında toplanarak yola çıkmaları güzel bir şeydir. İslam bunu emrediyor, müslümanların maslahatı bunu gerektiriyor ama gel gelelim bunun gerçekleştirilmesi, gerçekten böyle bir şeyin olması mümkün mü?. Veya gerçekten müslümanlar bunu istiyor mu?

Vahdet konusu yeni olmamakla beraber, tarihte de bir türlü istenilen vahdet gerçekleşmemiştir. Belirli bir düzeyde sağlanabilmişse de vahdetten başka herşeye benzemiştir. Vahdet ismi altında, çıkar odakları halkı veya milletleri kandırarak, kendi egemenlikleri altına sokmaya zorlamışlardır.

Örneğin, Yavuz Mısır'a açılırken, Fatimelerin halifesinin boynuna ip takarak istanbula kadar çekmiş ve zorla halifelik makamını ondan almıştır. Bunu yaparken şüphesiz islam birliğini öne sürerek, halkı halifelik makamıyla kendi egemenliği altına çekmeye zorlamaktı. Yezid, İmam Hüseyini şehid ederken de vahdet yaygasını koparmıştı. Müslümanların gücünden ve bütünlüğünden oda söz ediyordu. Son olarak Suudi Arabistan, İran, Türkiye ve diğer ülkeler de söz ediyor.

Yani hem mevcut düzenler, hem de islam idiasında bulunan islami cemaatlar da bu konuyu dile getiriyor. Vahdeti savunuyor, onun zaruretinden bahsediyor. Ama hiçbirisi somut bir vahdet şeklini sunamıyor. Sundukları vahdet, nisbi vahdet olup belli bir kesimin elinde olan ve yalnız ona çıkar sağlayan vahdet şeklidir. İsmi vahdet olan bu çıkarıcılığın vahdeti sağlayamayacağı ortada..

Özellikle iran islamın vahdetinden ve darı takrib ten söz ederken, fiiliyatı onu yalanlıyor.

Yaşantısı söylediğini onaylamıyor. Örneğin biz kürdler uzun zamandan beri onlarla beraberiz. Vahdeti bozmak için bir çok hakkımızdan taviz verdik. Bunun karşılığında iran bize ne verdi? Kölelerden farkı olmayan bir halk, toprağı sömürülen bir Kürdistan . Şah dönemi hepimizce malum. Ama islam inkılabı şahın rejiminden başka ne sundu? Kürdler yine sömürülüyor, halk yine fakir. Devletin nimetinden yine mahrum, insanlık ve

medeniyet ilkelerinden yine uzak. Sosyal hizmetler yine yok, kültürden yine uzak. İşte biz vahdeti sağlamak için sustuk , ama devlet neyinden fedekarlık etti? Vahdet derken Kürdler vahdet oldu, vahdet olmanın karşılığını aldılar mı? Yoksa vahdet tek tarafımı işliyor.?

Aynı durum Türkiye için de geçerli. Hepimiz müslümanız ve bir ülkede yaşıyor bir bayrağın altında duruyoruz. Ayrılık düşmanın işidir müslümanları bölmek için onlar aramıza fitne sokuyorlar. Ülkemizi ve vatanımızı bölmek istiyorlar.

İşte bu lafları diyen kafir ve fasık bir sistemin bekçileri, yeri gelmişken islam kardeşliğinden de vaz geçmiyorlar. Özellikle Kürdistan bölgelerinde, hutbe ve vaazın konusu bu. İmamların en çok işlediği konu birlik ve beraberlik. Müslüman görünümlü devlet memurlarının en çok kullandığı kelime vahdet . Aman ingilizin, Yunanın oyununa gelmeyin.

Evet ayrılmadık da sonuç ne oldu. Vahdet sağlandı mı.? Sonuçta vahdet oluşumuzun faturası ne oldu?. Binlerce ölü, yüzbinlerce yaralı ve evleri taru-mar olan bir halk.

Vatanı mezarlığa dönüştürülen bir millet. Fakirliğin ve sefaletin kol gezdiği bir ülke. İşsizliğin, acının yaşanıldığı bir diyar. Medeniyetten ve kültürden yabancılaştırılan bir halk. Fatura kabarık ancak bilen biliyor, yaşıyan biliyor. Kürdistanda acı çeken biliyor. TİM in, Polisin sopasını yiyen biliyor. Vahdetin ne kadar yardım sağladığı jopların açısından belli oluyor. Yağan kurşunlardan, havar sesleriyle büyüyen çocuklardan belli oluyor.

Kardeşliğin nimetleri, beraber yaşamakla idrak ediliyor! Kürdistan'daki, bir milyonu aşkın asker, ajan, polis ve TİM den belli oluyor. Kardeşliğin ve vahdetin nimetleri sokakta oku nuyor.

Aynı konu Irak ve Suriye için de geçerli değil mi? Lafı uzatmanın bir anlamı yok.

Vahdet tek tarafı olmamalı. Çıkarlar tek tarafı işlemeli.

Biz gerçek islami vahdeti, her zaman istiyor ve onun farz olduğuna inanıyoruz. Ancak bugünkü rejimlerle bizim paylaşabileceğimiz hiç bir şeyimiz yok. Çünkü bu



Zalimler topluluğuyla oturma ENAM 68

rejimlerin İslamla uzaktan yakından alakaları yok, İslamı ve müslümanları sömürmek için din ve duygu sömürsü yapıyorlar. Gayeleri sömürmek olunca, bizim onlarla vahdet namına birleşmemiz islam ve insanlığa ihanettir. İslama ve halkımıza hakarettir. Halk ve toprağıyla mahv olan Kürdistanı maddi ve manevi bir darbedir. Vahdet yerine bu rejimlerden ayrılmak farzdır.

Bu gün, ne Suudi Arabistanın vahdeti, ne de İranın vahdeti islam vahdeti, değildir. Onların vahdeti iran ve Suud vahdetidir. Fars ve Arap vahdetidir. İslam onlardan bin arşın uzak. Adalet ve özgürlük onlardan bin adım uzaktır. Eğer doğru iseler, buyursunlar islam sofrasına , buyursunlar Kur'an mahkemesine. Biz her zaman hazırız. İyilikten ve doğruluktan kaçmıyoruz. İslamın yüksek menfaatinden kaçmıyoruz.

Bunun yanısıra kürdleri ırkçılıkla itham eden islami cemaatler de, devletlerinin siyasetlerini aşmayı, devletlerinin döktüğü kelimelerin aynısını döküyorlar. Kendilerinin islam çıkarı için kurdukları cümleler yok.

Örneğin dünyanın en büyük cemaatlerinden olan Müslüman Kardeşler (İhvanul-Müslimin) teşkilatının siyasetinin, Mısır ve Baas rejiminin siyasetinden farkı ne? Mısırın ve Baas rejiminin dışında izledikleri siyaseti nedir? Tarihi gırrır ile dolu iken, bugün tamamen devletlerin kucağına oturmuş olan bu cemaatle; her halde bizleri onlarla birleştiren pek az şey vardır. Çünkü onların devletleriyle anlaşamıyoruz ki onlarla anlaşabilelim.

Biz Müslüman Kürdler olarak kimse ile düşmanlığımız yok. Ama bize saldırmak isteyenlere her ne namına olursa olsun karşı çıkarak saldırırız. Biz Kürdistan islam cephesi olarak, bize saldırmayan islam cemaatlerine saldırmıyoruz. Saldırı esnasında da kendimizi muhafaza etmek için , İslami ve insanlık görevimizi yerine getiriyoruz. Bu cemaat Suudi Arabistan ve Irak güdümüne girerek Kürd halkına para dağıtıp, mücahitleri satın almak istiyor. Kürd hareketini, İslam adıyla pasifize etmek istiyor. Özellikle imamları ve medreseleri ele geçirmek için, yerli bir kaç ajanla bu işi sürdürmek istiyor.

Bu cemaata baktığımızda islamın çıkarından ve vahdetinden başka bir şeyden sözlemiyorlar. Ama yaptığı iş hem ajanlık, hem de bir halkın özgürlük mücadelesine bir

darbedir. Kafirlerle birleşerek, Kürd özgürlük hareketini söndürmeye çalışmaları, islamın maslahatına olmadığını bildikleri halde, yaptıklarıyla islamı nasıl bağdaştırabiliyorlar.

Kürdistan'da fiili çalışarak hareketi pasivize etmek isteyen üç grup daha var.

İranın hizbullahi çevreleri, Refah partisi ve Bazı Nuralcular. Her birisi kendi çevresinde çalışarak, kürd halkını kendi maslahatı için uyutup özgürlük hareketini bastırmak istiyorlar. Veya hareketi etkisiz hale sokmak istiyorlar.

Refah partisine bakalım gerçekten islami bir çalışması mı var yoksa, kürdleri avlama için dini istismar aracı olarak mı kullanmak istiyor? Kürdistan'da günde onlarca insan öldürülüp, namuslarına el atılırken, islami kardeşlik gereği olarak ne yaptılar?

Kürdlerin başına gelen yüzlerce felakette, kürd halkına yardımcı olabilmemiştir? Bırak kendisi bir çare sunsun, ANAP'ın sunduğu bazı kararlara bile karşı çıkmamış mıdır? Örneğin bir Kürd Enstitüsünün açılış konusunda, Ülkücüler bile çekimser kalırken, Refah partisinden red oy çıkmamış mıdır? Bu ise hem insanlığa ve hem de islama vurulan büyük bir darbedir. Bunun yanısıra Avrupada Milli görüşün camilerinde, ve Türkiye çapında kürd hareketinin bir israil ve İngiliz oyunu

olduğunu müslümanları ayırmak için kurulan bir tuzak olduğunu söylemektedirler. Hatta bir kere Milli görüş Merkezine Cudiyi götüren bir kardeşin, elinden alınarak parçalanmıştır. İslami bir derginin bile sokulmasına müsaade etmeyen bir islami kuruluşa hangi gözle bakmak gerekir? Olay nasıl yorumlanabilir? Kürdistan'da Sarık sararak Cubbe giyen bu cemaate, nasıl islam gözüyle bakılır? Güney Kürdistan'da hicret eden insanlara tüm dünya yardım ederken, Milli görüş neredeydi? Bir Aysel için sokakları inleyenler bir halk kıyımında neredeydi? Avrupada bizde müslümanız, Kürdler yardım ediyoruz diyen bu teşkilatın, TC nin diğer partilerinden ayıran özelliği nedir? Bilakis bu parti diğer partilerden daha tehlikelidir. Çünkü din kisvesi altında, halkı susturup, Kürdistan'da söz sahibi olmak milleti kendine bağlamak özgürlük hareketini içten çökertmek içindedir. Devletin kendine bağlı olmadığı ve söz geçiremediği bir halkı, Refah partisi devlete bağlamaya çalışıyor. Devlet

kendi eliyle yapamadığını Refah partisi eliyle yaptırmaya çalışıyor.



NECMETİN
ERBAKAN

Bunun yanısıra ırkçılık haramdır diyen bu parti acaba kendisi ırkçı değilmi? Türkçülük ve osmanlılık onların milli türküsü değilmi? Osmanlıyız diyen bu zihniyet, kalkıp islam adına ve kardeşlik namına konuşuyor. Osmanlı Kürdlere ne verdi ki siz veresiniz. Sultan Abdülhamitten Kürdistana medrese isteyen, Saidi Nursiyi tımarhaneye atan bir zihniyet değilmi? Bu hareket, kafirlerin hapsinden daha ağır değilmi?

Nurcular ise Refah pertisinden ayıran pek önemli taraf yok. Refahın beceremediğini nurcular yapmaya çalışıyor. Onlar da sakin kuzular gibi dağılmış gibi her tarafa medrese açıyorlar. Kürd halkını siyasetten ve ilimden mahrum bırakmak için, abilik sistemiyle kürdlerin bağımsızlık hareketinin önüne geçmek istiyorlar. Allaha ibadetin farz olduğunu, ırkçılığın haram olduğunu her halu karda tekrar edip duruyorlar.

İslam da kardeşliğin esas olduğunu, uhuvvetin islamın ayrılmayan bir parçası olduğunu, cemaaten ayrılan cehenneme ayrılır gibi sözlerle, Kürd halkını politikadan ayırmaya çalışıyorlar. Hatta medreselerinde kürdçe konuşmak bile abes ve ırkçılık kabul edilir.

Türklerin yönetmeye en layık ırk olduğunu, halifelüğün



KRAL FAHD

tekrar Türklere geçeceğini, onlardan başka kimsenin bu makama layık olmadığını vurgularlar. Bunun yanısıra Türklerin daima yönetici olması gerektiğini bu makama onların herkesten daha layık olduğunu söylerler.

Evet soru üstüne soru sormak lazım. Onlar bizi mi kandırmaya çalışıyorlar, yoksa kendilerini mi? Böyle bolluk nerede? Tek taraflı vahdet ve çıkar nerede? Görüldüğü gibi bunların siyaseti, TC nin siyasetinden daha kötü. Bunlar tamamen din istismarı yapıp, kürdleri TC nin kölesi durumuna getirmek istiyorlar. Polisin copundan korkmayanları, Allahın cehennemiyle korkutmaya çalışıyorlar. Dini kendi çıkarları doğrultusunda kullanmaya çalışıyorlar.

Kendini Hizbullahı olarak tanıtan grubun ise, saydıklarımızdan farkı yok. Politakanın hedefi aynı. Din ve duygu sömürsü yapmak. Bu ufak gruba bakmadan önce İrana bakmak gerekir. Çünkü bu grup tamamen İran güdümünde olup, onun istek ve arzularını tatmin etmeye çalışıyor. İran kendi eliyle yaptıramadığını yerli gençlerle yaptırmaya çalışıyor. Her ne kadar bunların yayılma şansları yoksa da, fitne çıkartmak için kullanılabilirler. Onun için diğer dış güdümlü cemaatlar gibi bunlarda tehlikelidir. Çünkü dış düşmanın maşası olup, bir halkın özgürlük hareketini söndürmeye veya düşmana bağlamaya çalışıyorlar. Her ne olursa olsun bunlarda Kürd ve Kürdistanın düşmanlarıdır. Ancak şunu diyebilirim, İslami bir şuurla bu teşkilata bağlanan Kürd gençlerinin orda kalabileceklerini tahmin etmiyorum. İranın İslam Devleti olduğunu

bu nedenle biat edilmesi gerektiğini savunan bu gençlerin, İranın ırkçı ve

İslam ile bağdaşmayan katliamları işlemesinden sonra özellikle Türkiye ile zulümde birleşmesinden sonra onların, İrana uzun zaman bağlanabileceklerini pek tahmin etmiyoruz. Özellikle İranın son tutumundan sonra bu gençlerin gerçekçi düşüncelerini ümit ediyoruz. (İran konusunu Cudinin diğer sayılarında işlediğimizden burda uzatmaya gerek duymuyorum).

Yukarıda saydığımız cemaatlerle kardeş olunup, olunamayacağına değerli okuyucular karar versin.

İslami sahne bu olunca, vahdeti sağlamak mümkün müdür? Bir halkı onların çıkarı için feda etmek mümkün mü? Öyle ise vahdet kelimesi çıkar içi kullanılan bir kelime. Vahdet diyenler, yeni bir ayrılık çığırını açıyorlar. Herkes vahdeti kendi çıkarıyla orantılı görüyor. Herkesin bir din anlayışı ve bir mezhep anlayışı vardır. Birisine katılsak

yine de bu ithamdan kurtulamayız. Bu konumda bizim hiç kimseyle vahdet sağlamamız mümkün değildir. Vahdetimiz ancak, kendi isteğimiz doğrultusunda sağlanabilir.

Kiminle ne zaman ve nasıl vahdet sağlayacağımıza biz karar veririz. Kimse bizi buna zorlayamaz.

Evet islamda vahdet vardır ve önemlidir. Ama nerede orası önemli?

ZALİM MÜSLÜMANLARA KARŞI SAVAŞILIR MI?

ŞİYAR

Zalim idareler, kiralık Şeyhul-İslamları vasıtasıyla islamın birçok emirlerini yanlış te'vil ederek çarpıtmış ve müslümanların zulüm ve tuğyana karşı olan direnişlerini kırarak pasifleştirmiştir. İslamın zulme karşı olan anlayışı ortadan silinince, bir adalet ve hak mekanizması olarak da ortaya çıkamaz olmuştur. Örneğin: Peygamber Efendimizden sahîh olarak rivayet edilen bir hadisi şerifte buyuruluyor ki, kim malı ve ırzı(namusu) uğruna öldürülürse şehittir. (Müslim-Buhari) Hac süresinin 39. Ayetinde ve Hücürat süresinin 9. ayetlerinde de yüce Allah, zalimlere karşı savaşımayı emreder. Bu ayet ve hadisler, müslümana direniş ruhu verdikleri için, müslüman aksiyon içinde zulüm ve haksızlığın önünde, dimdik durmasına ve sosyal adaletin sağlanmasına vesile oluyordu.

Fakat saray hocaları, bu hadisi şöyle yorumladılar: "Eğer mala ve namusa saldıran kişi sultan olursa karşılık verilmez, Sultan zalim de olsa itaat edilir." Ayet ve hadislerin nasslarıyla çelişen ve hatta delilleri bulunmayan bu gibi fetvalar, halkın arasına yayıldı. Cihad gibi nefse hoş gelmeyen konuları kaldırdığı için halkın arasında büyük kabul gördü. Sultan ne yaparsa mübahtır fikri hakim olunca, sultan da astığını astı, kestiğini kesti hürriyetine girerek zülmetmeye başladı. Sultana karşı pasif kalan halkın, namusları polis ve jandarmalar tarafından çiğneniyor buna rağmen ses çıkaran olmuyor. Sanki devletin askerleri namusuna ortakmış gibi rıza gösteren bu insanlar, köyden veya mahalleden birisi, gayri ihtiyari bir kadına bir laf söylediği zaman namus duyguları kabarıp galayana geliyorlar ve kan gövdeyi götürüyor.

Halkın arasına yayılan bu yanlış kavramların sonucunu görüyorsunuz: Asker müslümanların karılarına, kızlarına saldırıyor ve bununla birlikte mukaddes bildiği herşeyi çiğniyor buna rağmen ses çıkarılmıyor fakat hata ile bir genç bir kıza bir laf söylesin kıyametler kopuyor. Acaba aralarındaki fark nedir?...Neden bu gence haram görülüyor da zalim ve gayri islami bir idarenin jandarmasına haram görülüyor?....



Bu zulüm ne zamana kadar...

Onlarla savaşın ki Allah, sizin ellerinizle onlara azap etsin, onları rezil etsin, sizi onlara galip kılsın ve mü'min toplumun kalblerini ferahlatsin.
TEVBE 14

Müsade ederseniz aralarındaki farka kısa bir göz atalım: Dünya alem bilir ki jandarma ve polisler bir kıza laf atarken veya namusuna el uzatırken maksadı; ya kızını kirletmek, ya küçümsemek, ya rezil etmek veya şehvi arzularını tatmin etmektir. Bu ihtimallerden başkası düşünülemez. Fakat köylü bir gencin laf atma maksadına gelince: insanın aklına ilk gelen şey; bu kızını rezil etmek değil, bilakis o genc, kızını sevdiğinden dolayı kendine bir eş yapma arzusundadır ve kızının dikkatini kendine çekmek için bir jest yapmıştır. Terbiye ve edebe aykırı bir iş yapmış olabilir fakat jandarmanın yaptığıyla asla mukayese edilemez. İşte islamın hakiki istilahlarından uzaklaştırılan halk, çok büyük olayları küçük, küçük olayları da büyük görmeye başladı. Bu vesileyle, zalimler, islam dinini (!) bir sömürü aracı olarak kullanmaya başladılar. İslamla (!) halkları kandırdılar ve islamla insanları ezdiler. Din silahıyla halkı sömürenler bugün de aynı silahlarla sahneye çıkmak istemektedirler fakat kürd halkı inşaallah bir daha bu oyunlara gelmeyecektir. Artık kürd halkının arasında islamı ve siyaseti iyi bilen ferasetli müslümanlar vardır ve bu nesil, zulme fırsat vermiyecektir. Bilakis yeni müslüman kürd nesli, kürd halkına, islamın mazlumlardan yana olduğunu, zalimleri lanetlediğini ve Zalimlere karşı savaşmanın farz olduğunu anlatacaklar.

MÜSLÜMAN MÜSLÜMANA SİLAH ÇEKEBİLİR Mİ ?

Bilindiği gibi zalim idareler, mazlum ve mustazaf müslümanları yatıştırmak ve kendilerine boyun eğdirmek için din silahını kullanırken, bu terimleri kullanıyorlar. " Müslüman müslümana silah çekemezmiş." Oysa Kuran-i Kerim ; müslüman dahi olsalar zalimlere karşı topluca savaşmayı emrediyor.

Yüce Allah (CC) şöyle buyuruyor: "Eğer iki MÜSLÜMAN gurup çarpışırsa, onları barıştırın, Eğer o müslüman guruplardan birisi diğerine zulmetmeye devam ederse, siz; Allahın emirlerine boyun eğinceye kadar - mazlumların saffında yer alarak-zalim guruba karşı savaşınız." (Hücürat 9)

وَأَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ لَا يَعْلَمُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ الْحُكْمُ مِنْ رَبِّكَ فَإِنْ كَانَ أَهْلُ الْبَلَدِ كَافِرِينَ أَصْحَابُ الْأَعْيُنِ وَمَنْ يَحْمِلُ الْكَفْرَ أَثَرًا وَإِنْ يَنْظُرِ الْمُنَافِقُونَ إِلَّا عَذَابَ آلِيمٍ وَإِنْ يَنْظُرِ الْمُنَافِقُونَ إِلَّا عَذَابَ آلِيمٍ وَإِنْ يَنْظُرِ الْمُنَافِقُونَ إِلَّا عَذَابَ آلِيمٍ

Bu ayeti Kerimede, Yüce Allah, dünya müslümanlarını, her hangi bir yerde çarpışan iki müslüman guruplarını barıştırmalarını emreder. Fakat bu arada barışa yanaşmayan, mazlumların haklarını vermek istemeyen ve zulmünde devam etmek isteyen guruba karşı bütün dünya müslümanları bir olup savaşmaları gerekir. Mazlumların hakkını verip Allahın adaleti tecelli edinceye kadar savaşa devam etmelidirler. Allahın emrine teslim olursa dünya müslümanları yine araya girerek adaletli bir şekilde aralarını bulurlar.

Peki şimdiye kadar bugünkü dünya müslümanları, Kürdistandaki müslümanlar ile onlara zulmeden müslümanlar arasına girip hak ve hukuku taksim etmeye çalıştılar mı ? Hayır.. Öyle ise islam alemi kürdlere karşı Allah katında sorumludur. Farzedelim barışçı bir müslüman gurup araya girse ve Kürdlere zulmeden Türkiyeye, İraka, Suriyeye ve İrana Kürdlerin hakkını verin dese, hakkımızı verecekler mi ? Hayır.. Fakat müslümanlar, görevlerini yapmış olacaklardı. Bu barış girişimlerinden sonra, kürdlerin saffında yer alarak Allahın emirlerine boyun eğmeyen zalimlere karşı çarpışmış olacaklardı. Elbette bugünkü islam alemini temsil eden kukla devletçikler ve batıl rejimler görevlerini yapmama-ları, diye bizim ferdi mesuliyetimizi etkilemez. Her ferdin, her insanın Allah katında ayrı ayrı hesabı vardır. Her insan yapabildiklerinden hesaba çekilecektir. Onun için biz müslüman kürdler olarak mücadelemizi verirken diğer milletlerden müslüman kardeşlerimiz de ferdi olarak kendilerine düşen görevi kürdlerin saffında yer alarak yapmalıydılar. Müslüman Kürd halkının uyanmasını ve Kur'anın gölgesinde haklı mücadelelerinde muvaffak olmasını temenni ederiz.

NİÇİN ÇIFTE STANDART ?

SERDİL

Kürdistan bu gün fiiliyatta beş paraçaya bölünmüştür ve her parçada apayrı bir sistem uygulanmaktadır. TC kuruluşundan sonra tercihini beşeri bir sistem olan batı hukuk sistemi yönünde koyarak kulun hükmünü Allahın hükmüne tercih etmiştir. Kabul etmiş olduğu sistem içinde, başlangıcından bu güne kadar yapılmış olan tüm anayasalarında TC nin bir hukuk devleti olduğu, hukukun bütünlüğü ve üstünlüğü ilkelerine dayandığı maddeler halinde zikredilip durmuştur. Ancak başlangıcından buyana TC fiiliyatta hiç bir zaman bir hukuk devleti olmayı başaramamıştır.

Batılı hukukçular bile baktıklarında kendilerinden alınan bu sistemi tanıyamamaktadırlar. Kendi ifadeleriyle "Türkiyenin kendine özel koşulları" olduğunu bahane ederek devamlı keyfi uygulamalara gitmişlerdir. Bu uygulamalar sonucunda yine kendine özel faşist, despot bir rejim ortaya çıkmıştır. Bu rejim uygulamalarını en bariz şekilde Kürdistan'da göstermiştir. Kuruluşundan bugüne kadar Kürdistan'da ayrı bir hukuk sistemi uygulayarak bu bölgeyi olağan üstü bölge statüsüne sokmuştur. Bütün hukuk sistemlerinde değişik şekillerde ifadesini bulan "insanlar hür doğar ve hür yaşar" temel ilkesini TC ayaklar altına almış, kürt halkını zulmün bin bir türlüne tabi tutarak bu hakkı elinden almıştır. Zilan dere-si, Dersim katliyamı vb... unutulmamıştır.

Evet, Kürdistan TC tarihinde hep " olağanüstü Bölge" olarak kalmıştır, kimi zaman "genel Müfettişlik (Cumhuriyetin ilk yılları) kimi zamanda "Olağanüstü Hal Bölge Valiliği "olarak adlandırılmıştır. Ama durum hiç değişmemiştir Kürdistan'a atanan kişiler nerde ise, sonsuz yetkilerle donatılmış, bu kişilere idari, yargısal ve askeri konularda tek başına karar alma yetkisi de tanınarak küçük birer diktatör olmaları sağlanmıştır. Batıda Demokrasi palavraları sıkınlara acaba bu durum karşısında TC nin hala bir hukuk devleti olduğundan bahsedebilirlermi? Kürdistan'da uygulanan kanunlar bazen çok komik olmakta, bazende insanlık dışı ve çok vahim sonuçlar doğurmakta. İşte bir kaç örnek:

Geçen aylarda yayınlanan bir kararname ile olağan üstü hal bölgesine dahil illerde sarı, kırmızı ve yeşil renklerin bir arada bulunması yasaklanmıştır. Bu üç rengi bir arada bulunduran iş yerleri kapatılmış, üzerinde bu renkler bulunan araçlara el konmuştur. Kürdistan'da başlayan ulusal hareketin önüne siyasi ve sosyal çarelerle alamayacağını anlayan TC böylesi komik tedbirlere baş vurmaya başlamıştır. Ayrıca bu renklerin Kürd Bayrağının renkleri olduğunu itiraf etme cesaretini dahi kendinde bulamamış bu renklerin PKK ya ait olduğunu iddia ederek halka zulmetmenin yollarını aramıştır.

Ayrıca sürekli vatanlarının bölünmez bütünlüğünden bahs eden TC nin vatanlarının batı bölgelerinde böyle bir uygulamaya gitmedikleride ortadadır. Diğer bir olay ise Mardin in bir dağ köyünde meydana gelmiştir. 8 Çocuk annesi, 9. Çocuğuna hamile bir kadın köyün yaşlı kadınları tarafından doğumu gerçekleştirilemeyince ağırlaşmış kocasının ilçeden doktor getirme çabaları sonuçsuz kaldığından vefat etmiştir. Asıl nedene gelince, kocası doktor getirememişti çünkü hastaneye gittiğinde kendisinden kaymakam 'dan yazılı kağıt getirmesi istenmişti. Tabiki bu kağıdı alamayan zavallı koca evine eli boş dönmüş bu arada 3-4 saat geçtiğinden kadıncağız hayatını kayıp etmişti. Böylece kasıtlı gerçekleştirilen ağır bürokratik mekanizma sayesinde 8 Çocuk öksüz kalmıştı. Eminiz ki, batının hiç bir köyünde hiç kimse doktor getirmek için kaymakamdan yazılı kağıt almak zorunda kalmıyor.

Örnekler tek tek anlatılsa sayfalar yetmez. Türkiyenin olağan üstü hal bölge valiliği olan Kürdistan da keyfilik almış başını gidiyor. Burada kanunlar ya bölge valisi tarafından günlük duruma göre yapılmakta yada daha önemli durumlarda kanun hükmünde kararnemelerle hükümet tarafından yapılmaktadır.

Yasama gücünün kendisine ait olduğu meclis Kürdistan'da görevini Valiye ve hükümete devretmiş durumda. Meclisin gölgesi bile Kürdistan'da varlığını hissettirmiyor. Batıda tabiki durum farklı "Fahişe kadına tecavüzde cezai indirim" getiren yasayı 30 yıl gecikmeyle de olsa fark eden Milletvekilleri büyük yaygaralar kopararak, anayasa mahkemesinde iptal davası açabiliyorlar. Bu arada insan haklarından, kadın haklarından rahatlıkla bahsedebiliyorlar. Çünkü Kürdistan'da olanlar, onları ilgilendirmiyor zaten görevlerini hükümete devretmişler.

Kürdistan'da diğer önemli fark ise güvenlik meselesi. Türkiye'de bölünmez vatanın güvenliğini kanunlara göre Türk polis teşkilatı sağlar. Ancak nedense iş Kürdistan'a gelince yine değişiyor. Anlaşılan buraların güvenliği TC için çok önemli ki Türk polis teşkilatı yeterli olmuyor buna Jandarma, Özel TİM, MİT ve son zamanlarda sözü edilen fakat devletin varlığını tanımaktan kaçındığı Kontr-Gerilla eşlik ediyor. Bu oldukça kalabalık güvenlik teşkilatına tabiki her zaman türk silahlı kuvvetlerinin memetçiğide eşlik etmekten geri kalmıyor. Polis aslında burda sembol olarak kullanılıyor. Yani süs, asıl işi yukarıda saydıklarım yapıyor ve bütün bunların sayesinde şu anda Kürdistan savaş alanına dönmüş durumda. Köylüler geceleri dışarı çıktıklarında yanlarında ışıklı bir şey bulundurmak zorundalar bulundurmadıkları takdirde "Güvenlik Güçleri" tarafından kurşunlanırlarsa sorumluluk kabul edilmiyor. Gerçi böyle bir aygıt olsa da kurşunlanıyorlar ya. Geçen aylarda Almanya'daki oğluna Telefon açmak için Muhtarın evine giden iki köylü ellerinde fener olduğu halde dönüşlerinde kurşunlanarak öldürüldüler.

Acaba sözde kendilerini korumakla görevli güvenlik güçleri tarafından öldürüldüklerini gördüler mi? Tabiki Kürdistanın bu durumu bölünmez vatan içinde bir istisna. Nerede ise adam başına bir güvenlik görevlisi(!) düşecek. Batıdaki vatandaşlar da bu kadar iyi korunuyor mu?

Son dönemde TC bu durumu meşrulaştırmak için yeni bir kanunu daha yürürlüğe koymuştur. "Terörle mücadele yasası" 141,142 ve



163 ü kaldırıyoruz, demokrasiye yaklaşıyoruz yaygaralarıyla el altından bütün enerjilerini bu yasa ile Kürdistan'a çevirmeye çalışmışlardır. 12 Eylül faşist cuntasından bugüne batıda ki hareketleri sindirmeyi başaran TC için 141-142 ve 163 ün batıda gerekliliği kalmamıştı.

Ancak Kürdistan'da artık mevcut yaskalarda işe yaramadığından daha ağır baskılara ihtiyaç duyuluyordu. Böylece bu yasalar kaldırılmış hem batıdaki vatandaşlarına hoş görünme yolunu bulmuş hem de yalnızca Kürdistan'a yönelik "Terörle Mücadele Yasasını" yürürlüğe koyarak giriştiği baskı politikasını resmileştirmiştir. Bu yasa kapsamında güvenlik görevlileri(!) daha kolaylıkla halka saldırabiliyor, canının istediğini yakalayıp "Özel Tip Cezaevleri" ne kapatarak daha rahat işkence yapabiliyor.

Aslında, TC istediği kadar geleneksel inkar politikasını sürdürsün, devam ettirdiği bu uygulamalarla Kürdistanın fiili varlığını kabul etmiş durumdadır. Kürdistan'a yönelik bu farklı hukuki ve siyasi uygulamalarıyla ve tabii tuttuğu özel statüyle Kürdistanın "Bölünmez Vatanın bir parçası" değil de sömürgesi olduğunu ıspatlamıştır. Çünkü TC için Kürdistan vatanın bir parçası değil olağan üstü hal bölgesidir. Senelerdir bu bölgede sıkıyönetim kaldırılmamış ve devamlı da uzatılmaktadır. "Neden çifte standart?" sorusunun cevabı ise buradadır. Çifte standart çünkü çift ülke, çünkü çift halk. Evet TC nin çifte standardı gösteriyor ki, bölünmez vatan diye bir şey yok. İki ayrı vatan var. Bölünmez millet yok iki ayrı millet, iki ayrı kültür var. TC nin bile bilinç altında kabul ettiği fakat dışı vurmadığı bu gerçeği, artık Kürd halkı da kabul etmeli ve gereğini yerine getirmelidir.

SORUMLULUK

Omar F. Kârûnî

Cenabi Allah her mahlukata kendi yetenek ve gücüne göre bir sorumluluk yüklemiştir. Bunu yaparken, o mahlukun taşıyabileceği sorumluluğu ve yükü ona göre ayarlamıştır.

Allah, her nefse, ancak gücü yettiği kadar sorumluluk yükler. BAKARA 286.

Bu sorumluluk, insan dışındaki varlıklara da onların yeteneklerine göre dağıtılmıştır. İnsana ise sorumluluk dereceleri, insanların bir nevi kendi iradesine bağımlı olarak verilmiştir.

Mesela:

Bir baba kendi evlatlarından sorumludur. Onların beslenmesi, giyinmesi, eğitilmesi ve korunması hususunda kesinlikle sorumludur. Eğer bir babanın evlatları yukarıda bahsedilen konuların birinde mahrum ise, bu o babanın kendi görevini ve sorumluluğunu yerine getirmemesinden kaynaklanır. Bir Anne, doğacak yavrusuna, o yavru doğmadan önce üzerine düşen görevi yerine getirmeye başlar ve o yavru doğduktan sonra ise onun gerekli ihtiyaçlarını temin etmesi için kendini sorumlu ve hak sahibi tayin eder. Her ne olursa olsun o yavrunun ihtiyaçlarını kendisi temin etmek ister ve promlemlerini giderir.

Bir bölge amiri, bir belediye başkanı veya bir muhtar vs. yönettiği toplumdaki ve halktan sorumludur.

Hepiniz Çobansınız, herkes mahiyetindekilerden sorumludur. BUHARİ/MÜSLİM

Bu sorumlular, halkın ihtiyaçlarını gidermede, dertlerini dinlemede ve promlemlerini çözmede öncülük eder. Bir devlet başkanı, kendi tebasında bulunan vatandaşlarından sorumludur. Mümkün olduğu kadar onların rahat bir yaşam sürdürmeleri için uğraşır. Onların bir taaruz ve baskına karşı korumasından sorumludur. Bu gibi sorumluluklar, fitraten veya vazife icabı verilmiş sorumluluklardır.

Diğer taraftan dinen, fitraten veya insanlık icabı verilmiş önemli bazı sorumluluklar vardır;

Bu sorumluluklar da şahısların birbirine karşı ve topluma karşı sorumluluklarıdır. Önemine binaen bu konunun detayına inmek istiyoruz:

TOPLUMDA ŞAHISLARIN SORUMLULUKLARI

İnsanlar, yaratılış icabıyla, değişik kabiliyetlere, zekalara sahiptirler. Madem her insan, yaratılış itibarıyla değişik kabiliyetlerde yaratılmıştır, o halde bu insanların

da sorumlulukları ayırılır.

Bir kısım insanlar, keyfi alemde yaşar, yani zevk ve sefalarına düşkün, başka hiçbir şey ilgilendirmez. Onlar, sadece dünyanın maddi güzelliklerine taparlar. Onlara maneviyat boş gelir, inanmazlar. İnanalarda pek değer vermezler; "Bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın" mantığıyla hareket ederler.

Nihayet onların peşinden öyle bir nesil geldi ki, bunlar namazı bıraktılar; nefislerinin arzularına uydular. Bu yüzden, ileride azgınlıklarının cezasını çekecekler. MERYEM 59

Diğer bir kısmı; Yine maddeyi sever ama zevke, ve sefaya düşkün değillerdir. Onlar mal mülk toplama derdine düşerler. Bunlar bütun zamanlarını, çalışmak ve para kazanmak yoluyla geçirirler. Onlar, maneviyata inansalarda, maddiyat ağırlık basar.

Allah'ın, kereminden kendilerine verdiklerini, cimrilik gösterenler, sanmasınlar ki o, kendileri için hayırlıdır; tersine bu onlar için çok fenadır. Cimrilik ettikleri şey de kıyamet gününde boyunlarına dolacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allahındır. Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır. AL-İ İMRAN 180

Bir başka insan gurubu ise; Sadece maneviyat dünyasında yaşarlar. Onlara, dünya malı acı gelir. Çalışmayı pek sevmezler, hep ahireti düşünürler. Nezaman öleceklerini hep hayal ederler ve kendilerini bu dünyada iken, Cennet bahçelerinde görürler. Bunlar ahiret işlerini yaparlarken, diğer insanlara karşı olan sorumluluklarını unuturlar. "Keci bacağından, Koyun da bacağından asılır" diyerek, başkalarına karşı olan sorumluluğu

hisetmezler.

Onlar diğer guruptaki insanlara düşman kesilirler. Dünyada olup bitenlerle ilgilenmedikleri gibi, ilgilenenleri de hor görürler. Münzevi bir hayat yaşarlar.

İyiliği emreder, kötülükten men edersiniz, aksi takdirde başınıza azap musallat olacak, iyilerinizin dâvası bile kabul olunmayacaktır. BUHARİ

Yukarıdaki tipler hakkında, hiç bir yorum yapmadan başka bir guruba göz atalım:

Bu insanlar, hayatta devamlı gözleri açık bir şekilde olayları ve hadiseleri seyrederek ve ibret alırlar. Onlar,

Allahın rahmetinden ümit kesmeyiniz. ZÜMER 53.

karşılaştıkları ufak defek meseleler karşısında, hüsrana uğrayıp ümitsizliğe düşmezler. Sorumlu bir insan olduklarını idrak ederek, sürekli bunun mesuliyetini düşünürler. Bu gibi insanlar, genel olarak her kesimde ve her toplumda bulunur. Bu sorumluluk hissiyle, kendilerini devamlı olayların içinde görerek, hadiseleri doğru bildikleri istikamete doğru yönlendirmeye çalışırlar.

Ey Rabbimiz! bize dünyada bir iyilik, ahirette de bir iyilik ver, bizi ateş azabında koru. BAKARA 201

Onlar, olayları değiştirmek ve yönlendirmek için kendilerini feda etmekten bile kaçınmazlar. Her nerede olurlarsa olsunlar, mutlaka yakın çevreleri ile ilgilenirler. Zevk ve sefa uğruna fedakarlıktan vazgeçmezler. Toplumlara yönlendiren genellikle bu gibi tabii önderlerdir. Onlar hiçbir zaman kendi çıkarlarını ön planda tutmazlar. Doğru bildikleri yolda şaşmadan bütün cesaretleriyle ilerleyerek tehlikeleri göğüslerler; "Başkalı yapısın da ben ondan sonra yapayım" zihniyetini taşımaz-

De ki, (yapacağınızı) yapın, amelinizi Allah, Resûlü de mü'minler de görecekler. Sonra görülen ile görülmiyeni bilen Allah'a döndürüleceksiniz. TEVBE 105.

lar. Veya "Onlar yapmıyor, ben neden yapayım" gibi terimleri kullanmazlar. İlerlerken de arkalarında kimlerin gelip gelmediğine hiç dikkat etmeden, sorumlulu-

klarını yerine getirmeye çalışırlar. Her çağda, böyle cesur, maddi ve manevi düşünceleri birlikte taşıyabilen ve devrimleri oluşturan insanlar bulunmaktadır. Kanâtime göre bugün Kürd halkının en fazla muhtaç olduğu kesim bu kesimdir.

Yukarıda, bu kesimlerin her toplumda olduğunu bildirmiştik. Kürdistanda da bunların varlığı muhakkaktır. Öyle ise, madem ki Kürd halkı kurtulmak istiyor, madem bir bağımsız Kürdistan isteniyor, o zaman böyle cesur insanların bir araya gelip, Kürd toplumunu yönlendirmesi zaruridir.

Kürdistanda, müslümanlar arasında böyle bir kesimin biran önce oluşması dileğiyle.....



Allah size yardım ederse, artık size üstün gelecek hiç kimse yoktur. Eğer sizi bırakırsa, ondan sonra size kim yardım eder? Mü'minler ancak Allah'a güvenip dayanmalıdırlar.

AL-i İMRAN 160

SAVAŞIN ARDINDAN

LEZGİN

Son yılların en önemli ve en heyecanlı savaşı aniden tarihe karışıp gitti. Dünya basını sustu, politikacılar olayı unuttu. Arkada enkaz altında kalan bir halk, viraneye dönen bir kürdistan kaldı. Emperyalizmin intikam hırısı aniden barış ve dostluk havasına dönüştü. Düşmanlar tekrar dost kesildi, çıkar odakları tekrar piyasaya fırladı. Savaş faturası yine kürdlere kesildi. Evsiz, barksız ve yetim kalan yine kürdler...

Savaş sonrası hesabı yaparken olayı olduğu gibi sunmak hayli güç. Çünkü ortam belirginlik kazanmasına rağmen, durumu belirlenmeyen bir kürdler kaldı. Belirlenmeside hayli zor. Savaş sonrası ince ve büyük hesapların içinden çıkmak ve düşmanı dışlamak, kürd politik gücünü aşılıyor. Çıkarlar düşmanı dost kılarken, kürdlerin bu avantajı da yok. Saddam canılığıyla Amerikan masasında oturup çıkarını hesaplarken, Amerikaya karşı savaşamayan kürdler bu haktan yararlanamıyor. Kürdler yıllardan beri savaşmış kan dökmelerine rağmen, askeri güç teşkil ederek hudutları aşmalarına rağmen, masa engelini aşamıyorlar. Oysa kararlar ancak masa başında alınıp uygulanabilir. Masa başında oturmadıklarından kararlar alınırken, kürdlerin hiç hesabı yapılmıyor varlıkları tanınmıyor. Gelişen olaylar da hep kürdlerin aleyhine geliyor. Bu ise kürd halkının en büyük siyasi dezavantajı..Dünyanın en büyük problemi olan kürd sorunu kürdlerin katılımıyla dile getirilmiyor. Proplem bile bile kulak ardı edilerek, süreci belli olmayan karanlıklara terk ediyor. Bu savaşta kürdler Saddamın etbandan fazla can kaybı vermesine rağmen, yine de O, masaya çağrılarak, uluslararası hesabı yapılıyor ve politik bir şahsiyet olarak gözüküyor, gücü Saddamı dört defa katlayacak olan Kürdlerin şahsiyeti gözüküyor..Neticede görülen Saddamdan, intikam almaya gelen, emperyalistler ve uşakları kürdlerden intikam almışlar gibi bir görünüm var..Saddamdan intikam aldıkları hiçte söylenemez..Olan Irak halkına oldu.. Maddi hasarında Irak ve Kürd halkı ödüyor. Kuveytin istilasını kürdlere bir yardım

sağlamazken, neticede ödenecek tazminat kürdistan petrolünden ödeniyor. Kerkük bu borçların ödenmesi için kurban ediliyor. Saddamın savaş sonrası baskınlarına Amerika sadece seyirci kalıyor. BM ler iraktan tazminat alınmasında kararlı, ancak nereden koparacaklar orası önemli. Irak gelirinin yarısından fazlası kürdistan bölgesinden sağlanıyor, Kürdler bu bölgeye hakim olup, geliri kürd halkı için dağıtsalar, Amerikanın çıkarına dokunur. Amerika bu çıkarını sağlayabilmesi için, Saddamın kararlarına olumlu bakıp, kürdlerin bağımsızlık hareketine sırt çeviriyor. Dolayısıyla Amerikanın çıkarı Saddamda daha fazla. Kürdistanın kürdlerin hakimiyetine geçmesiyle Amerikanın bu çıkarı gidecek. Bu çıkarını koruyabilmesi için Sadddam ile masaya oturup, belirli olgularda anlaşılıyor. Savaş tazminatının kaç yıl süreceğide belli değil. Ancak belli olan savaş tazminatının Kürdistan bölgesinden sağlanacağı. Kürdlerin günahı olmamasına rağmen fatura onlara kesiliyor. Dünyanın borcuna karşılık Kürdistan rehine bırakılıyor. Bu olay hem Saddamın işine geliyor hemde emperyalistlerin işine..Saddam kürdistanı elinde tutmak için, emperyalistlerde sömürmek için.

Kısacası savaş sonrası suskunluk kürdler için bir hayal kırıklığından başka bir şey getirmedi. Cephenin dış sözcüsü Celal Talabani Avrupadan kürdistana döndüğünde" Kürdistana eli boş döndüm" demesi olayın tüm boyutunu gözler önünde seriyor. Savaş boyunca Kürdlerin siyasi girişimi hep veto ile karşılaşarak, isteklerine cevap verilmedi. Amerika işi hep başından savmak

için, geriye itti. Savaş sonrası karara bağlamaya çalıştı. Savaştan sonra da çıkarlar çatıştığında Kürdler yine haklarından mahrum bırakıldı. Dolayısıyla gelişen olaylarda Amerikanın büyük suçu var.

Avrupanın ise Kürdlere olan bakışı insancıl dilek ve demeçlerden öteye geçmedi. Kürdlere yazıktır aklıktan ölmesinler yardım edelim. Kürdlere ancak bu derece sempati besleyebildiler. İnsancıl sempatipleri politik sempatiye dönüşmedi. Kürdlerin bir daha bu vahim duruma düşmemeleri için ellerinde bulunan imkanları kullanmadılar. Yani Kürdlere kalıcı politik bir destek vermediler. Desteğin politik desteğe dönüşmemesi için tüm emperyalistler aynı fikri paylaştılar. Kürdlerin asıl ihtiyaçları olan politik desteği sağlayamadıklarından dolayı, yapılan insancıl yardımlar onları doyumadı. Çünkü Kürdler kalıcı bir çözüm istiyor. Kürdler dünyanın dilencisi değil ve olmaya da niyetleri yok. Onların dünya ülkelerinden istedikleri ;onların politik yardımlarıyla kendi tabii haklarına kavuşmalarıdır.

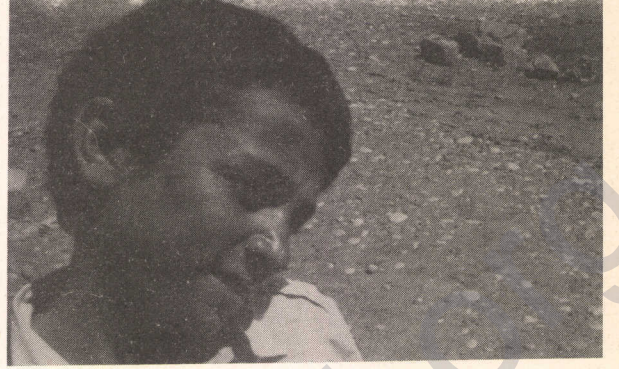
Bu ise Kürdlerin insancıl bir isteğidir.

Son olarak Saddamın çıkarına dokunan müttefik güçler güney kürdistandan çekilip, silopi'de "çekiç güç" ismiyle yeniden bir karargah oluşturdular. Olay o kadar gülünç bir olayki, tarihe yazmak bile ayıp geliyor. Bunlar kürdleri tamamen avanak yerine koydular. Kürdleri yatıştırmak için önce " Tampon bölge" ,kısa bir dönem sonrada kürdleri susturmak için, "çekiç güç" kurdular..

Onlara sormak lazım acaba Kürdleri a v u t u y o r m u s u n u z y o k s a kandırıyormusunuz?..Yaptığınız bu işin Kürd proplemine faydası varmı?..Dışarıda aç ve perişan kalan bu halka bir çare olabilir mi?..Kürdleri bu haliyle bırakıp nereye gidiyorsunuz?..Daha doğrusu kürdleri kime terkedip gidiyorsunuz?..

Eğer zaman pehlivanlık zamanı olsaydı kürdlerin size ihtiyacı olmazdı. Eğer zaman kılıç ve tüfek zamanı olsaydı yine kürdlerin size ihtiyacı olmazdı..Ama o devirler geride kaldı..Eğer maksadınız Kürdleri Saddama yem etmekse kürd halkı ne size ve ne de Saddama

izin vermeyecek ve umduğunuzu bulamayacaksınız.



Bu zaman vetiretinde kürd politik gücüne baktığımızda , eski zamanlara göre daha aktif ve daha atılgan. Bu sureçte sağladıkları bazı başarıları olduğu gibi, düştükleri vahim hatalar da oldu. Dünyanın gözleri kürdistanda iken, Kürd liderlerinin kalkıp Saddamın ayağına gitmeleri, akabinde hemen "Anlaştık" yaygaraları koparmaları, dava üzerinde tafafisi mümkün olmayacak, zararlara neden oldu. Onların bu sözüyle dünya hemen suskunluğa büründü. Oysa o dönemde Saddamın kürdlere ihtiyacı vardı, kürdlerin ona ihtiyacı yoktu. Dünya kamuoyu kürd halkını destekliyor ve dünya politikası kürdlerin lehine işliyordu. İşte onların Saddama gitmeleri bu verimli dönemin ömrünü kısalttı. Belkide durum bunu gerektiriyordu, olayın içini onlar bilir ve kendilerini savunup, kendilerine göre nedenlerini sıralıyorlar ,ama yine de yeterli değil. Yeterli olsa bile Sonuçta Saddamdan ne koparabilecekler, ve ona ne derece güvenecekler. Anlaşmanın sağlanacağı bu günlerde, anlaşmanın neye mal olacağı hala meçul..

Kısaca Amerika ve Saddamın arasındaki olayları dile getirip, ardından kendi hatalarımızı da anlatırken , yine de kürdistanda olayların bitmeyeceğini, Kürd halkının bu olaylara her zaman hazırlıklı olmasını hatırlatıyor, gelecek günlerde bu hataların tekrar edilmemesi için, Kürd politik gücünü basirete ve atılganlığa davet ediyoruz. Ayrıca özgürlük mücadelesi veren bu halkın, bıkmaması, yılmaması ve zaafa düşmemesi temennimizdir.

DEVLET Mİ KONTR-GERILLA MI ?..

SİDDİK BERBANG

Son zamanlarda işlenen cinayetler failsiz kalınca, devlet olayları gizli güçlere yükleyerek, kendini temize çıkarmak istiyor. Özellikle Kürdistan'da işlenen cinayetlerin kulak ardı edilmesi, gizli güçlere yüklenmesi ve mesuliyetten kurtulmaya çalışılması, perde arkası kirli ve sinsî bir programın olduğunu gösteriyor.

İşlenen cürümler, program dışı veya kargaşa yaratmaktan öte maksat ve hedeflerin değişik olduğunu gösteriyor. Bu olayları yönlendiren güç bir dernek veya bir örgüt gücünü de aşıyor. Çünkü güç ve eleman itibarıyla bu ancak bir devlet işi olabilir. Bunlar ya devletten daha güçlü asıl devlet,- görünen devlet ise bir kukla devlet statüsündedir- veya devletin tüm imkanları bu gücün oluşması için kullanılıyor.

Buna ek olarak Kontr-gerilla cinayetlerinin ilk etapta batıda başlaması, kürdistan'da ileride işlenecek cinayetlere zemin hazırlamak ve halkı buna alıştırmak için bir oyundur. Son iki yılda işlenen cinayetlerin faili meçhul kişilere yüklenmesi ve devletin bunda acizliğini ifade etmesi, faillerini araştırmaktan bile bilinçli olarak vaz geçmesi, bir çok soruya zemin hazırlıyor. Herşeyden önce eğer devlet varsa vatandaşlarının hayatını koruyup muhafaza etmek zorundadır. Eğer gerçekten koruyamıyorsa ve gizli güç dev bir güç ise hükümet istifa ederek halkın yardımına sığınmalıdır. Demokrasi yaygınlığının koparıldığı bir ülkede, gizli güçler halkı yönetemez. Hükümet kamuoyu önünde bu hesabı vermeli ve olayı açıklığa kavuşturmalıdır. Vatandaşlar hür irade dahilinde yaşayarak hayati güvencelerine kavuşturulmalıdır. Eğer hükümet bunu sağlayamıyorsa (sözüm ona dış güçlerin maşası ise), halkı yönetmeye de hakkı yoktur. Yok eğer bu olay yukarıda değinildiği gibi Kürdistan'da meçhul olaylara zemin hazırlamak ise, olayın vahşeti kat kat artıyor. Aynı ülkenin vatandaşları saydıkları insanlara zulüm yapılarak; failleri yabancı güçler lafının yutturulmaya çalışılması olayı dahada çir kefleştiriyor. Ülke dingonun ahırına dönüştürülerek, zülmün ve çirkefin işlendiği bir meydan haline geliyor.

TC Kürdistan'da işlenen cinayetlerin hesabını vermemelidir. Eğer gerçekten suçları kimin işlediği belli değil ve olay dış güçlerin eline kalmışsa, TC ordusunu ve politik egemenliğini kürdistan'dan çekip, idare ve yönetim hakkını Kürdlere versin. Kendi vatandaşı saydığı insanların yaşama güvencesini vermiyor ve bunu sağlayamıyorsa, orada işi ne? -Ben devletim vatandaşlarımın hakkını korurum- lafı havada kalır. Ya halkın hayatını koruyacak yada halkı kendisini korumada salahiyet sahibi kılacak. Gelişen bir dünyada Kürdler klasik yöntemlerle susturulamaz ve oyuna getirilemez. Kürd halkı, işlenen olaylardan direkt olarak devleti sorumlu tutuyor ve artık peri masallarında geçen korkutucu öcülerin varlığına inanmıyor. Olay olduğu gibi göz önünde. Ne tefsir ister ne de yalan dolu açıklamalar. İşlediği suçu yüklenmekten aciz bir devletin, halkı yönetmeye de hakkı yoktur. Eğer işlediği cürümlerin hesabını veremeyecek kadar aciz ise, o devlet devletliliğini kayıp etmiştir. Ayrıca Kürd halkı TC nin bütün pislüğünü biliyor, onun bu tür bir teşebbüste bulunmasını, kendisini beri kılma-yacağını idrak ediyor.

TC yetmiş yıldan beri tarihine leke üzerine leke sürüyor ve yarının hesabını yapmayarak yola çıkıyor. Kürd halkı Geliye-Zilanı unutmadı. Bir halk evinden alınarak kurşuna dizildi, ihtiyarlar kadınlar ve küçük bebekler hançerlenerek öldürüldü. Olay bir Vedat Aydın olayı değil bir halkın olayıdır. Vedat Aydın'ın öldürülüş tarzında binlerce insan öldürüldü ve hepsinin failleri meçhul. TC hiç birisini ben öldürdüm demedi. Bu yüzden Kürd halkı, TC nin tüm sinsî ve vahşi siyasetini biliyor ve ona göre yola çıkıyor. Olayları gizli güçlere yükleyerek, durumu örtbas etmenin zamanı çoktan geçti. Olayları ister Kontr-Gerilla işlesin

isterse MİT işlesin istersede polis işlesin , durum hiç değişmiyor. Sonuç olarak hepsi TC nin zulüm ve vahşet mekanizmalarından çıkıyor.

Kürdistan'da olayların ilerlemesiyle TC de iki büyük şey değişti. İşlenen cürümlerden hükümetin direkt olarak sorumlu tutulmaması için ilk etapta, kürdistan illerine Sinek vali tayin edildi. Ardından olayları işlemek için TİM, ardından Kontr- gerilla vahşet ve çirkef kuruluşları kuruldu. Sinek valinin atanmasıyla işlenen suçlar, hükümetten alınarak valiye yüklendi ve böylece devlet temize çıkarıldı. Yani bir ülkede çifte rejim ve politika izlendi. Kürdistan'a yönelik politika ile TC de fiili bir değişiklik gelişti. Tüm illerde sıkıyönetim kalkmasına rağmen Kürdistan'da daha da şiddetlendi. Sıkıyönetim fayda etmeyince çekirdek bir değişikliğe gidildi. Özalin ifadesiyle "Doğudaki olaylardan dolayı, ordaki insan haklarını askıya alıyoruz". Gerçekten tüm insan hakları askıya alındı.



*Olağanüstü Hal
Bölge Valisi
Necati Çetinkaya*

Binlerce suç işlenmesine rağmen, ne hesap soruldu ve ne de işlenen cinayetlerin failleri ortaya çıktı. Binlerce olay olmasına rağmen suçlu görülmedi. Bu ise fiili bir sömürüyü zulüm mekanizmasını ortaya çıkarıyor. Hükümetin valiye sonsuz salahiyet vermesiyle vali insanlık ilkelerinden uzak tüm çirkefleri işletiyor.

Valinin emrine verilen şovenist ve kürd düşmanı TİM elinden gelen tüm vahşetleri işledi ve tüm çirkefleri sergiledi. Dünyanın en adi köpeklerinden oluşan köpekler birliği ve teşkilatı, kürdistan'da yaşamın anlayışını değiştirdi. Hayatın anlamını kan gölüne çevirdi. Çocuklar zulmün ve vahşetin kucağında büyüdü. Anneler TİM in jolarıyla çocuklarını

düşürdü, doğan çocuklar da vaveyla içinde gözlerini dünyaya açtı.

Kürdistan'da işlenen cürümler de halkı yolundan caydıramayınca, devlet yeni bir anarşist güç oluşturdu. Buna da Kontr- gerilla dendi. Yani kürdistan'da vur kaç politikasını yürüten Kürd gerilasına karşı, devlette" vur kayıp ol" gerilla teşkilatını kurdu.

Bunların işi halktan ziyade okumuş kesimi ile. Kürd beynini temizlemek için kurulan bu gizli güç, Kürdistan'da okuyanların avına çıkıp, Kürd hareketini içten çökertip insanları sahipsiz bırakmak istiyor. Devlet, olayları bu gizli ajanlarıyla işlerken gerektiğinde kendini savunabilir düşüncesiyle yola çıkıyor. İş devlet düşmanları işliyor, karanlık güçler ülkemizde anarşi çıkarmak istiyor safsatalarıyla zulüm yaptığı halkın sempatisini kazanmaya çalışıyor.

Her ne oyun oynanırsa oynansın yapılırsa, ne neden öne sürülürse sürülsün, Kürd kıyımını devlet bilerek ve kasıtlı olarak yapıyor. Bu nedenle olayların sorumlusu devletin kendisidir. Yabancı gücün varlığına inanmıyoruz, bu suçu ne Amerikanın CIA si, ne İsrailin MO-SAD ı ve ne de NATO nun gizli servisi işliyor. Bu gerçeği bildiğimizden devletin her söylediğine ağız açıp bakmıyor ve devletin palavralarına inanmıyoruz.

Son zamanlarda öldürülen Vedat Aydın'ın katilleri mutlaka açığa çıkmalıdır. Devlet mertçe hareket etmelidir. Olayı gizlemenin hiç bir anlamı yok. Kürd halkı zaten zulme alışmıştır. İnsan hakları zaten askıya alınmış, ölen ölüyor, kesen kesiliyor..Öyle ise bu korku neye ?..

Diyarbakır olayı ile devletin sert bir kayaya çarptığı kesin. Bir Vedat yüzbinleri doğurdu. Vedatın gitmesiyle sokaklar boşalmadı, aksine sokaklar insan seline döndü.

Kürd halkı artık ne zulümden ne de işkenceden korkuyor. Aslında son olaylar, anlayanlar için büyük bir derstir. Ancak hükümet anlamıyor o başka. Ama gün gelecek çok iyi anlayacaktır.

Bu anlama ise çok pahallıya mâl olacaktır. Yalnız Temmuz ayında onlarca cinayet işlendi. Ama hiç birisinin faili bulunamadı.

TC bu olayları işlemede kararlıyken kafasını sert kayaya çarpmasıyla, Kürdlerin kendisinin oyuncağı olmadığını, anladığını ve kendine geldiğini, umut ediyorum. Artık insanların evlerinden alınarak öldürülüp köprü altına bırakılmasının, insanların arabadan indirilerek öldürülüp yakılma zamanının geçtiğini duyurmak istiyoruz.

Bu vahşi katliama son verilmeli TC olaylara karşı gerçekçi olmalı bu taklidi zulüm ve vahşetinden vaz geçmelidir. Türkiyede gizli güç yok. TC vardır. Olayların failide TC dir. Hesabı da o verecektir. Eğer inanmıyorsa soru ile konuyu noktaliyayım. Türkiyeyi yöneten siz misiniz yoksa gizli güçler mi? Eğer gizli güçler ise sizin orda ne işiniz var?

Halkı demokrasi , özgürlük ve bağımsızlık yaygaralarıyla nasıl kandıra biliyorsunuz? Eğer gerçekten bu olayları işleyen yabancı gizli bir güç ise, bunu siz de biliyorsanız, neden mücadele etmiyorsunuz?

Eğer olayları bilerek dışarıya satılmışsanız, içinde hiç namuslu insan yokmu? Evet devlet mi kontro-gerilamı?



Bu saldırı kime karşıdır?

Sözümü bitirirken;

Ey Kürd halkı: Zulme ve tağuta dur dediğiniz için gazanız mübarek olsun. Kıyamınız devamlı olsun. Siz bu kıyamınızla Allahı ve Resulünü mesrur ettiniz. İslam davasını yetimlikten kurtardınız. Şeyh Saidin, Seyyid Rızanın ve Kürdistan şehitlerinin ruhunu şad ettiniz. Gelecek nesillere yaşama ümidi sundunuz. Direniş şerefiyle kefenlerinizi giyerek özgürlük ve hürriyete ışık yaktınız. Köleliği lanetliyerek, insan olmanın gerekliliğini canınızı ortaya koyarak ıspatladınız.

Bu nedenle, Kürd halkını canı- gönülden tebrik eder, Allahtan üstün başarılar diler, Şehidlere Allahtan rahmet, yaralılara acil şifalar ve Kürd halkına devrim sabrını temenni ederim. Allahın selamı üzerinize olsun.

Baştarafı sayfa 7 nin devamı

İNTİFADA

TC ye bağlayacak hiç bir neden yok. O halde ayrılmak farzdır olgusu ve gerçeği Kürd politikasını değişmesini zorunlu kıldı.

Kürd halkının politik uyanışıyla, halk artık ayrılmamanın farzietine inandı.

Özgürlüğünü feda etmenin haram olduğuna, insanca yaşamak gerektiğine, hür ve bağımsız bir devletin gerekliliğine inandı. İslami kardeşliğin kimlerle ve ne zaman olması gerektiğini algıladı.

Yani intifada Kürd halkının dünya anlayışını ve özgürlük manasını hem düşmana hem de dünyaya duyurdu. Kürdlerin yaşama anlayışı özgürlüktür. Halk bu uğurda karardır. Bu gün yüzbinler sokağa dökülmüşse yarın milyonların sokağa döküleceğinin bir belirtisidir. Kürdlerin zulüm, işkence ve baskı altında yaşamaya artık sabrı kalmamıştır.

Fitne tamamen yok oluncaya ve din de Allah için tatbik edilinceye kadar onlarla savaşın. Vazgeçerlerse, zalim hariç, diğerlerine savaş ve saldırı yoktur.

BAKARA 193

TOPLUMLARIN ÇÖKÜŞÜ VE SÜNNETÜLLAH

Dr. XERZİ

Toplumlar, hak, hayır, takva ve iyilik ölçüsünde hareket ettikleri takdirde, (yüce Allahın yeryüzündeki sosyal(ictimaiyat) kurallarına (sünnetine) göre,) yaptıkları iyiliklerin karşılığını alır ve dünyada adaletin güzel nimetlerinden de istifade ederler. Fakat Allahın emirlerini yalanlar, insanların hak ve hukukuna riayet etmez ve iyilik yerine kötülüğe kalkışsalar, mutlaka karşılarında Allahın azabını bulacaklar.

وَلَوْ أَنَّمَا الْغَنِيَّاءُ مَنُوءُوا لَفَنَعْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِّنْ أَلَّا رِضٍ وَلَكِنَّ كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ.....

"Eğer ülkelerin halkı (gerçekten) inansalar ve takva sahibi olsalar, elbette onların üstüne gökten ve yerden nice bereket (ve bolluk kapılarını) açardık. Fakat yalanladılar, biz de kazanmakta oldukları kötülükler yüzünden onları yakalayiverdik. (onları helak ettik) " (A'RAF 96).

"Ayetlerimizi yalanlıyanları, hiç bilmedikleri yerden yavaş yavaş helake yaklaştıracğız." (A'RAF 182),

فَكَانَ مِنَ قَوْمِ آدَمَ تَا هَا وَمِنْ نَّالِدَةٍ

Nice ülkeleri, halkı zulmetmekte iken biz onları helak ettik. (HAC 45).

Zulüm, Sefahat, Fuhuş ve Allahın emirlerini unutmama gibi bazı günahlar, toplumları çökertip helaka sürüklediğini birçok ayetten öğrenmekteyiz. Zulme ve haksızlığa dalan kavimler, Allah'ın azabını hak edince, sosyolojik olarak toplumu çökerten diğer sebepler de ortaya çıkar ve yıkılmaya başlar. Çünkü zulüm ve haksızlık işleyen toplumlar, bu kötülüğü işleye işleye hak ve insani ölçülerini zamanla yitirirler. Böylece şehvi ve nefsanî zevklerinin peşine takılırlar. Şehvet ve Fuhuş bataklığına girenlerin arasında, rezaletler normal hale gelirler. Hatta rezaletler, en iyi eğlence ve en güzel işler arasına girmiş olurlar. Öğle bir hale gelir ki, o kötülük ve rezaletlere karşı çıkanlar kınanır, kötülenir ve toplumdan dışlanır. Toplumun güzel fitri ve ruhi faziletleri, garipsenmeye başlanır. İşte bu hale düşen toplumlar yıkılmaya mahkumdur.

KÜRD HALKINI ÇÖKERTEN FAKTÖRLER:

Kürd halkı, tarihte kahramanlık, şecaat, cömertlik ve üstün hünelerle tanınır.

Böyle güzel karakterlerle donanmış bir halkın, insanlığa rehber ve adalet mekanizmasına öncü olması gerekir. Tarihte birçok kez bu fonksiyonunu icra ettiği muhakkaktır. Fakat, bugün bu halkın durumuna bakıyoruz ki, beş devletin arasında bölünmüş, Kültür ve tarihleri talan edilmiş, katledilip tarumar

edilmiş ve "ben varım" diyecek hali kalmamıştır.

Acaba bu halkın suçu ne idi ?

Bu halk ne yaptı ki bu azaba düçar oldu? Acaba toplumu çökerten suçları mı işlemiştir ?

Birşeyler yaptı ki kesin. Çünkü büyük bir değişikliğe uğramıştır.

ذَلِكَ بِأَنَّهُ لَمَّا كَرِهَتْ لَكُمْ مُعْتَدَةً أَنْتُمْ عَلَى قَوْمٍ حَتَّىٰ.....

"Bir millet kendilerinde bulunan meziyetleri değiştirmedikçe, Allah o millete verdiği nimetleri değiştirmez. (ENFAL 53) Birçok ayetin ışığında probleme baktığımızda, bugün kürd milletinin başına gelen musibetlerden, bela ve dağınıklıktan, kürd halkının kendisi sorumlu olduğu görülmektedir.

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبْتُمْ أَنْفُسَكُمْ تَعْلَمُونَ.....

"Başınıza gelen her musibet, mutlaka kendi ellerinizle işlediğinizin yüzündendir. (bununla beraber) Allah, çoğunu affeder" (Şura 30)

Eğer kürd halkı, o güzel karakterlerini korusaydı, zalim ve tağilere boyun eğmeseydi, nefislerinin peşine düşen zalim ağa ve beylerin peşine takılmasaydı ve hak için dini görevini yerine getirseydi bugün bu durumlarda olmayabilirdi.

Demek oluyor ki, zalimlere boyun eğip kendi nefesine zulmetmiştir. Nefsini, zulme karşı boyun eğmeye zorladığından nefis zalimi savılmış ve zalimlerden olmuştur

وَمَا ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ

" Biz onlara zulmetmedik fakat kendileri kendi nefislerine zulmettiler. " (HUD 101)

Yoksa yapıcı ve üstün hünere sahip olan hiçbir millet, helak olmaz

وَأَتَّبِعِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَرْفُؤْفِيدَ وَكَانُوا يُخْرِجُونَ ۝ وَمَا كَانَ

رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ۝

Zulmedenler ise, zevklerinin peşine takıldılar ve suçlu idiler, halkı yapıcı (islah edici) olduğu halde Rabbin, memleketleri helak edip zulmetmez. "

(HUD 116- 117) Demek oluyor ki, kişi başkalarına hakaret ettiği zaman zulüm sayıldığı gibi kendi nefsinde hakaret etmesi de zulümdür. Her iki zulüm şekli de, Allah'ın emrine isyandır.

Zira

لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ

"ne Zulmedin ne de zulmü kabul edin" (Bakara,279) buyrulur.

Zulüm, Fuhuş ve ahlaki çöküntülerle toplumun yıkılması, küfür ve şirkten daha çabuk olduğu bir-

çok ayetten anlaşılmalıdır. Çünkü bir millet, insanlığın maslahatında bulunduğu müddetçe, sadece küfür günahıyla kökten helak edilmez. Küfrün ve şirkin cezası, ahirete te'hir edilebilir bir cezadır. Fakat zulüm, Fesat ve fücürün cezası ahirette olduğu gibi dünyada da verilir.

ÇÖKÜNTÜDEN KURTULUŞ YOLU

Yukarda da naklettiğimiz ayete göre, kürd ulusunun çöküşünde, bizzat kürdler sorumlu olduğu gibi kurtuluşunda da aynı sorumluluğu taşımaktadırlar. Değişikliğe sebep olan, zillet ve teslimiyeti atıp izzet ve hürriyeti aramalıdırlar. Halk, içten büyük bir değişikliğe girmelidir

إِنَّا لِلَّهِ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ

" Bir ulus kendini değiştirmedikçe, Allah onu değiştirmez." (RA'D 11)

Dört elle Allah'ın kitabına sarılarak düşünmelidir. Başına gelenlerin hikmetini aramalı ve çaresini araştırmalıdır. Görecek ki, güneş gibi apaçık bir yolla hürriyet kapıları açılmaktadır. Sürekli okumalı ve vargüçüyle çocuklarını okutmalı. Değişik ilimlerle mücehhez olacak yeni kürd toplumu, ilmin ışığında kolaylıkla

yolunu bulacak ve aydınlığa çıkacaktır. Görecek ki, ilim ondan yana, Allahın kitabı ondan yana ve bütün dünya ondan yanadır. Hiç bir ilim mazlumiyeti kabul etmediği gibi hiçbir din de kabul etmez. Bu sahada özellikle kürd aydınına büyük görevler düşmektedir. Alimler, halka cesaret vermeli ve zulme teslimiyetin haram olduğunu anlatmalı. Hiç kimse, "gücüm yetmez, birşey yapamam" gibi mazeretleri öne süremez. Bugün böyle mazeretlerle kendini avutursa, yarın Allah'ın huzurunda bunun hesabı sorulacağını bilmeli.

"Sen o zalimleri, Allah'ın huzurunda birbirlerini suçlayarak söz atarken bir görsen ! Mustazaflar (kendini zayıf sayanlar, ezilenler) büyük taslayanlara, -Siz olmasaydınız, biz inanan insanlar olurduk.- derler. Müstekbirlere, Mustaz'aflara -Size hidayet geldikten sonra sizi ondan biz mi çevirdik ? Bilakis siz suç işliyorsunuz- derler onlar işledikleri günahlarla cezalandırılır.

(SEBE' 31-32) Müslüman kürd halkı, İslamda zulme teslimiyet olmadığını ve zulme karşı ayaklanmanın farz olduğunu bilir ve hayatına geçirirse probleminin yarısını çözmüş demektir.

Allahu Ekber nidalarıyla sokak ve caddeleri inletmeli ve bu uğurda şehit vermeye hazırlanmalı. İyi bilsin ki, her şehit 70 kişiye şefa'at eder ve 70 kişinin uyumasına sebep olur.

Körfez Savaşında sonra milyonlarca masum Kürd, Saddam rejiminden kaçarak Türkiye ve İrana sığınmışlardı. Bütün dünya, geçte olsa yardım ellerini uzatmış ve acılarını gecici olarak dindirmeye çalışmışlardır. Bunun yanında Partiya İslamiya Kurdistan, Komele İslamiya Kurdistan ve Cudi kadrosu da bir yardım kampanyası başlattılar. Gerek Almanyada, Danimarkada, Fransada ve başka ülkelerdeki yerli halktan, gerekse Kürd insanlarından hayli yardım toplanmıştır. Bu yardımlar oluşturulan bir kadro tarafından yerinde ihtiyacazadelere teslim edilmiştir. Hertürlü yardımı esrigemeyen siz kardeşlerimize teşekkür eder yardımda bulunanların ecrini Cenabı Allahı kabul etsin deriz.

CUDİ

Ey Rabbimiz ! Unutursak veya hataya düşersek bizi hesaba çekme. Ey Rabbimiz! Bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de ağır bir yük yükleme. Ey Rabbimiz ! Bizim gücümüzü yetmediği işlerden bizi sorumlu tutma, bizi affet, bizi bağışla, bize acı. Çünkü sen, bizim mevlamızsın. Kafir kavimlere karşı bize yardım et. BAKARA 286

ZALİMLER KANA DOYMUYORLAR!

Dünya insanları arasında düşmanlığın yavaş yavaş dostluğa dönüştüğü yirminci asırda, TC devleti, bütün bu insanî gelişmelerden mahrum bir şekilde masum ve savunmasız Kürd halkına karşı dünyanın gözü önünde barbarca katliamlara girişmektedir. Düne kadar PKK peşmergelerini bir avuç terörist, çapulcu ve hain olarak lanse eden TC devleti, bugün vargüciyle onlara karşı resmen savaş ilan etmiştir.

TC'nin 40.000 asker ve en modern hava ve kara silahlarla saldırıda bulunması, ya devletin zaafiyetini veyahut da Peşmergelerin direniş güçlülüğünü göstermektedir. Her iki durumda da artık Kürdistanda, Kürd halkının şuurlandığının ve düşmanlarına karşı uyandırdığının bir belirtisidir. Bu ise işgalcileri şaşkına uğratarak çileden çıkartmaktadır. Bu gibi direnişler, yetmiş seneden beri Kürd halkına karşı yürüttükleri eritme ve asimile politikalarının artık iflas ettiğini ve düşmanı şaşkına cevirdiğini göstermektedir. Kürd halkının direniş gücünü, birkaç insanı öldürmekle kıramıyacağını bilen TC, promlemi sadık dostu olan diktatör Saddamdan aldığı ders ile çözmek niyetindedir. Saddamın yarıda bıraktığı katliamları, TC ABD'nin desteğiyle bitirmek istemektedir.

Bu ise, TC'nin tarih boyunca Kürd halkına karşı yürüttüğü siyasetin bir tekrarıdır. Önceleri, Kürd direniş hareketlerini, dış mihrakların oyunu olarak göstermiş ve ardında yine o dış mihrak dediği güçlerin yardımıyla, Kürd direniş hareketlerini kana bulamıştır.

TC kendi işgali altındaki kürdlerin direnişini kırmak isterken, güney Kürdistanda ki Kürdlere de müdahale etmek istemektedir. Aylardan beri; "Kürd devletine karşıyız" sözleri boşuna söylenmemiştir. Güney Kürdistanda kurulacak federe bir Kürd devletine karşı alınmış bir tedbir olarak da görülebilir bu saldırı. Başta Birleşmiş milletler olmak üzere, batı avrupa, müslüman ülkeler ve bütün insani kurum ve kuruluşlar bu vahşi senaryoya karşı sessiz ve sağır kalmaktadır. Bu da, dünya kamuoyunda, Kürdlerin ne kadar az dosta sahip olduğunu göstermektedir. Demek oluyor ki, dostu olmayan toplumların, böyle saldırılara maruz kalmaları tabiidir. Cenabı Allah'tan başka dostu olmayan bu mazlum halkın, elbetteki birgün yüce Allah'ın zühtkam (intikam sahibi) kahhar sıfatlarıyla zalimleri kahrederek intikamını alacaktır. Fakat iyi bilelim ki, biz yerimizde oturup zalimlere karşı çıkmadıkça, Cenabı Allah bu zulmü üzerimizden kaldırmayacaktır. Çünkü Allah (cc): "Bir toplum kendini değiştirmedikçe, o toplumu değiştirmem" buyuroyor. (Ra'd11)

Türkiyedeki 20 milyondan fazla Kürd nüfusunu hiçe sayarak, TC'nin basın, yayın, parti ve diğer kuruluşları milliyetçilik kisvesine girmiş ve yine Kürd milletine karşı kin ve nefret küsmak suretiyle, halkları karşı karşıya getirmektedirler. Bu ırkçılık ve milliyetçilik hareketleriyle, Kürdlerin kanının akıtılmasını meşrulaştırma hedefini gütmektedirler. Oysa biz Kürdler olarak, bu gibi menfi kavmiyetçiliğe kesinlikle karşıyız ve bu gibi kavmiyetçiliğin hiç kimseye yarar sağlayamayacağına inanıyoruz.

Diğer taraftan Kürdistan, yanan bir hane olduğunun bilincideyiz. Bu hanenin içindeki ailenin tüm ferdleri, bu yangından kurtulmak için, birbirlerine yardım etmekle mükelleftirler. Bir taraftan hane yanarken, diğer taraftan fikir ayrılığına düşüp, yardımlarını esirgemek, hepsinin canlarına mal olur. Onun için bugün yanan Kürdistanda tüm Kürdlerin -fikir ayrılığına bakmaksızın- tekvücut halinde olmalarının ve düşmanlarına karşı dikilmelerinin zarureti vardır. Önce hanemizi hep birlikte kurtaralım ondan sonra fikir tartışmasına gidelim. Hanesiz (Vatansız) fikir hesaplaşması yapmak abes olur. Bu noktadan hareket ederek, Kürdlerin, artık bir bütün olarak kendilerini değiştirerek, düşmanlarına karşı çıkmalarının zamanı gelmiştir. Kendini değiştirmek isteyen Kürd halkına Cenabı Allah yardımını esirgemeyeceğine inanıyoruz.

PARTİYA İSLAMİYA KURDİSTAN

SAVAŞ PKK'YA KARŞI DEĞİL

Savaşın bitiminden sonra emperyalistler ve işbirlikçiler Kürdistan'a yeni sömürme planlarıyla girdiler. Oratadoğuda savaş bitmesine rağmen, Kürdistan'da savaş devam ediyor. Bu savaşta Türkiye ile birlikte Irak, İran ve arka pılanda Amerika da vardır. Olay üzerine olay işleniyor. Kürdistan bağımsızlık hareketini yıldırıp, kürdleri inzivaya çektiirmek, bunca şehidin ardından iflas ve yenilgi bayrağını çekmeye zorlamak.

Son günlerde "kuzey ırakta PKK a kamplarına saldırıyoruz" diyen TC, Kürdistan topraklarını kana buladı. 40 bin asker, yüzlerce tank ve uçakla Kürdistan toprağına hücum ederek, tarihine yeni bir kara leke daha sürdü. Bakan İmren AYKUTUN açıklamasıyla 600-700 çadıra hücum edildi. Yani güney Kürdistan'da binlerce peşmergeye karşı savaş ilan edildi ve fiili olarak savaşıldı. Bu savaş, kendi egemenliği altında olmayan başka bir ülkede oluyor. Her ne ismiyle olursa olsun, her ne parti ismi ile adlandırılırsa adlandırılınsın, faşist ve sömürgeci TC ye karşı direniş mücadelesi veren bu insanlar, Kürdistan peşmergeleridir. Ezilen ve sömürülen bir halkın kaderi için savaşıyorlar. Ezilen 40 milyon Kürdün, istiklal ve özgürlük mücadelesini veriyorlar. Onları ailelerinden, dünya zevklerinden, evlilikten ve gençlik hevesinden alıkoyan, Kürdistan bağımsızlık hareketidir.

Düşmanın "anarşist, terörist, eşkiya ve çapulcu" tabir ettiği bu fedailer, yüzlerce yıldan beri zulme ve baskıya isyan eden, özgürlüğe ve insanca yaşamaya susayan, bir halkın çocuklarıdır.

Kürd direniş hareketini lekelemek için, sömürgeci ülkeler her zaman çeşitli iftiralar atmışlardır. Bilinmelidir ki, Kürd hareketi ne Amerikancı ve ne de Rusyacıdır.

PKK'nın parti ideolojisini bir tarafa bırakırsak, verilen mücadele ve akıtılan kan, Kürd bağımsızlık hareketi içindir. Ölen insanlar, sosyalist oldukları için öldürülmüyorlar.

Olaya mantıksal baktığımızda, TC Kürd halkının bağımsızlık mücadelesine karşı giriştiği bütün hareketlerde, islami ve milli oluşuna bakmadan karalamıştır.

Örneğin Şeyh SAİD ve SEYİD RİZAY'a karşı aynı metodları uygulamıştır; Şeyh Saidi İngiliz ajanlığı ile itham ederken, Seyid Rızayı ise bölücü, şaki vs. olarak taahitmiştir. Bununla Kürd halkının direnişçilerini, halkın gözünde küçük düşürmeyi amaçlamaktadır.

Bir halkın binlerce peşmergesi katledilirken, dünya basını ve iletişim araçları olayı ya esgeç olarak veriyor ya da hiç vermiyor.

BM lerden ve dünya ülkelerinden bir ses yok. BM, Sömürgeci ülkelere söz geçiremediği gibi, uluslararası insan hakları teşkilatları da işlemiyor. Her nedense insan hakları Kürdlere gelince susuyor ve bu kanunlar çiğnenerek, kürdlere insanlık değeri verilmiyor.

Toprağı ehemiyetsiz olduğu gibi, Kürd kanı da değersiz.

TC yerel ve uluslararası bir suç işlediğinden, hesap sorulmalı ve cezalandırılmalıdır. Yaptığı vahşetin cezası, dünya kamuoyu tarafından verilmelidir.

Dünya Milletlerine sesleniyoruz: İnsanlık onurunu bağrında taşıyan, insanlık ruh ve karakterine bağlı, TC nin bu işgalci ve yayılmacı politikasına dur diyen vicdanlı ve milyonlarca Kürdün gözyaşlarına bakıp ciğeri sızlayan bir devlet yokmu? Dünya ülkelerinden, TC ye maddi ve manevi baskı yaparak bu halk katliamına son vermesini istiyoruz.

Ve ayrıca Natodan, TC'nin üyeliğinin dondurulmasını talep ediyoruz. AT dan da fiili iktisadi ambargo uygulamasını ve politik işbirliğini de kesmesini insanlık namına bekliyoruz. BM den, zaman geçirmeden konuya el atmalı. Konu uluslararası güvenlik kurulunda tartışılarak, TC heasaba çekilmelidir.

CENG

ALTERNATİF OLABİLMEK

HEVAL

Kürdistanın sosyo-politik mücadelesinde söz sahibi olabilmek için iki yönde alternatif olmak gerekir. Alternatif olabilmek söz ile bitmiyor. Amelin yanısıra sunulan ideolojinin benimsetilmesi gerekiyor. Yani milli mücadelenin yanısıra, fikrin de milli olması gerekiyor. Yıllardan beri verilen mücadele çoğu zaman milli olma şuurunu elde ederken, ideoloji hiçbir zaman milli olma şuuruna varamadı. Bu ise kürd davasının başta gelen problemlerinden biridir.

Yer yüzünde zulme karşı verilen bütün milli mücadelelerde dava ile ideoloji birbirini tamamlamış durumdadır. Yani her ikisi de halka hizmet etmektedir. Verilen hizmet bir halk hareketidir. İdeolojinin boyutunu halk çizmiştir. Sunduğu ideoloji kendi istemidir. Yani mücadele halkın arzusu olduğu gibi, ideoloji de halkın arzusudur. Özgürlük halkın hedefi iken ideoloji halkın kullandığı merdivendir. Yani İdeoloji halkın amacı değil, aracıdır. Çünkü benimsenen ideoloji halkın geliştirdiği bir olgu olduğundan, lehele yeni ideolojiyi hakim kılmak değil, bu ideolojileriyle baskı altında olan kalkı, kendi ideolijisiyle birlikte kurtarmaktır. Çünkü Kürd halkı hiçbir dönemde ideolojisiz yaşamamış ve ideoloji boşluğuyla kıvrınmamıştır. Mutlaka her dönemde Kürd halkını yönlendiren ve ona ışık tutan bir ideoloji olmuştur. Ancak bu ideoloji mutlak bir ideoloji olmaktan öte, Kürdleri asıl yönlendiren din olmuştur. Din hem kürd halkının sosyal yaşamını düzenleyen bir kanun, hem de manevi boşluğunu tatmin eden bir nesne olmuştur. Ancak bu nesne pasivize olduğundan, Kürd halkına gereken sosyal ve ekonomik faydayı sağlayamamıştır. Çünkü asıl islam pasif ve münzevi bir din olmayıp, zulmün ve adaletsizliğin her çeşidine karşı koyan bir dindir. Fakat Kürdler dinin bu yönünden gereken faydayı sağlayamadılar. Bu suç dine ayıt olmayıp, Kürd halkına ayıttır. Kendi inançlarını düşmanın, yorumlarına ismarlayarak, boyun eğdiler.

Düşman politik olarak bundan yararlan

masını bildi ve onları bu kisve ile sömürdü. Yani düşman kürdlere karşı dini kullanarak, dini siyasete alet etti.

Şu sırada bize düşen görev; inandığımız dinimizle yola çıkarak bu mulevves oyunu yıkmaktır. Yanlış yorumlanan ve yanlış uygulanan, şeytani şeyleri çıkararak, onu yararlı bir hale getirmektir. Yani Allahın meramı ne ise, onu sunmak zorundayız. Asıl islam ne ise onu uygulamak zorundayız. Bize kurulan tuzaklara düşmanı düşürmek zorundayız. Bu şekilde yola çıkarak halk ile sistemi, vesile ile hedefi bütünleştireceğiz. İşte bu alternatif, Kürdistanın asla vazgeçemeyeceği alternatiftir.

Kürdistan gerçeğine baktığımızda mücadele ile ideoloji ayrılmış durumdadır. Son elli yılda gelişen hareketler bundan nasibini almaktan mahrumdur. Bundan dolayı meydana gelen hareketlerin çoğu iflasla noktalandı. Günümüzdeki hareketler de geçenlerin bir zinciridir. Kürdistanda fikirler iflas etmesine rağmen, mücadele devam ediyor. Çünkü mücadele halkın arzu ve isteğidir. Gündemde halkımıza sunulmak istenen ideolojiler ise halkın benimsemediği ideolojilerdir: Dolayısıyla dava ile ideoloji arasında bir kopukluk var. Dikkat edilirse elli yıldan beri sosyalist çevrede bir mücadele var. Son yıllarda sosyalist hareket, milli hareket ile boyandı veya kürd proplemi onları buna zorladı ve uyandırdı. Salt sosyalist hareket iflas edip tarihin derinliklerine karışmasına rağmen Kürd halkına yutulmak isteniyor.

Bunun yanısıra güney ve doğu kürdistanında batı demokrasisini ümit kaynağı kabul eden demokrat partiler de kürd halkını birleştirmekten ve yek vücüt haline getirmekten mahrum kaldı. Çünkü bu birleşme onların politik güçlerini ve politik sistemlerini aştı. Sundukları ideoloji, mevcut olan probleme cevap vermedi. Oysaki ideoloji bir ilaçtır. Halkın hastalığına göre ilaç verilmeli ve bu ilaç tam isabet etmelidir. Teşhisi tam koyulmayan hastalığın tedavisi uzun olur. Kürd politik hareketi de bu hataya düştü. Kürdistanın gerçekliğini ve durumunu unutarak takilidi bir ilaç vermeye ve halkı bu ilaçla iyileştirmeye çalıştı. Oysaki bu ilacın verilmesi zaman kaybından başka bir şey değildi. Bu ilaç hastanın ömrünü uzatabilir ama onu iyileştiremez.

Bu durumda hataya fazla düşmeden kürdistan gerçeğine uygun bir ilaç gerekiyor. Halk mutlaka zaman kayıp etmeden tedavi edilmelidir. Uygun bir tedavi için en uygun ve geliştirilmiş ilaç sunulmalıdır. Bu ilaç Kürdistanında var olan bir ilaç olmalıdır. Halkın içmeye tiksinimediği ve sevdiği bir ilaç olmalıdır.

Köylüsüyle, esnaftıyla, okumuşuyla ve cahiliyle nerede birleşebililiğini düşünerek yola çıkmak lazım. Ayrılığa bir alternatif sunmak gerekir. Şu ayrılık ve dağınıklık mutlaka en yakın zamanda kalkmalıdır. Kürdistanında var olan sorun ve sorulara cevap vermeli, cümleler Kürd halkı tarafından kurulmalıdır. Kurulan cümleler, amel ve fikirden çıkmalıdır. Olan sorun ve sorulara halkın kendisi cevap vermelidir. Yanıtın şeklini halk seçmelidir.

Halkın hepsi karar vererek bir sistemde karar vermelidir .

Ancak tarihi akışı ve günümüzü düşündüğümüzde, halkın ihtilaf konusu yapmadığı tek unsur dindir. Dilden tek düşmeyen ve ihtilaf konusu olamayan tek fikir ve sistem " islam sistemi "dir. Durum bu olunca kendimize fazla zulüm etmemizin bir anlamı yok. Taklidi yollara sürüklenerek zaman kayıp etmenin de bir anlamı yok. Kürdistan fitratına , gelenek ve göreneklerine ters olan sistemler için Kürd

kanını dökmeye de gerek yok. Önemli olan fikir anlatıp zaman kayıp etmektense, varolan fikirle yola çıkmaktır. Hem akıllıcası odur, hemde realiteye yakın olanı budur. İslamın sunduğu milli şurudan yola çıkılırsa, dava cihad ile özdeşleşir. Ve mücadele milli bir proplem olmaktan ziyade dini bir proplem olur. Milli duyguyla yola çıkmayan ve yerinde oturan kitle, dini bir farzı ifa etmek için ayağa kalkar. Bu ise, mücadelenin ana çekirdeğini oluşturur. Dolayısıyla milli mücadele ile dini mücadele birleşir ve kürdistan da tek bir cephe oluşur. Milli mücadeleyi, dini mücadele ile pekiştirmek ise ancak islam ile olur. İslam hem halkı uyandıran bir din, hemde harekete geçiren bir fikir olur. Ve böylece dava, mücadele ile birleşerek, halk yek vücüt haline gelir. Halk canını verirken veya mücadele ederken iki itici gücü arkasında bulur. Halkı bu mücadeleden alıkoyacak hiçbir güç bulunamaz. Bununla beraber islam kürdleri uyutan bir din olmaktan çıkıp onları harekete getiren bir din olur. Bu ise yalnız Kürdlere yarar.

Bunun yanısıra kürdistanında yalnız bir partinin veya cemaatin kendini halka alternatif göstermesi de, halka bir hakarettir. Çünkü alternatif halkın kendisi olup, olay bir partinin veya bir cemaatin gücünü çoktandır aşmıştır. Bu nedenle hiç bir kitle kendisini halka alternatif göstermemeli, alternatif olma işi halka bırakılarak, halkın kendisi karar vermelidir.

Alternatif olabilmek laf ile olmaz. Gerçekten ihlaslı bir şekilde yola çıkarak ezilen halkın derdine can ile baş ile eğilip çalışmakla olur. Sözü söylemekten ziyade olayı amel ile açıklamaktır. Artık kürdistan olayı, hobi olmaktan çıktı. Bu yola baş ve koltuk feda etmek gerekiyor. Rahattan ve maldan fedekarlık etmek gerekiyor. Yani kürdistanında amel ile alternatif olmanın yanısıra, mücadele şekliyle de alternatif olmak gerekiyor. İşte bu olgu, müslüman kitlenin işidir. Kürdistan sorununu, ancak onlar halledip halkın isteği üzere bir sistem ve düzen getirebilirler. Bu bir ütopya değil bir ideal ve ameldir. Kürdistan olayını bir müddet ihmal eden müslümanlar

tekrar vazifelerine dönerek, gemi ellerine aldılar. Artık söz hakkı müslümanlarındır. Kürdistan dağları, ovaları ve caddeleri onlarındır. Binlerce şehid veren ve binlercesini de vermeye hazır olan bir ordudur. Uyku ve gaflet günlerini geride bırakarak ameliyle alternatif olduğunu gösterecektir. Kürdistanda uyanan islami kitle klasik ve feodal yapıdan çok uzak ve gerçeklere ve dünya politikasına yakındır. Kürdistan proplemini ne üçbeş genç ne de bir iki parti çözebilir. Proplem tüm halkın proplemi olup yalnız işçinin veya emekçinin proplemi değildir. Tüm halk olduğuna göre proplemide kendisi çözecektir. İşte islami kitle bunu algılamış ve öylece yola çıkmıştır. Halk düşeceği hatayı ve sevabı hesaplayarak her şeye göğüs germiştir. Bu göğüs germeye hiçbir engel mani olamaz. Suskunluğunun hatasını anlayarak, onu düzeltmek için elinden geleni yapıyor. Halk bunu yapmaktada kararlıdır. Bunu zaman gösterecek ve olaylar halkın lehine dönecektir. Halkın varmış olduğu bu bilgi kürdistan politik hayatının tek alternatifidir. İşte politik düzen ve davranış, olayları algılama ve çözüm halkın kendisinden kaynaklanarak, alternatif halkın kendi milli fikridir. Kürdistanda, yabancı kılask fikir ve düzenler, başaramaz ve ileri gidemez. Zaman bunu ispatladı. Olaylar buna şahit oldu. 50 yıldan beri verilen kılask sosyalist mücadele kendiliğinden sönüp gitti. Kürdistan olayı, sosyalizmi ve kılask rejimleri aştığından, olaya tekrar müslümanlar el koydu. Halk kesinlikle idrak etti ki kürdistan proplemi islam olmadan çözülemez ve halk özgürlüğe kavuşamaz. Öyle ise kürdistan bağımsızlığı, ancak islam ile çözülebilir ve tek alternatif de odur.

Şurası açıktır ki son yıllarda müslümanlar gaflet içinde yaşayarak, mücadelelerine ara verdiler. Bu ara verilisin çok pahallıya mal olduğunu da gördüler. Ancak onların bir müddet arkada kalması, onların bir daha davalarına sahip çıkmayacağını veya davalarını terk edeceğine delalet etmez. Onların ara vermesi, fikirlerini alternatif olmaktan çıkarmaz.

Başlayan islami uyanış, kürd hareketinin dönüm noktası olup, proplemsiz bir Kürdistana doğru adım atmıştır. Fikriyle ve ameliyle Kürd halkıyla bütünleşmiştir. Zaman bunu ispatlayacaktır.

Sayfa 38 in devamı

BİR KÜRD DEVLETİ OLSAYDI

Amerika dahi vardı. Bu direnişte Amerika ve İran büyük Kürd lideri Mustafa Barzaniye yardım edeceğine dair söz vermişlerdi. Aynı senede Şah, Şat-EL Arap üzerinde ki sınır taleplerini Iraka kabul ettirince, Amerika Kürdleri yalnız bıraktı ve yardım vaadlerini yerine getirmedi. Bunun üzerine Bağdat rejimi, Kürdlerden acımasızca intikam almaya başladı. Yüzbinlerce insan, dağlara çekilmişti. Tehdit altındaki toplumlar Kuruluşuna göre; Baas rejiminin 1968 de kurulduğundan bugüne kadar en az 200.000 Kürdün Irakta öldürüldü. Irak Kürdlerinin İran-Irak savaşında, İranla işbirliği yaptığını iddia eden Saddam, 5000 den fazla Kürd köyünün imha etti ve yüzbinlerce Kürdü güney Iraka göçe zorladı. 680.000 Kuveytlinin kurtarılması için, başlatılan Körfez savaşında 4 milyon Kürd hüsrana uğratılmıştı. Bu savaş Kürdlerin en eski atasözünü yine doğrulamıştı. Buna göre denilmekte ki; KÜRDLERİN HiÇ DOSTU YOKTUR

Spiegel Dergisinden alınmıştır

Öyle bir fitneden sakının ki o, içinizden sadece zulmedenlere erişmekle kalmaz (halkı da kaplar). Biliniz ki, Allah'ın azabı şiddetlidir. ENFAL 25

Zalimlerden yana olmayın. Aksi halde size ateş dokunacak, (cehennemde yanarsınız) Sizin Allaha başka dostlarınız yoktur. Sonra da size yardım edilmez. HUD 113

İSLAMDA BAYRAK VE BAYRAKTARLIK HAKKI

XEMGİR

Tarih, Siyer ve sahih hadis kitaplarının naklettiğine göre eski ümmetlerde ve milletlerde olduğu gibi Hazreti Muhammed (SAV) çağında da her Aşiret, her Kavim ve her devletin bir bayrağı vardı. Ümmeti Muhammede ait bir de Risalet bayrağı vardı. Bu bayraklar o milletleri temsil ediyordu. Ufak kabilelerin bile kendilerini simgeleyen flamaları vardı. İslam geldikten sonra bu bayraklar yine kullanıldı. İslam bu bayrakları yasaklamadığı gibi bilakis desteklemiş ve korumuştur. Birlik ve beraberlik sembolü olarak kavimlerin ve milletlerin birbirleriyle kaynaşmasını ve birbirlerini tanımasını sağlamıştır. Resulullah (sav) Bedir, Uhud ve diğer savaşlarda her kabileyi kendi bayrağı altında organize ederek savaşa çıkartmıştır. Zira Peygamberimiz kişinin kendi kavminin bayrağı altında savaşmasından hoşlanırdı (Müsned i Ahmed Cild 4 S 263 Ukbe b. Muğire'den)

عَنْ عَقْبَةَ بْنِ مَعْزُومٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: كَأَنَّ يَسْتَحِبُّ لِلرَّجُلِ أَنْ يُقَاتِلَ حَتَّى تَلِيَهُ قَوْمُهُ.

Ayrıca Peygamberimiz, Her aşiretin bayraktarlarını o aşiretten seçmesi, dikkati şayandır. Muhammed (sav) 'in bu tatbikatı gösteriyor ki islamda her millet kendi bayraktarlığını kendi yapacak kendi milli bayrağı altında organize edilecek ve bunun gerçekleşmesi için Peygamberimizin verdiği destek gibi herkes destek verecek. Her millet, yapacağı askeri düzenlemelerle kendi kendini organize ederek, nesebi ve milli bağlarla pekişip bir vücut haline gelirler.

Akrabalık ve yakınlıklarından dolayı, birbirlerinin karakterlerini, kabiliyet ve hünerlerini daha iyi bildikleri için kendi kendilerini daha iyi organize ederler. Aynı kavimden organize edilmiş bu sağlam ordu, diğer milletlerden oluşan islam ordularıyla kenetlenerek bir vücut haline gelirler. Bu şekilde organize edilmiş askerleri birbirlerine bağlayan iki unsur vardır:

Birincisi: Kavmi unsur

İkincisi: Dini unsur.



İkisi de dayanışmada önemli faktörlerdir. Bir taraftan kavmi hislerle arkasındaki Annesini-Babasını, Kardeşini, Akrabalarını düşünerek onları zarardan korumak için sila-i rahm hisleri galayana gelerek kendini büyük fedakarlığa zorlarken diğer taraftan ölümle karşı karşıya bulunduğu bir meydanda cenneti, şehadeti ve Allah rızasını düşününce, dini hisleri galayana gelerek mü'min kardeşlerine karşı atıfıyeti artar ve onları vargücüyle korumak ister. Bir toplumda bu iki his yanyana geldiği zaman, direniş ve moral bakımından en yüksek mertebelere kavuşur. İşte böyle sağlam bir toplumun oluşması için islam, her millete bayrak ve bayraktarlık hakkını vererek ulusal kimliğin muhafazasını sağlamıştır. Ulusal kimliğini bilen ve ulusal haklarını iyi tanıyan halklar, Kur'an-i Kerimin tabiriyle birer ümmet hükmündedirler(Sebe'44).

Yüce Allah, insanları ayrı ayrı kavimlere, renk ve dillere ayırması ise Allahın ayetlerinden birer ayettirler(Rum 22).

Hucurat suresinin 13. ayetinde bu ayrı yaratılışın hikmetini çok güzel bir şekilde dile getirilerek cahiliye kavmiyetçiliğinden ve ırkçılıktan insanlığı kurtarır. Zira bu ayeti kerime, hiç bir milletin diğer bir millete üstünlüğünün bulunmadığını ve bütün milletler, birbirlerinin varlığını ve hukuklarını kabul ederek tanımları gerektiğini anlatır. Oysa bugünkü batıl rejimlerin altında yozlaşmış ve islam gerçeğinden uzaklaştırılmış insanlar, bu gerçeği bilmediği gibi tersini biliyorlar. Örneğin Laik

ve Kafir Türkiye Rejimi altında yaşayan halkın çoğu, TC nin ırkçı rejimine o kadar şartlandırılmış ki TC nin bayrağından başka bir bayrağı tanımak istemiyor. Yüzyıllarca birlikte yaşamış 40 Milyon Müslüman Kürdü görmek istemiyorlar. Kürdlerin de bir bayrağa sahip olmalarını hazmedemiyorlar. Oysa kendine dilediğini müslüman kardeşine dilemeyen iman etmiş sayılamaz. Bu kuru cahiliyye kavmiyetçiliği, insanları adaletsizliğe ve zulme götürür. Hatta laik rejimin müslüman kürtlere yaptığı zulüm ve işkenceyi, tasvip eden zavallı müslümanlar! da vardır. Oysa

" başka milletlere karşı olan kininiz sizi adaletsizliğe sürüklemesin "

وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ فَوْتُمْ عَلَى آآلَا نَعْدُوْا اِندُوْا
هُوَ كَرْبٌ لِلتَّقْوَى

(Maide 8) buyrulur.

Zulüm üzerinde kavmini desteklemek ırkçılıktır, Asabiyyeti cahiliyyedir.

عَنْ يَنْبُتِ وَابْنِ بِنِ الْأَسْفَعِ ، أَنَّهُ سَمِعْتُ أَبَا بَقْرَةَ يَقُولُ : قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، مَا الْعَصِيَّةُ ؟ قَالَ :
(Ebu Davud Edeb 121) أَنْ تَتَّبِعِينَ قَوْمَكَ عَلَى الظُّلْمِ .

İslamın yasakladığı kavmiyetçilik üzerinde ölenler cahiliyye ölüsü olarak sayılır. İnsanlığın yüz karası olan böylesi kavmiyetçilikten Allaha sığınırız. Biz fitri kavmiyetin fitri haklarını savunuyoruz. Fitrat inkar edilmez. Kur'ani kerimdeki kavim kavramı da bu fitri kavimden ibarettir. Bu fitri kavimleri kabul ederken bu kavimleri sembolize eden bayrak gibi nesnelere de birlikte kabul etmemiz gerekir.

Fakat malésef bugün, Kürdistanda, Kürd bayrak renklerinin herhangi bir yerde yanyana bulundurulmasına bile tahammül edilmiyor. Yeryüzünde Türkiyeden başka bir memlekette böyle gülünç ve kindar bir idare var mı acaba?. Bu kadar katı ve zalimane bir politika acaba türkiyeye ne kazandıracak?. Tarih boyunca zulüm hiçbir millete kaldı mı? Bu gerçeği kavrayan akıl sahipleri nerede? Neden müslüman evlatlarını laik kemalist idarenin uğruna öldürtüyorlar?. Neden zalim idarenin bekası için masum müslüman kürd halkının kanını heder ediyorlar? Müslümanlar nerede ? Müslümanlar mazlumdan yana yer almaları gerekirken neden seyirci kalıyorlar? Allah bu masumların hesabını müslümanlardan mutlaka

soracaktır. Belki de yarın, bu ölü toprağın altından fıskırarak yeni islam nesli de bunlardan soracaktır.

Bira Zamanê me Winda nebe

Di jiyana neteweyek de ziman gellek rolek mezin dilize. Ji berku hebûna neteweyek bi çand, dîrok, coxrafi û ziman tê îsbatkirin. Heke em xwedî li zimanê xwe dernekevin, em nikarin bi gelê Cihanê hebûna xwe bidin pejirandin. Ji berku ziman ji aliye Xwedaye mezin ji hemû insanîyetêra hatiye dayin ku bikaribin tiştên di nav dilê xwe de bidin diyarkirin. Iro gelê ku Zimanê xwe parastine û pêşvabirine, bi serbilindî hebûna xwe tînin ziman.

Her çar dewletên ku Kurdîstan xistine bin destê xwe bi hemû hebûnên xwe dixwazin zimanê Kurdî ji holê hildin. Di nav wande dewleta Tirk mînakek li ber çave.

Ji çêbûna Komara Tirkiyê ta îro zimanê Kurdî qedexeye. Zilm û zordariya li ser gelê me hatiye wê merhelê ku "Ziman ji bîrkirin" di nav gelê meda gelek pêşve çûye.

Li dij derketina gelê Kurd ji dîrokê virde bûye sebebê gelek serhildana. Gelek insan jibo zimanê xwe hatine girtin, kuştin û işkencekirin.

Lê belê dagirkerên Kurdistanê hiç rojek nikaribûne zimanê me ji reh, ji holê hilda. Ji berku gellek lehengên Kurd, bêtirs karibûne propaganda zimanê me bikin û di dadgehên Tirkanda bi zimanê Kurdî parastina xwe bikin. Ji wan lehengan yek jê Vedat Aydın û Mehdî Zana bû. Van insana wek yên din bêtirs Kurdî parastin. Ew bûye sebebê işkenceyê û kuştinê. Lê gelê me herçiqas zulim jî dibîne, dîsa jî ji ya xwe nakeve.

Em dibînin ku, berxwedana gelê me bûye netîca ku dewletên dagirkeh kurdî serbest kirin, mûsikaya Kurdî li nav kuçên Kurdistanê bêtirs tîn guhdarîkirin.

Devamî 46'da

NİÇİN BİR DÜZEN ?

GULİSTAN

Düzen insan topluluklarının sosyal ve siyasi program içinde yaşama ihtiyacından doğmuştur. İnsanın fitratı gereği sosyal bir varlık olması, her çağda insan topluluklarının siyasi bir otoriteyi sağlamasını gerekli kılmıştır. Bu ihtiyaç insanın Allaha iman etmesiyle daha da zorunlu hale gelmektedir. Allahtan başka İlah tanımama ilkesi imanın temel ilkesi olup, Allahtan başka otorite tanımamayı da beraberinde getirir. İslamı düzen anlayışının özünü ise bu prensip meydana getirir. Allahın insanlara önermiş olduğu islami nizamı kurmak, bunun dışındaki yaşayışları ve bozuklukları yani fitneyi defetmek müslümanların maruz kaldığı zülmü engellemek zorunlukları ise düzen varlığını gerekli kılan diğer nedenlerdir.

İnsan fitratının ayrılmaz bir parçası olan düzen gerekliliği, Allahın bütün yaratıkları üzerine yazmış olduğu bir sözüdür. Yeryüzünü, gökyüzlerini ve insanları belli bir düzen içinde yaratan Allah hiç bir şeyi başı boş bırakmamıştır. İnsan topluluklarını da başı boş bırakamayarak belli bir sosyal ve siyasi düzen içerisinde yaşayabilmeleri için her millete kendi diliyle konuşan peygamberler yollamıştır. İslam yeryüzünde ilahi düzeni kurmak için gelmiş son dindir. Peygamber efendimiz 23 sene bu düzeni kurmak için mücadele etmiş, insanlar islam çatısı altında, kardeşlik bağlarıyla bağlanıp, fitneden ve zulümden uzak bir hayat yaşasınlar diye savaşmıştır.

Başta da dediğimiz gibi imanda bunların yanısıra bir düzeni ve otoriteyi gerekli kılmaktadır. Kendini müslüman sayan ve ilan eden kişi, islamın getirmiş olduğu sorumlulukları da üzerine almış olan insandır. Allaha iman mesuliyeti de beraberinde getirir. Allaha iman eden insan ondan başka ilaha boyun eğmeyeceğine, onun hükmünden başka bir hükmün altına girmeyeceğine de söz vermiş insandır. Allahın hükmünü sürdürmek, ilahi bir nizamı ve hukuku işletmek her mü'minin üzerine farz kılınmıştır.

Böylesi islami bir düzen içinde fitneye ve zülme de yer yoktur. Fitneyi defetmek, zülmü engellemek zorunlulukları islami bir devleti şart kılan diğer iki önemli sebeptir. Allah

"Fitne öldürmekten beterdur" sözüyle düzensizliğin ve başı bozukluğun ne kadar ağır bir bedeli olduğunu, bunu yaratanaların ise nasıl bir konumda bulunduğunu çok iyi ifade etmektedir. Fitneyi kaldırmanın, fitne çıkarıcıları toplumdaki temizlemenin yolu her zaman düzenden geçer. Toplumlar da düzeni sağlamanın ilk şartı ise devlet olmaktan geçer. Fitnenin getirdiği en beter şey ise zulümdür. Zulüm isterse bir kafir müslümana yapsın, ister bir münafık yapsın, isterse de bir müslüman müslümana yapsın sonuç değişmemektedir; zulmü yapan Allah tarafından kınanmış, lanetlenmiştir, cezası ise ayırım yapılmadan Allah tarafından ve yüzünü dosdoğru Allaha dönmüş müslümanlar tarafından verilecektir.

Başta beri saydığımız görev ve zorunlukların hepsi bir noktada toplanmaktadır. O da güç olmaktır. Bunları ancak güç birliğini sağlamış, devletleşmiş halklar başarabilir. Devletleşmeyen halkların ne konumda olduğunu görmek için ise fazla uzağa gitmemize gerek yoktur. Bunu kendi içimizde bizzat görebiliriz. Kürd halkının yüzlerce yıldır çektiklerinin sebebi nerede yatmaktadır ?..

Peygamber efendimizin kurmuş olduğu ve belli bir müddet bizzat yönetmiş olduğu islam devletinin bir benzerini günümüzde görmeyi ne kadar arzu ederdik. Allahın otoritesini tanıyan, onun hükmüyle hükmeden, fitneyi ve zülmü defetmeye çalışan bir devlet. Bugün var olan

hiç bir devlette bu özellikleri göremiyoruz. Birakın yabancı bir halka, kendi halklarına bile islami bir nizamı yaşamaları için izin vermeden bu devletlerden bize islami bir nizamı sunmalarını nasıl bekleyebiliriz. Bu devletler fitneyi ve zulmü engellemek yerine, yaymak için büyük bir çaba sarfetmekte bundan ise nasibini en çok alan toprakları parçalara bölünmüş olan Kürd halkıdır. Her parçada ayrı bir fitne ve zulüm çeşidi altında yaşayan Kürd halkının bu devletlerden kendilerine yar olmayacağını anlamalarının zamanı gelmiştir. Bunun olmayacağını çünkü, bu devletlerin fitnenin asıl başı olduğunu, fasık ve kafir idareler olduğunu anlamamızın zamanı gelmişte geçmektedir. Yakın tarihimizden bunu ispatlayan bir çok delil gösterebiliriz.

Kafir TC nin Kürdistanda kurmuş olduğu korucu sistemi bunun en bariz örneğidir. Cahil ve yoksul insanları üçbeş kuruş para ile satın alıp kendi halkına karşı silahlandırarak kardeşi kardeşe kırdırmaya çalışmaktadır. Kendi insanların baskısı altında kalan ve hatta onların kurşunuyla ölen halk bir değil bin defa ölmektedir. Bu fitne değildir de nedir?.

Bunu kuran ve yayılması için baskı hatta zor kullanan devlet fitnenin başı değildir de nedir?..

Bunun için diğer önemli bir örneğe geçen ay yaşanan Diyarbakır ayaklanması ve buna neden olan olaylardır. Kürd halkının dolaylı onayıyla seçilmiş bir kürd siyasi şahsiyeti polisler tarafından gece evinden alınarak götürülüyor. 3 gün sonra ise cesedi, işkence görüldüğü bariz şekilde Madene yakın bir köprü altında bulunuyor. Kafir devlet ise bunu sadece "Bu kişilerin polis olmadığı anlaşılmıştır" sözüyle örtbas etmeye çalışıyor, sorumluluktan kurtulacağını sanıyor. Kürd halkının sesini sınırlı bir çerçevede de olsa duyurmaya çalışan insanlar alenen öldürülüyor ve ardından bunun nedenini soran halka, üzerine Helikopterlerle ateş açılarak cevap veriliyor. Ölü sayısını devlet dışındaki kaynaklar onlarla ifade ederken yaralı sayısı yüzlerle ifade ediliyor. Kürdistan dışına haber sızması için gazeteciler polisçe dövülüyor. Kan Kürdistanda akıtılıyor

ve orada sessizce yıkanmak isteniyor.

Etrafımızı kuşatmış olan daha doğrusu topra-



klarımızı işgal etmiş olan diğer dört devletin TC den farkı nedir?.. Faşist Baas rejiminin 17 mart 1988 de Halepçede, gerçekleştirmiş olduğu katliam hala unutulmamıştır. Kafir TC olaydan önceden haberli olup, kimyasal silahların hammaddelerinin MİT in denetimi ve gözetimi altında kendi sınırlarından İrak rejiminin eline geçirilmesini sağlayarak bu suçta iştirak etmiştir. Ve kafir Saddam rejimi bu bahar da kürd halkına karşı giriştiği büyük katliamla 3 milyondan fazla insanı evinden ve barkından sürmüş binlerce çocuğun, yaşlının ölümüne sebep olmuştur. Bu son yüzyılımızın en büyük katliamıdır ve savaşa girerken islam teraneleri çalan Saddamın asıl yüzünü ortaya koymaktadır. İran ve Suriyenin durumu ise bu olaylar sırasında dahada açık meydana çıkmıştır. Bu katliama seyirci kaldıkları gibi ölen insanların kemikleri üzerine basa basa birbirlerinin elini eteğini öpmek için ziyaretlerde bulunmuş ve olası bir Kürd devletine karşı kafirliği alenen belli olan devletlerle masaya oturup, çıkar hesapları yapmışlardır. Kürd halkının başına gelen bu felaket sırasında hangi devlet yarasını sarmaya çalışmış kardeşim diye bağırına basmıştır. Ne Türkiye ne İran gelen zavallı kadın ve çocukları içeri almak istemiş, silah namlusuyla karşılaşmıştır. Demek ki bizleri din kardeşleri olarak görmüyorlar aradaki islami bağı hiçe sayıyor hatta yok biliyorlar. Bu durumda biz onlara karşı nasıl

islami bir bağla bağlanabiliriz, böylesi devletlere tabi olabiliriz ?

Kürdistanda zulüm ve fitne hat safhaya varmıştır. Kürdistanda kol gezen fitne insanları canından bezdirmiş namusundan, şerefinden etmiştir. Boyunlara takılan zillet çenberi insanları bir gün değil her gün öldürmektedir. - "Fitne öldürmekten beterdir" Kürd halkı bu ayetin doğruluğunu yaşayarak öğrenmiştir.

Başlıkta "niçin bir düzen ?" sorusunu sormuştuk şimdi bu sorunun cevabı ortadadır. Kürd halkı müslümandır ve bunun içinde islami bir nizamı kurmak, başındaki fitneyi ve zulmü defetmek, boynundaki zillet çemberini kırmak ve sorumluluğunu yerine getirmiş bir müslümanın rahatlığını duyabilmek için Peygamberinin vermiş olduğu mücadeleyi verip kendi devletini kurmalıdır. Yüzlerce yıldır başka ulusların yapmış olduklarına seyirci kalan Kürd halkı artık kendi düzenini kurmalı kendi devletinin sahibi olmalı, sorumluluktan, zilletten ve zulümden kurtulmalıdır. Kürd halkı şunu unutmamalıdır ki "Fitne öldürmekten beterdir" Fitneye seyirci kalmak ise fasıkların suçuna ortak olmaktır.

BİR KÜRD DEVLETİ OLSAYDI...

Eger, 3000 seneden beri, İndo-german ırkından olan Kürdlerin üzerinde yaşadıkları, kültürlerini korudukları bölgede bir Kürd devleti olsaydı, bu devlet türklere ve araplardan sonra bölgenin üçüncü büyük devleti olurdu. Sadece bu devlet, zengin Petrol ve su kaynaklarına sahip olurdu. Hem Fırat ve Dicle'nin kaynakları hem de Irakın dev petrol kaynakları bu ülkenin olurdu.

Ama maalesef, bu devlet hiç bir zaman olmamıştır. Türkiyedeki 12 milyon, İranda ki 5 milyon, Irakta ki 4 milyon ve Suriyede ki 1 milyon Kürd, öldürüldüğü, yok edildiği ve gazlandığı zaman, dünya kamuoyu yalnızca azınlıkların haklarından bahsedebiliyor.

Yedinci yüzyılda islami kabul eden Kürdler, moğolların ve türklere saldırılarına uğradıkları zaman bu bölgede tam ikibin seneden beri

yaşamaktadırlar. En büyük evlatları olan Selahaddin, M.S.1187 yılında Kudüs'ü Haçlılardan almıştı.

Osmanlılarla, 1515 yılında bir anlaşmaya varan Kürdler, Osmanlıya, otonomiye karşı asker vaadinde bulunmuşlardı. Bu anlaşma onlara 300 senelik bir barış içinde yaşama garantisi vermişti. Ne zaman ki, Kürd beyleri, 19. asrın sonunda, Fransız devriminden kaynaklanan milli devlet hastalığına kapıldılar, işte o zaman bu barış içinde yaşamın sonu gelmişti! Kürdlerin esas huzurları, birinci dünya savaşında Almanların yanında savaşa katılan Osmanlı'nın yenilmesiyle kaçmıştır. Bu arada, Kürdlerin hayaliyle yaşadığı, bağımsız bir Kürd devletine en çok yaklaştıkları dönem de işte bu dönemdi.

SEVR anlaşmasında, müttefikler Kürdlere otonomi vaadinde bulunmuşlardı. Lozan anlaşmasında ise bu halk yine aldatılmıştı, verilen vaatler unutulmuştu. İngilizler, zengin Kerkük ve Musul petrol kaynaklarını, o zaman ki bandırası olan Irak'a terk etmeyi uygun görmüşlerdi. Fransızlar ise kendi işgalinde ki Kürd beldelerini, Suriye'ye bağlamışlardı. İran Şahı ve Osmanlı'nın mirascısı Kemal Atatürk ise Kürdleri yok etme yoluna koyulmuşlardı.

Türkiye Kürdleri bugüne kadar aşağılanmış, asker ve jandarmanın baskısı altında inleyen bir toplum olarak kalmıştır. "DAĞ-TÜRKLERİ" diye anılmış, dilleri, kültürleri yasaklanmıştı. Körfez bunalımından sonra Turgut Özal, anadilleri üzerindeki konuşma yasağını kaldırmıştı!

Beş devlet tarafından taksim edilen Kürdler, her zaman yabancı güçlerin oyuncağı olmuşlardır. Kendilerine dışarda dost arıyan Kürdler, bu dostlukları kanlarıyla ödemek zorunda kalıyorlardı. Sovyetlerin yardımıyla 1946 da işgal edilen İranda Mahabat Kürd Cumhuriyeti kuruldu. Aynı sene içerisinde, bu Cumhuriyet yine İran Şahı tarafından yerle bir edildi, liderleri hep idam edildi. 1979 yılında Irakın yardımıyla, Kürdler Humeyni rejimine karşı başkaldırdılar. Bu direniş, devrim muhafızları tarafından kana bulandı. Irakta ki sayısız Kürd direnişlerinde ise İranın parmağı vardı. Hatta 1975 deki Kürd-İrak savaşında Şahın yanında

Devamı sayfa 33

SOVYET KÜRDLERİ

Dr.Kemal

Kürdistanın beş parçadan oluştuğunu her nedense bizim sol ve kominist Kürdler hiç bahsetmezler. Beşinci parçasının, kendi fikirleri doğrultusunda olan Sovyetlerin işgalinde olmasından dolayı olmalıdır herhalde. Sovyet Kürdistanında en az bir milyon Kürd yaşamaktadır. Onlar oraya göç etmiş değiller Anavatanalarında yaşamaktalar. Diğer Kürdler gibi sovyet Kürdleri de zulüm görmüşler, tehcir edilmişler ve hakları ellerinde alınmıştır. Cudi

1826-1828 Rus-İran savaşının akabinde, Rusya Kürdistanın bir kısmını-bugün Azerbeycan bölgesine giren, Karabağ ve Naçıvan fiilen istila etti. 1917 Bolşevik ihtilali olduğu dönemde Kürdlerin durumu çok kötüydü. Yaşlı dedelerin ifadesiyle 1. dünya savaşı Kürdleri büyük zarara uğrattı. Türk, İngiliz, Fransız ve Rus askerleri kendi savaş gayeleri için, yaş kuru ne varsa yaktılar ve kendilerine lazım olan her şeyi de beraberlerinde aldılar.

Tahribata uğrayan Kürdistan ile birlikte, bazı siyasi ilerlemeler de oldu.

Kürdler, vatanlarının akibetinin ne olacağını ve nasıl yapılması gerektiği konusuna önem vermeye başladı. Uluslararası teşkilat ve ülkelerle diyaloga girerek, kendi haklı davalarını anlatıp, Kürdistanın bağımsızlığı için çalıştılar.

Rusyanın hükmü altında kalan Kürdlerin geleceği tamamen bolşevik rejime bağlandı.

Bolşevik ihtilalinin ilk yıllarında Kürdlere bazı kültürel haklar tanındı ancak pek uzun sürmedi. Staline

yakınlığıyla tanınan ve ondan yardım gören Ermenistan ve Azerbeycan

cumhuriyetleri, Kürdlerin başına çok müsbetler getirdiler. Azerbeycan kominist merkez partisi sekreteri Mir Cafer Bakarof'un teşvi kiyle Nahçıvan, laçin ve Karabağ bölgelerinden onbinlerce Kürd, Orta asya ve Sibiryaya sürgün edildi. Sürgün müddetine çok kısa zaman tanıyan hükümet, Kürdlerin kendi mal ve mülkünü geride bırakmalarına, beraber

lerinde az eşya götürmelerine sebep oldu. Hayvan taşıyan vagonlara bindirilen Kürdler, büyük can kaybı veriyorlardı. Toplu tehciri red ederek hududa kaçanlar ise, Rus ve Türk askeri tarafından öldürüldüler. Yaşlı dedelerin anlatıklarına göre bir çok Kürd, Türkiye kürdistanına sığınmak istemişti. Bu dönemde Kürdlerin başına gelen olayları araştırmamıza rağmen, önemli bir vesika bulamadık çünkü, Rusya hala Kürdlerin iç ve dış politikalarıyla ilgili vesikaları gizliyor.

Azerbeycanda yaşayan Kürdlere, kitlesel baskı uygulandığından, toplu halk tehciri yaşandı. Özellikle bu baskı Mir Cafer Bakarof döneminde daha canlılık kazandı. Bakarof, yalnız Rusyada yaşayan Kürdlere savaş açmakla yetinmeyip, doğu Kürdistan (İran Kürdistanı) politikası üzerinde de selbi rol oynayarak, 1946 da kurulan Mahabad Kürd Cumhuriyetinin yıkılışı üzerinde de büyük rol oynadı. Rus hükümetine, Kürdlerin kurtuluş hareketleri ve politik güçleri hakkında yanlış bilgi iletiyor. Önemle belirteyim ki, bu siyaset günümüze dek devam etmektedir. Rus, Ermenistan ve Azerbeycanın resmi daireleri Kürd düşmanıdır. Bakarof'un siyasetini olduğu gibi izliyorlar. Bu nedenle Rusya her zaman Kürdistan bağımsızlık hareketi önünde engel olmaya çalışmıştır. Bugün Rusyada, Kürdlerin en fazla horlanıp dışlandıkları ve eğitimden mahru bırakıldığı yer Azerbeycandır.

Ermenistanda yaşayan Kürdlerin durumu hiç te Azerbeycanda yaşayan Kürdlerin durumun-

dan iyi değildir çünkü Ermeniler de, aynı işkenceleri yapıyorlardı. Yukarıda saydığımıza ek olarak, Ermeniler Kürdlerin arasına fitne sokarak onları parçalamak istiyorlardı. Yezidi dinine mensup Kürdler, resmi nüfusa kendilerini kayıt yaptıtırırken, Kürd değil de yezidi olarak kayıt yaptıtırıyorlardı. Bunu yapmayanlara devlet tarafından zorluk çıkarılıyordu.

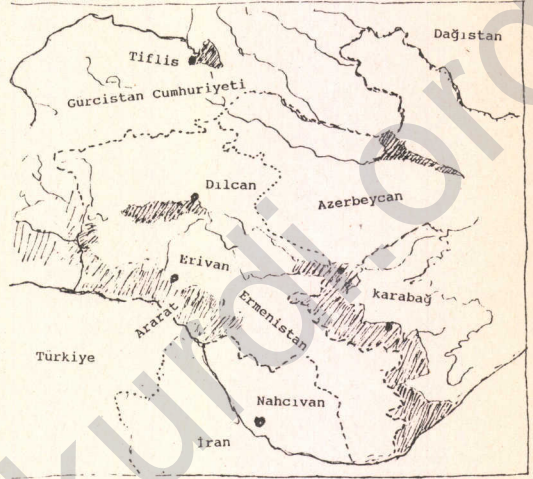
Ayrıca, Kürd milli kültürü ne varsa düzenli olarak çalınarak kayıp ettirilmeye çalışıldı. Kürd folkloru ve şarkıları ermeni kültürü oldu. Ermenilerin baskılarından bir çok Kürd başka cumhuriyetlere göçmek zorunda kaldı.

Sonunda belirtmek isterim ki, Azerbeycan, Kazakistan, Kırgısistan ve Türkmenistanda yaşayan Kürdler genelde sunni ve şii'dirler. Ama Ermenistan ve Gürcistanda yaşayan Kürdler ise, yezidi'dirler. Yezidilerin dini Kültürleri, onların dillerini, milli gelenek ve göreneklerini muhafaza etmesine sebep oldu. Bu olay Ermenistan ve Gürcistanda apaçık olarak gözükmektedir. Berivan (Erivan) da Kürd radyosu günlük 1,30 saat Kürdçe yayın yapmaktadır. Bunun dışında 1930 dan beri, haftada iki defa "RİYA TAZE" gazetesi çıkmaktadır. Ayrıca Kürdlerin ekseriyet teşkil ettikleri yerlerde, Kürdçe eğitim yapılmaktadır. Başkanlığını PROF. Şükrü mahvinin yaptığı, Ermenistan-Oryantalist Enstitüsünde- Kürd dili ve tarihi ile ilgilenen bir bölüm bulunmaktadır.

Gürcistan ise diğer cumhuriyetlere nazaran biraz daha iyidir. Söz konusu, özel programlar dahilinde, Kürdlere belirli saatlerde dil eğitimi verilmektedir. Edwar Şivrtznatze'nin Kominist partinin 1. sekreterliğine atanmasıyla Kürdlerin durumu biraz iyileşti. Kürdler için: 1-Kürd halk tiyatrosunu kurdu. 2- Radyoda Kürdçe yayın için mücadele verdi. 3- Kürdlerin durumu ile ilgilenen özel bir heyet kurdu.

Rusyanın son durumundan yararlanan Kürdler, Kendi haklarını elde etmek, sorunlarını çözmek ve Stalin tehcirini izale etmek için, başkanlığını N.K.Nadyarof- Kazakistan Kürdlerinden- un yaptığı bir komisyon kurdular. Rusyanın dikkatini Kürd proplemine çekmek ve Kürd azınlığına bir çare düşünmek için çaba harcamak, komisyonun ana gayesini teşkil etmektedir. Bu komisyonun oluşmasın-

dan sonra başardığı en önemli konuların başında, 25-26 Temmuz 1990 tarihinde, Moskovada Marxsisst-Leninist Enstitüsünde" Rusya Kürdleri: Tarihi ve bugünü" adlı kongreyi düzenlemesidir. Bu Kogreye Rusyanın çeşitli cumhuriyetlerinden Kürd temsilcileri ve büyük şahsiyetleri katıldı.



Rusyada Yaşayan Kürtlerin dağılımı

Kongrenin sonunda alınan en önemli kararlar:
1- Rusyada yaşayan Kürd hukukunun tanınması. Rusyanın dışında yaşayan Kürdlerle Kültürel ve resmi bağlantının kurulması.
2-Kürdlere karşı olan Ülkelere ve teşkilatlara yardımın kesilmesi ve Kürd propleminin BM ye götürülüp tartışılması Rusyadan talep edildi.
3-Rusyada yaşayan tüm Kürdler için bir derneğin açılması.

4-Kürdlerin oturdukları yerlerin yanısıra, Moskovada da, Kürd Kültür merkezinin kurulması.

5-Basın ve yayının serbest olması, Kürdlerin Latin harfleriyle eğitim ve öğretim yapabilmelerinin yanısıra, Latin harfleriyle Kürdçe kitaplarının basılabilmesi..(1940 tan beri Rus alfabesi kullanılıyor)

Rus Presteroykasının başlamasıyla Kürdlere başarı ve esenliler dilerim.

NOT: Araştırmacının verdiği istatistikleri neşretme gereğini duymadık, durumu kendisine bildirerek selam ve sevgilerimizi iletir başarılar dileriz)

DÜŞÜNCELER

Dr. Selahaddin Bargıran

Tabiata bir göz atalım, insan olarak bizim ölçülerimize göre canlı ve cansız varlıklardan meydana gelen ve hiç şaşmayan kurallara göre işleyen, muazzam bir düzen.

Yine bizim ölçülerimize ve ölü metodlarımıza göre, henüz ölçülmiyen ve tam olarak bilinmiyen bir Uzay, bu Uzay'ın içinde yine sayılarını ve yapılarını bugünkü ölçülerimizle ve bugünkü bilgi düzeyimizle henüz kestiremediğimiz cisimler, büyüklü-küçüklü ve değişik yapılarda.

İşte o sayısız cisimlerden küre dünyaya bakıyoruz. Son derece karmaşık ve hiç şaşmayan kurallara göre işleyen, bir taraftan kendine ait kuralları ile işleyen bağımsız bir düzen, diğer taraftan karşılıklı etkileşim ile diğer gök cisimlerine ve bu arada güneşe bağlı olan muazzam bir düzen.

Yine şuanda ulaştığımız bilgi düzeyine göre maddi olarak gördüğümüz her şey moleküllerden veya atomlardan oluşmuştur. Atom, bugünkü bilgilerimize göre elektron, proton ve nötrondan meydana gelmiş ve içerdiği bu partikül sayısına göre değerlendiriliyor. Ayrı değerdeki atomların birikimi ile değişik maddeler meydana geliyor: Demir, bakır, cıva vs gibi.

İnsan olarak bugün atom patlatabiliyoruz ve muazzam bir enerji meydana geliyor. Yani bu anlamda madde enerjiye dönüşüyor ve madde sıfatını kaybediyor. Kurallarını bilirsek bütün atomlar patlatılıp enerjiye dönüştürülebilir. Bütün madde de atomlardan meydana geldiğine göre tüm madde enerjiye dönüştürülebilir.

Bu konuyu ileride tekrar dönmek üzere dikkatinizişimdi bir noktaya çekmek istiyeceğim.

Allah bütün kâinatı yoktan var etmiştir ve yine yok edecektir. Burada ki 'yok' insan olarak bizim değerlerimize göre 'yok' sayılır, yani madde olarak yoktur. Sonuç:

1.- Nokta kadar küçük bir madde parçasını sayacağımız kadar atomlardan meydana geldiğini düşünürsek, kocaman kütleli ile dünyanın! diğer gezegenlerin ve diğer gök cisimlerinde tek tek işte bu atomlardan meydana geldiğini hatırlarsak, bu düzenin ancak bir yaratıcının eseri olabileceğini kabul etmekten başka yol yoktur. İnsan olarak bazılarımız hala bunu kabul etmeyebiliriz, bu gerçeği değiştirmez. Unutmayalım ki günlük hayatımızda da gerçekleri kabul etmiyen birçok insanlarla karşılaşyoruz ve üstelik bunlar günlük hayat ile basit açık ve herkes tarafından görülebilecek gerçeklerdir. Buna rağmen birçok insan bunları kabul etmiyor. Oysa yukarıda sadece bir nebze değindiğimiz konu son

derece geniş ve sağlıklı bir düşünme mekanizmasını gerektiren son derece karmaşık gerçeklerdir. Onun için bazı hatta birçok insanın bunları anlamaması veya anlıyaması, kabul etmemesi veya edememesi bizişaşırtmamalı. Onlar görmedesee kâinat bu kadar ince bir düzende yaratılmıştır ve onu yaratanın koyduğu kurallara göre işliyor. Bu kurallar herşey için geçerlidir ve hiçbirşey bu kuralların dışında değildir, insanda bu kuralların dışında olamaz.

2.- Bu muazzam düzenin işleyişine biraz bakalım:

Siz istediğiniz kadar arayın, kendi başına ve istediği gibi hareket eden hiçbir şey bulamazsınız. Deneyin, güneş belli bir eğriyi izlemek zorunda (spiral şekilde) dünya, belli bir eğikle ve belli elips eğrisini izlemek zorunda. Ay bir çizgi üzerinde gidiyormuş gibi dünya etrafında ki dönüşünü devam ettirmek zorunda vs. Dikkat edilirse zorunda diyorum, çünkü başka türlü düşünülmez. Aynı şey küçük çap içinde geçerlidir. Dünyada meydana gelen tüm tabii olaylarına bakalım. Kuralsız meydana gelen hiçbir şey yoktur. Buna seller ve yangınlarda dahildir. Oradan insan'a geçelim: Hiçbir insan istediği zamanda istediğin cemiyette veya hiç olmazsa istediği yerde doğmamıştır. Hiçbir insanın vücudunun normal oluşumu ve gelişimi üzerinde müdahale imkanı olmamıştır. Dikkat edin, insan, kendi dışında var olan kurallara bağımlı olarak isteğinin dışında oluşuyor, şekilleniyor ve doğuyor. Hatta dikkatinizi özellikle bir noktaya çekmek istiyorum:

İnsan kendi varlığı hakkında çok sonradan bilinc sahibi oluyor. Bu konuyu merak edenler buyursunlar anne ve babalar için çocuk üzerine yazılmış kitablardan bir iki tanesini okusun. Çocuk ilk kez ellerini ve parmaklarını hareket ettirebildiğini fark edince büyük bir şey keşfetmiş gibi saatlerce parmaklarını oynatıp seyrediyor. İşte vücuduna o kadar yabancı (bu insan mı vücuduna hakim olduğunu iddia edecek?)

Şimdi konunun özüne tamamen bağımsız bakalım: Gör-düğünüz gibi tabiat, evren, kâinat ve ne dersiniz deyin bu kurulu düzende, insan da dahil, herşey kendisinin dışında varolan kurallara göre hareket etmek zorunda ve yine kendisinin dışındaki güç tarafından yönetilmektedir. Siz insan olarak ister kabul edin ister etmeyin bu gücün alanı dışına çıkamıyorsunuz. O gücün etkileyemediği bir alan yoktur ki zaten.

İnsan olarak doğmanıza siz karar vermediniz (veremediniz zaten). İsteddiğiniz ana-babanın Çocuğu olarak doğmaya karar vermediniz. İsteddiğiniz cinsiyeti, rengi, boyu, zeka düzeyinizi vs. siz seçme hakkına sahip olmadınız. Şu anda da kendinize tam olarak hakim değilsiniz. Örnek mi? herşeyi bir yana bırakalım, uykunuzu siz düzenlemiyorsunuz. Vücudunuza hakimseniz, uyumayın bakalım. Üzülmeyin bakalım, duygulanmayın bakalım, sinirlenmeyin bakalım, bakalım, bakalım..... Yani şu anda da kendi vücudunuza hakim değilsiniz.

Öyle ise olay nedir? Siz dışınızda olan ve sizin anlayamayacağınız bir güç tarafından yaratıldınız. Size kısmi bir serbestlik verildi. Buna kısmi irade diyebiliriz. Bu vücut da size emanet olarak verildi. Yani geçici olarak verildi. O vücut sizin olmadığı gibi yaşaması için gerekli maddeler de sizin değil ve sizin dışınızda yaratılıyor. Dünyayı belli bir eğrilik derecesinde tutan ve belli bir düzen içerisinde döndüren siz değilsiniz. Bir sebzenin, bir meyvenin vs. genetik yapısını yazan ve böylece binler ve milyonlarca yıl boyunca üretilip yarattığı ve size emanet olarak verdiği vücutların beslenmesinde kullanılan siz değilsiniz. Kalbinizin, diğer iç organlarınızın çalışmasını düzenleyen ve kontrol eden siz değilsiniz. Her uyuduğunuz da üzerinizde ki kontrolü tam olarak kaybediyorsunuz ve küçük çapta ölüyorsunuz. Sonra tekrar uyanıyor ve bir anlamda yeniden hayat buluyorsunuz. İşte ölmekte daha uzun süren bir uyku ile kıyaslanabilir. Siz uyumuşken ne kadar zaman geçtiğini bilemiyorsunuz. Ancak dışınızdaki ölmeyenlerle bunu hesaplıyorsunuz. Ölüncede ne kadar zaman geçtiğini bilemezsiniz. Uykudan uyanınca aynı bedeni taşımaya devam ediyorsunuz. Oysa ölüm denen uzun uykuda o bedeni değiştiriyorsunuz ve uykudan uyanınca aynı bedeni taşımanıza karşılık ölümden uyanınca yeni bir beden taşıyacaksınız.

Çürümüş kemiklerinizin bir daha nasıl dirilip canlandırılacağını düşünüp şüpheye düşmeyin. Birincisi aynı kemiklerin yani aynı moleküllerin olması şart mı? İkincisi de şu vücudlarınızı döllenmiş tek bir yumurtadadan başlayarak bütün o gelişim merhalelerinden geçirip şu anda ki haline getiren ve üstelik bunu gücünüzün ve iradenizin hatta bilginizin bile dışında yapan güç, yeni ve farklı bir metotla tekrarlayamaz mı? Bundan şüphe etmeyiniz. Sizi bir kere yaratan bir kere daha yaratabilir ve yaratacaktır.

3.- Etrafınızda veya uzağınızda bulunan herşeye dikkat edelim: elektronların bir atomun etrafında dönmesinden tutun, med-cezir olayları ve yıldızların hareketine kadar

hiç birşey başıboş değildir. Herşey bir düzen içinde ve kendisinden bekleneni yapıp durmaktadır. Canlılara gelirse, bir Öküz her zaman bir Öküzdür ve Öküzlerin davranışları aynıdır.

Bir arı, bir karınca vs.

cinsinin aynıdır ve davranışları da her zaman aynıdır. Onların davranışlarından dolayı sorumluluğu da yoktur. Çünkü her zaman karar verme kabiliyetleri yoktur. Yani kısmi irade dediğimiz iradeleri yoktur. Ama insan öyle midir? İnsana bir yetki verilmiştir, muhakeme ve karar verme yetkisi. Yetkilerin olduğu her yerde sorumluluk da vardır. Yani, size emanet olarak verilen bu vücutları istediğiniz gibi kullanamazsınız. Vücudun nasıl kullanılacağını da onu yaratan bilir ve öğretir. Onu öğrenmek ve ona göre bu vücutları kullanmak bir sorumluluktur. Eğer dikkat ederseniz, sadece insan için bu geçerlidir. Yukarıda Öküzü sadece Öküz ve örneğin arının da sadece arı olabileceğini başkade hiçbir şey olamayacağını belirttik. Ama insan öyle midir? Toplum ve başkalarının yaşantısını altüst eden bir katil, hırsız ve ırz düşmanı olabileceği gibi peygamber de olabilir. İnsan aynı şekilde suya sabuna dokunmadan, sadece başkalarının verdiği kararlara uyan, varlığı ile yoluğu arasında hiçbir önemli fark olmayan, silik bir kişi de olabilir. Eğer böyle birisine insan diyebiliyorsanız tabi.

4.- İnsanın biricik görevi yaratana kulluk yapmaktır. Her şey buna tabidir. Ve insanın başka da hiç bir görevi yoktur. Bunu yapmayan yani yaratana kulluk görevi yapmanın Allaha karşı sorumluluğu olup, hesap vermek zorundadır. Hesabın sonunda cezalandırılmak da Allaha aittir. İnsanın tek ve biricik görevi vardır o da yaratana kulluk etmektir. Bir insanın başkade bir görevi yoktur. İnsanın biricik görevi bu olunca, bu kulluk olayını ele almak ve ne olup ne olmadığını iyi anlamak gerekir. Bu konuyu detaylı olarak başka bir buruşürümüzde ele alıp, özet olarak burada veriyoruz.

Kulluk kısaca, Allahın emirleri doğrultusunda yaşamak demektir. Bu kulluğu iki kısma ayırmak gerekir. Kişi ile yaratana arasında olan ve diğer insanları ilgilendiren kısımlar. Kişisel olan ve sadece kişi ile yaratana arasında olan kulluğa hiç bir kimse karışamaz. Ve kimse bu konuda Allahın vekili değildir. Esasen Allahın bir vekile de ihtiyacı yoktur. Bu konuda bilen bilmeyene yardımcı söz konusu olabilir.

Ama diğer insanları da ilgilendiren kısma gelince, bu çok farklıdır. Düşünün ki Allah herkes bir irade, bir sorumluluk ve bir de tecerüm etmesi ve Allaha kulluğunu ifa etmede kullan-

ması için bir vucüt vermiştir ki gerçek te zaten budur. Ve yine düşünün ki yetki sorumluluk- bağlantısı gereğince, herkesin iradesini değerlendirmesinde ve faaliyetinde özgür olduğunu beyan etmiş ve bunu garanti altına almak içinde" dinde zorlama yoktur" diyerek kesin emir vermiştir. Eğer buna rağmen birileri kalkıp diğer birilerinin iradelerini hiçe sayarak, onlara kendi iradesini dayatıyorsa bu açıkça Allahın emirlerine aykırıdır. Ve daha da ötesi zulüm ve haksızlıktır. Buna itiraz etmeyen herkes de onu tasdik ediyor demektir. Bir olayı tasdik etmek ise, o olayın sonuçlarını da paylaşmak demektir. Yani Allaha karşı gelerek, başkalarına haksızlık edene ses çıkarmayan kişi de sessiz olursa Allahın emirlerine karşı geliyordur.- Yüzlerce örnek arasından Kürdistanın, Kürd halkının iradesinin dışında hala işgal altında tutulması ve Kürd halkının hala katliam ve asimilasyona tabi tutulması, gösterilebilir.

Bu gün Kürdistan Kürd halkının iradesi dışında bölünmüş, parçalanmış, Kürd halkıda insanlığın tarih boyunca lanetliyeceği yöntemlerle hem kanlı katliamlara, hem de beyaz katliama tabi tutulmak ta.. Bu her iki katliama da direnenler ise, çok adi ve alçakça yöntemlerle sürgün edilip gurbet ellerde . kölece yaşama devam etmekte ve böylece Kürdistanın Kürdistan olma özelliği ortadan kaldırılmak istenmekte, Kürd halkı da halk olarak tarih sahnesinden silinmek istenmektedir. Böylece hem insanlık suçu işlemekte hem de Allah'ın açık ayetine karşı gelinmektedir.

Olayın bir yönü insanlık yönüdür, dini ve milliyeti ne olursa olsun insanlık onur ve haysiyetini taşıyan herkesin bu vahşete karşı çıkması ve Kürd halkının bağımsızlık mücadelesini kayıtsız şartsız desteklemesi bir insanlık gereğidir. Diğer yönüyle olay, inanç olayıdır. Allaha inanan ve Allahın şeref ve şahsiyetli ama aynı zamanda da sorumlu ve irade sahibi olarak yarattığına inanan herkes, insanın insana zulmetmesine karşı çıkmalı bu baskı ve katliamlara sessiz kalmamalıdır. Bu, hangi türden olursa olsun Allaha inanan herkes için geçerlidir.

Olayın üçüncü yönü ise, müslümanları ilgilendiren yönüdür. Mü'min bir müslüman islami tesbitlere bir bütün olarak inanandır. Bütün müslümanların bildiği bir kural var: Kur'anın bir tek ayetini inkar eden kafir olur. Yine bütün müslümanların bildiği bir başka gerçek vardır ki, insanların milletler halinde yaratıldığı, dillerinin farklı olduğu Allahın ayetlerindedir. O halde kürd halkını veya kürd dilini inkar etmek Allahın ayetlerinden birisini inkar etmek demektir. Demek ki kürd halkını veya kürd halkının haklarını inkar eden, kim olursa olsun Allahın ayetini inkar ettiğinden, kafir olarak ilan edilebilir.

Bütün inancımızla şu yargıya varabiliriz: Kürd halkı üzerine savaşa giden herkes, küfür ve zülmü desteklemek ve mazluma karşı haksızca savaşmak üzere gidiyor demektir. Ölse cehennemliktir, şehid değildir. Öldürse katildir, gazi değildir. Ve mazlumun safında yer tutarak, işgalcilere karşı mücadele eden kim olursa olsun, öldürse

gazidir ölse şehittir. Bu olayın bir de kürd insanını ilgilendiren dördüncü bir yönü var: Kürd insanı yüzyıllar boyu sömürgecilere teslim olamamak mücadelesini yürüttü. Bazen kültürel faaliyetlerde bazen politik biçimlerde ve bazen kıt imkanları ile canını dişine katarak ve silahına sarılarak mücadelesini yürüttü. Çok şehitler verdi. Çok kayıplar verdi, yenildi, kırıldı, ama hiçbir zaman o şerefsiz ve haysiyetsiz sömürgecilere karşı eğilmedi. Halk olarak yaralarını kendi imkanlarıyla sarmaya çalıştı. Kürd halkı sömürgecilik tarihi boyunca kanlarını yalayarak silmesini bildi. Ama sömürgecilerden aman dilemedi. Onlara teslim olmadı. Kürd halkı mücadelesi boyunca çok firede verdi. İhanete de çok uğradı. Zaten sömürgecilik tarihimiz de bir ihanetle başlamadı mı? Yoksa tarih boyunca hiç bir güç hiçbir zaman bu yiğit halkı bozguna uğratıp, yenememiştir ve hiçbir güç kürdistanın toprağını uzun vadeli işgal edemiştir. Şimdiki işgal de ihanet belirleyici etken rolünü oynamıştır. Bu konu başka broşürümüzün konusu olduğundan burada bırakıyoruz ve konuya devam ediyoruz.

Kürdistan sömürge tarihi boyunca ihanete gereken cezayı verecek, işgalci güçlere gereken darbeyi vuracak ve kürd halkının özüne uygun bir örgütlenmeyi sağlayabilecek bir siyasal önderlik malesef şimdiye kadar meydana getirilemedi. Halk olarak yiğit ve fedakar olan insanlar, bu özelliklerini ortak bir platformda hiç bir zaman birleştiremediler. Bunu meydana getirebilecek bir önderliği de hiçbir zaman meydana getiremedik. Meydana getirdiğimiz önderliklerin tümü inanç - halk özellikleri,- mücadele yöntemi üçgenini birleştirmede eksik kaldı. Kimileri bir yöne diğerleri başka yöne ağırlık verdi. Ama hiç birisi hepsini birlikte alıp değerlendirmede ve halkı buna göre örgütleyip mücadele meydana süremedi. Halk olarak ta sömürgecilğe karşı mücadele tarihimiz boyunca çeşitli hata ve eksikliklerimiz oldu. Çok fire verdik, içimizden çok hayinler çıktı. Düşmanla işbirliği yapan bir çok münafık çıktı ve bunları cezalandırmadık ya da cezalandırmadık. Halk olarak diğer büyük bir hatamızda şu oldu: Kimilerimiz düşmana karşı savaşırken kimilerimizde durup seyretmek gaffetine düştük. Daha da ötesi, kimilerimiz düşmana yardım etmek ve böylece direniş ezilince sömürgecilerin elinden bazı kırıntılar alabilme hesaplarını yapmak ihanetine düştük. Tabi ki ihanet her zaman ihanettir. Savaşanlarımızı kahramanca savaşarak esir düştü. Eşleri şehid eşi, çocuklarında şehid çocuğu olarak halkımız tarafından saygı ve sevgi

Devamı 45'de

OTONİMİ DEĞİL BAĞIMSIZ BİR KÜRDİSTAN....

Hergün öğlen namazından sonra 50 kadar misafir, Kelekçi ailesinde toplanmaktadır. Gelenler saatlerce, antik mobilyalar üstünde oturup tatlı çaylarını ve sigaralarını içiyorlar. Üç haftadan beri sürekli hergün bu kadar ziyaretçi gelmektedir Kelekçi ailesine. Gelen misafirler, tanınmış Diyarbakırlı Ramazan Kelekçi'ye başağlığında bulunmaktalar. Ramazan Kelekçi ise Emniyet güçleri tarafından öldürülen 19 yaşındaki oğlu Nevzat Kelekçi için yas tutmaktadır.

"Nevzatin, hiç bir zaman politika ile ilgisi yoktu" diyen babası Ramazan, elini havaya kaldırarak; 'Onu köpekler gibi vurdular ve daha sonrada ailesine haber vermeden gömdüler' Nevzat Kelekçi, öldürüldüğü zaman, yanında, ehliyeti, kimliği, banka cüzdanı ve kolunda ismi yazılı bir kolye bulunduğu halde, görevliler onu alelacele 'Silvanlı Mehmet Angar' olarak gömdüler. Nevzati günlerce arıyan ailesi, onu ancak, bir memurun verdiği ipucu sayesinde bulabildiler. Nevzati arayan aile efratlarından, odada oturan ve yaşları 60 civarında bulunanlar, türk polisi ile kendi tecrübelerini yapmışlardı. Hepside, gömlelerini yukarıya kaldırdıkları zaman, altında, işkence ve dayak izleri görülmekte idi.

Nevzat Kelekçi, Vedat Aydın'ın Cenaze töreni esnasında vurulup yakınları tarafından bulunan 10 kişiden bir tanesiydi.

Bilindiği gibi VEDAT AYDIN, SHP'den ayrılan HEP'in Diyarbakır ilbaşkanıydı ve Türk emniyet güçleri tarafından vurulduğuna dair kesin kanaatlar mevcuttur. Vedat Aydın'ın öldürülmesi ve ardında Kürd halkı arasında yapılan katliam, senelerden beri Kürdlere yapılan baskı ve işkencenin hat noktasına varıldığı tahmin ediliyor. Müttefik devletlerin yanında Iraklı Kürdleri korumak için Çevik kuvvette yer alan Türkiye, kendi topraklarındaki Kürdlere baskı ve işkenceyi artırma niyetindedir. Kürdler, Diyarbakırda ki olayların gelecekte meydana gelecek olayların başı olduğundan korkmaktadırlar.

Gerçi, ikibin senelik Diyarbakırda durum şu anda sakin gözükmemektedir. Bütün işyerleri açık, Çayocakları sohbet eden insanlarla doludurlar. Su satıcıları müşteri peşindedirler. Birkaç turist, sırtlarında çantaları ile kilometrelerce uzun Şehirsurlarını gezmektedir. Dikkatlice bakılırsa, halk ile türk emniyet güçleri arasındaki savaşa ara verilmiş gibi görünüyor. Fakat heran yeniden başlayacağı benziyor. Ulucamiye, Cuma günleri halktan fazla, - yazlık çeketleri altında gözükken makinalı silahlarından anlaşılın- sivil emniyet güçleri yığılmaktadır. Çünkü geçmiş aylarda, birçok defa Camiden çıkan Cemaat, protesto yürüyüşleri oluşturmuştur. Bu yürüyüşler Kürdistan şehirlerinde yasaklanmıştır.

Kervansarayın Parkbekçileri, yerdeki kan izlerini



Vedat AYDIN

göstermekteler.

Burada cenaze törenine katılmak için, Ankaradan gelen Milletvekilleri dövülmüşlerdi. Kanları hala yerde idi. İnsan hakları ve Kürdlere yakın bir gazetenin bulunduğu üç katlı bir bina yerle bir edilmişti. Hastahanelerde, halen bir sürü yaralı

yatmaktadır. Bir Doktorun deyişine göre;" Buraya her yaralanan gelmiyor. Sadece ağır yaralılar getiriliyor." Odanın birinde, belkemiği kırılmış 33 yaşındaki Vesile Ülkmen yatıyor. Polis Mardinkapıdaki yürüyüşçüleri tartaklamaya başlayınca, Vesile Ülkmen gibi yüzlerce insan 10 metre yükseklikteki duvarlardan aşağı düşmüştür. Diğer taraftan, eğer yaşayabilirse felç kalacak olan 17 yaşındaki Nurettin Dagtan yatmaktadır. Onun belinde bir kurşun vardır. Ailesi onu günler sonra ziyarete gelebilmiştir. Asker ve polisler tüm hastane girişlerini sıkı kontrol altında tutmaktadırlar.

Cenaze töreni esnasında yakalananlar, polisler tarafından job ve lastik hortumlarla feci şekilde dövülmüşlerdir. Hatta dayak yedikleri zaman "İstiklal Marşı" veya "Ne mutlu Türküm diyene" demeleri isteniyordu. Bunu 150 kişi ile birlikte tutuklanıp Diyarbakır karakol bodrumunda kalan Avukat Niyazi Yalçın anlatıyordu.

Batman Şehrinde ise 23 yaşındaki öğrenci Cengiz Attum, kepenk kapama eğilimi tertipleddiği iddiasıyla günlerce işkence altında tutulmuş ve falakalara yatırılmıştı. 24 yaşındaki gazeteci Hayrettin Çelik ile birlikte günlerce iplere bağlanarak ağaçlara asılmışlar, elektrik şoko ile kulaklarına, dişlerine ve genital uzvlarına işkence yapılmış. Hatta bazen; "ağzımıza tabanclarını sokarak, sıkacak imajını verdiler. - Şimdi size işkence yapacağız, sonra da sizleri Saddam gibi gazlayacağız- Batmanda hiçbir doktor cesaret edip, işkence raporları düzenlemiyor. Vedat Aydın'ın öldürme olayını, HEP taraftarları, Gazeteciler, İstanbuldan gelen Avukatlar

incelemekte.

Polis ve resmi makamlar ise, meseleyi örtbas etmek niyetindedir.

Vedat Aydın'ın hanımı; "Kocam, kendisini götürmeleri tanyordu, yoksa kesinlikle onlarla gitmezdi."

80 kilometre uzaklıkta cesedi bulunan Aydın'ın vücudu, delik deşik edilmişti, kol ve bacakları kırılmıştı. Feci şekilde işkence edilmişti. Buna rağmen güvenlik kuvvetleri, hiçbir soruşturma yapmadan, alelacele cesedi gömdüler. Tam 14 gün sonra olay yerinde boş mermi kovanları bulunmuştur.

Bunun üzerine, Aydın'ın avukatları, içişleri bakanlığı hakkında dava açmışlar ve olayın gerektiği gibi soruşturulmadığını iddia etmişlerdir. Vedat Aydın'ı kaçıranların, yine merasim esnasında 50.000 insanın üzerine ateş açanların olduğunu beyan etmişlerdir.

HEP-Genelsekreteri Fehmi Işıklar, Doğu Anadolu'daki askeri gücün, devlet içerisinde bir devlet olduğunu beyan etmiştir. Avukatlar ise bölgede bir Güney Amerika modelinin gündemde olduğunu bildirmişlerdir.



Ramazan Kelekçi şehid oğlunun mezarı başında

Kelekçi ailesinde misafir olan bazı sakin tüccarlar dahi, Türk devletinin kendilerine barışçıl bir yolla hak vereceğine inanmıyorlar.

Başka bir Manufaturacı Tüccarı ise; " Bizi horlamaları ve aşağılamaları bitmiyor".

Bazıları ise Mardinde, bir olayı anlatıyorlar. Buna göre Mardinde, yaşlı bir adamın kuşağındaki renklerin (Kırmızı, Sarı, Yeşil) Kürd bayrağını andırdığı için kesildiğini ve saatlerce köy meydanlarında pantolunsuz dolaştırıldığı söylenmekte. Diğer taraftan başka bir adamın, kızlarına Sozan ve Berivan isimlerini verdiği için günlerce dövüldüğünü polis ve jandarma tarafından Kurro diye hitap edildiği anlatılmakta.

Ramazan Kelekçi şöyle demekte; "Önceleri otonomi istiyorduk. Ama bütün bu meydana gelen olaylardan sonra, tek bir çaremiz vardır o da Bağımsız bir Kürdistan Devleti.

Spiegel Dergisinden alınmıştır.

Sizden önceki asırlarda yeryüzünde (insanları) bozgunculuktan alıkoyacak faziletli kişilerin bulunması gerekli idi. Fakat onlardan, kurtuluşa erdirdiğimiz az bir kısmı müstesnadır. Zulmedenler ise, kendilerine verilen refahın peşine düştüler. böylece suç işlediler. Memleketlerin Halkı, yapıcı (islah edici) olduğu halde Rabbin, zulmederek helak etmez. HUD 116-117

Sayfa 43 ün devamı

DÜŞÜNCELER

gördü. Ama hainler bizzat yardım ettikleri düşman tarafından hem rezil bir şekilde cezalandırıldı, hem de eş ve çocukları utançtan kürd halkının içine çıkamaz oldu. Buna tahammül edemeyip, sömürgeci metropollere gidenler ise bizzat kendi halkına ihânet ettikleri için aşağılandılar. Ve sonuçta çareyi asimile ile izlerini kayıp ettirmekte yani asıllarından çıkıp, asılsızlaşmakta buldular. Daha sonraki yaşantıları da istisnalar hariç, sömürgecilere kapıcılık ve kölelik yapmada geçti. Diğer taraftan ekonomik ve siyasi baskılar nedeniyle göç ettirilme konusunda kalmış, büyük bir kürd nüfusu metropollerde yaşamaktadır. Nesiller boyu bu insanların çoğu dilini ve kültürünü unutsa da asıllarını unutmadılar. Ve gönüllerinde ki vatan hasreti hiç sönmedi. Evet halk olarak bütün bunlar başımızdan geçerek, bu günlere geldik. Ve bu gün kürd insanı bir tercih yapmak zorundadır.

Ya kürd kimliğinden yani aslından çıkıp uzaklaşarak asılsızlaşacak ve sahraya düşen bir damla su gibi kayıp olup gidecek yada bir ulusal kurtuluş dergisine abone olmaktan tutunda bir gerilla askeri olamaya kadar herhangi bir kademe ulusal kimliği ve ulusal kimliğinin kurtuluşu ile bağ içinde olacak. Unutmayalım ki okumasını dahi bilmese bir kürd insanının bir ulusal kurtuluş dergisine abone olması bile halkına büyük bir hizmettir. Yine unutmayalım ki bir kürd insanı için yukarıda sayılan iki seçeneğin dışında seçenek yoktur.

Sayfa 35 in devamı

Vê carê em ji gelê xwe dixwazin ku, ji bo parastin û pêşveçûna Kurdî di malê xwe da, bi zarokên xwe ra bi Kurdî bipeyivin. Dersên zimanê Kurdî bidin zarokê xwe, Pirtûken Kurdî bixwêynin. Ji ber ku zimanê ku Xwedê daye me winda nebe. Heke em vî nekin, em li ba gelê xwe û Xwedê suçdarin.

**ZIMANÊ KURDÎ HEBÛNA
GELÊ MEYE, BIPARÊZE!
LI MALÊN XWE KURDI
BIXWÊYNIN KU VI
ZIMANÊ XWEDÊ DAYE ME
WINDA NEBE!**

NÊÇIRWAN



Zulme uğradıktan sonra Allah yolunda hicret edenlere gelince, onları dünyada güzel bir şekilde yerleştireceğiz. Eğer bilirlerse ahiretin mükafatı elbette daha büyüktür. NAHL 41

Serhildana gelê Kurd

Piştî roxandina sîstema sosyalîst li welatên Europa ya rojhilat û wan serhildanên gelêrî yên mezin li wan welatan, û piştî cenga welatên " Hevalbend" li dijî dîktatoriya xwînî ya Seddam Husên û roxandina bingeha hebûn û hêza wî ya leşkerî, aborî û ramyarî, tirs di dilê gelê Kurd nema û gava rawestana cengê di cî de hilgavt û serî li neyarê hov û nijadperest hilda, teviya başûrê Kurdistanê di hinde rojan de ji hemû şeweyên deselatiya dijmin hat rizgarkirin. Gelê Kurd bêhtirî meh û nîvekê azad bû..hemû cîhanê bi çavbilindî û şayî li wan bûyerên pîroz, bi rêya televisionê temaşa kir. Ev bûyerên bi rûmet hikarî li hemû gelê Kurdistanê kirin. Lê mixabin! ewên, ku xwe rêber û serekên gel dinasin, nikarîn ew liva gel pêşve bidana, gel di pêş wan de bû, û wilo dijmin kanîbû bi hêza xwe ya jar û birîndar çareka di destê xwe deyna ser şarên mezin û gelê Kurd giha koçbereka qirkirina tevayî.

Iro ji li bakurê Kurdistanê, li mezintirîn şarên kurdî, li Diyarbekrê, teviya gel serî li dijmin hilda û diyarkir, ku ew azadiya xwe dixwaze û çî caran koletiya di bin destên Turkan de napejirîne. Li vir jî dîsa kêmasiyên mezin hene û rê li pêşvebirina serhildanê girtine.

Raste ku dijmin bi hovîti li hember liva gelê me rawestiye, bi leşker, bi partiyên mîrî, bi caş û nandozan xebitiye, ku gel, mîna hespekî, di tewlê de bihêle, lê gava amadekirinek baştir heba, wê çembera dijmin zûtir bihata birrîn, an jî, bi kêmtirîn, wê serhildan ber bi pêşve biçûya.

Di rewşeka wilo de, divê em ji bîra nekin, ku gelê me pêdiviyê (hewcedarê) hemû hêzên ramyarî ye. Bi partiyekî an du partiyên ev pirs mezin naçe serî.. pêwîste, ku hêzên gelê Kurd li hev û din rûnin û bi hev bişewirin, ka çî bikin û çawa kar bikin.

Iro, pirs kongira netewî ya kurdistanî bûye giringtirîn gav di ramiyariya niho de. Eger ev kongire bite damezrandin û bi qencî û hişdarî bite derbazkirin, wê gelê Kurd guhdarê gotinên rêber û serokan be, lê gava her yek ji van serokan xwe û partiya xwe ji hemû tiştêkî dîtir mezintir û bilindtir bibîne, wê gelê me bi serê xwe rabe û bi xwe jî rûne, ji ber ku hemû kes îro dizane, ku dema ezeziya partîtiyê û kesaniyê çûye û nemaye, û di hemû cîhanê de ev koçber li şûn maye.

Em giranbihayekî hêja didin kongira netewî ji ber ku ev rêya rêyeka rastir û hişdar e bo civandina bîr û baweriya gelê Kurd, û ji bo derketina pirsê gelê me di nav cîhanê de mîna pirsêka netewî ya yekbûyî. Raste, ku dibe gelek partiyên mezin di nav va kongirê de cîyê xwe nestînin û amadenebin, lê kijan rojê be, wê nasbikin, ku ev rê rêya berhevhatinê ye, rêya xebata netewî ya yekbûyî ye û rêya pêşvedana pirsê Kurdî ye. û Xwedayê me yê bala û cîbilind bang li bindestan dike, ku ewana bibin yek, ta ew bo wan bibe heval û palpişt.

DÎXAZIN AZADI

Em dixwazin serême tim bilind be
Em dixwazin welatê me ne nav desta be
Xelqê alem bila nebêjin kurd rusvabin
Jiboye vi gerek em serxwe rabin

Çima îro welatê gellek milletan heya ?..
Çima welatê me nav destaye ?..

Gerek jibo jîyana xwe
Em hemi bigrin destê hev

Edî em nebin bin destê milletan
Em hemi bejin azadi, rabin serxwe...

COTAR

Ji gotinên pîroz

Peyximberê Xwedê - Selewat û silavên Xwedê lê bin - got:

(Kê ji we nebaşiyek dît, bila bi destê xwe biguhêre, eger nikarî bila bi zimanê xwe, eger nikarî bila bi dilê xwe û eve jî jartirîn baweriye.) Ev gotina pîroz bo me musulmanan diyar dike, ku mafê her mirovekî bawermend heye, nebaşiyên civata musulmanan biguhêre, li ser wan nebaşiyên biaxive, binivîse an jî xwe bi rastkirina civatê mijûl bike. Di va gotinê de dersa rexnekirinê, mafê gotin û axaftinê, mafê guhartina civatê diyare. Ne tenê mafê mirovê bawermend heye, ku nebaşiyên biguhêre, bo wî erk û delamete, ku li hember şaşiyên, neqenciyan û nebaşiyên raweste û xebatê bike.

Li ser va bingeha îslamî ya dirist, bo me pêwîste, ku diyar bikin, ev xebata me, xebata îslamî di Kurdistan de pêdiviyê rexnekirina bawermendan e û mafê her mirovekî bawermend heye, ku rexnan li karê me bike. Eger bawermendek şaşiyekê di xebata me de bibîne û bo me diyarneke an nebêje, ew li ber Xwedayê xwe berpirsiyare. Eger em jî wan rexnan berçav nekin, li gor baweriya îslamî diristnekin, wê demê em bo karê xwe li pêş Xwedayê xwe berpirsiyarin.

Li ser va bingehe, ji hemû bawermendên musulmanan tê xwastin, ku li hember nebaşiyên civata xwe derkevin, bi destên xwe, bi zimanên xwe û bi dilên xwe.. ewê ku bawermende çî caran nebaşiyê, nezaniyê, kêmaniyê, zordariyê, koletiyê, bindestiyê û nijadperestiyê napejirîne. Islam di şerê dij nebaşiyê de, bo bawermendan erk û delametê dide. Islam destgirêdana li hember zor û zulmê napejirîne. Lewma ji hemû bawermendan tê xwastin, ku îro di Kurdistanê de va zordariya ku nebaşe û nemirovîye ji ser milê gelê bindest bavêjin û li hember va hovîtiya dij Islamê xebatê bikin, her kesek gor kanîna xwe, ji ber ku Xwedayê mîhrebana û dilovan gotiye, ku bila her yek gor kanîna xwe bixebite.

Peyximberê Xwedê - Selewat û silavên Xwedê lê bin- got:

(Bi serê bav û birayên xwe sund nexin) Di va gotinê de dersa mezinahiyê tê dayîn. Bo mirovê bawermend çî caran rê tune ye, ku bi seriyê mirovekî an hîmekî an jî tiştêkî sund bixe. Divê mirov sund nexê, eger sundkirin pêwîst bû, divê sund tenê bi Xwedê be. Ji bil Xwedê pêve Islam rê nade, ku mirov bi serê kesekî sund bixe, kî dibe bila be, ne bira, ne bav, ne şêx, ne rêber, ne mela, ne ewliya, ne ziyaret, ne Qura'n û ne jî peyximber. Ewê ku ji Xwedê pêve bi tiştêkî sund bixe, guman li ser îslametiya wî çêdibe.

Pêximberê Xwedê- selewat û silavên Xwedê lê bin- got:

(Zanayên we yên, ku bi kêrî dinyayê nayin, li axretê jî xeyra wan tune.)

Di nav musulmanan de gelek mirovên zana hene, lê mixabin ewana guhên xwe digirin û devin xwe çementokirine, newêrin li ser rewşa dinya û rewşa gelan û netewên bindest an jî li ser rewşa civata îslamî gotinekê bibêjin. Evana li axretê jî bê xeyrin, Xwedayê mîhrebana û dilovan qedra wan bilind nake. Li ve dinyayê jî cîyê wan di nav gel de tune ye, mîna masiyê di saringê de maye. Mirovê zana di nav gel de dijî, bi êş, û kovana gel dinale, û bo gel xebatê dike û di bûyeran de gotina xwe dibêje. Ewên ku naxwazin seriyên xwe têxinin problema gel bê xeyr in. Mixabin! gelek tevgerên sofîtiyê, bi navê Islamê dijîn, xeyr û malê gel dixun û naxwazin xwe tev xebata gel bikin. Evana li axretê jî dervey gel dimînin û ji xeyra Xwedê dûrin. Islam baweriyeka positif e û çî caran nakeve tariya sofîtiyê û tenahiyê an jî dûrketina ji gel.

Peyximberê Xwedê - Selewat û silavên Xwedê lê bin- got:

(Wê demekê were, têde ev pirs dê bite pirskirin : Xwedê hemû tişt afrandiye, kê Xwedê afrandiye?.. eger we wilo bihîst, bêjin: Me bi Xwedê bawerkiriye.)

Iro, ev pirs tê pirskirin. ewên nezan bi xwe

dibêjin, ku Xwedê her tişt afrandiyê, gava wilo ye, ma çawa wê tiştê Xwedê biafirîne? lê dîsa jî ev pirs her têtê pirskirin. Peyximberê Xwedê - selewat û silavên Xwedê lê bin - naxwaze, ku mirovê xwedî hiş, dema xwe bi van gotinên vala û bê hode biqedîne. Lewma ji me xwastiye, ku em xwe ji van gotinên nezanan bidûrxînin û xwe bi kar û barin din mijûl bikin. Iro dem ne dema lêkolînên filosofan e. Iro dem dema xebata dijî zordariyê ye û bila her kesek xwediyê baweriya xwe be. Xwedayê mîhreban û dilovan dibêje, ku kê xwast bila bawerbike û kê xwast bila kufir bike.

Peyximberê Xwedê - Selewat û silavên Xwedê lê bin- got: (Ne ji me ye, ewê ku bo piçûkan ne dilnêrm be, qedra zanayên me negire û rêz û hurmeta mezinên me neke)

Di va dema pîs û nebaş de, civata me pir hatiye guhartin. Zaro û piçûk ji hezkirina da û bavan bêpar mane, bi ûştâ pare û mal bi tenê dimînin, li wan naye pirsîn, û mafê wan wenda ye, ewana jî jarin, nikarin mafê xwe bixwazin an bistînin. Ewê ku zaroyên xwe bê maf bihêle, ne muslimane, ji baweriya îslamî dûr e.

Niha xurt û ewîl li hember mezinan radiwestin û gotinên gelek dijûn û nebaş bo wan dibêjin û bi taybetî di siyasî de, hurmeta mirovên mezin û zana nemaye. Her kesekî, ku fêr bûye du gotinên siyasî dibêje, ku ew zanatire û nema qedr û qîmeta zanayan an jî mezinan digire. Eve jî dûrî siniç û exlaqên Islamê ye.

Islam ciyê mirovê zana û mirovên mezin û pîremêr bilind dizane, ji ber ku her yekî ji wan pîremêran, gor zanîn û kanîna xwe, di dema xwe de, bo Xwedê, an bo gel, an jî bo malbata xwe, an jî bo xwe xebat kiriye. Divê mirovê musulman wan mezin û pîremêran, wan zana û tégihîştan ji nezanan biparêze û hurmeta wan bike.

Dengbêj

C.Kurd

Li zîndanên dîkin qîrîn,
Dîkin hawar hevalên te,
Digazin te, dibêjin te,
Çima nayê me dengê te?

Li zozana dîkin lîlîn,
Ji boyî gel tivingên şer,
Wekî dêwan, bilind û gir,
Çima nayê me dengê te?

Were bêje du helbestan,
Li ser daxwaza bindestan,
Ji bo Kurdan û Kurdistan,
Çima nayê me dengê te?

Were dengbêjî azadî,
Nema bo me dema şadî,
Gelo dayîk dîkin hawar,
Çima nayê me dengê te?

Li zîndanên wekî şêran,
Serî hildan gelê mêran,
Dibêjin em di rê da ne,
Çima nayê me dengê te?

Li zozanan şer û ceng e,
Li cîhanê tu bê deng e,
Eve soz û qirara me?
Çima nayê me dengê te?

*Ey Rabbimiz ! Bizden azabı kaldır,
biz mü'miniz. DUHAN 12*

Bi navê Xwedayê mihreban û dilovan Rêbaz a Partiya Islami ya Kurdistanî

- 1.- Partiya Islami ya Kurdistanî - PIK partiyekî ramyarî (siyasî) ye. Di 11.12.1400 koçî (hicrî) de, bo bi cih anîna mafên dadmend ên gelê Kurdistanê û yê gelên musulman hatiye avakirin û bawerîya xwe bi fêrkirinê ola Islami tîne.
- 2.- Partiya Islami ya Kurdistanî: Pareke ji tevgera islami ya navnetewî û wê bi gelemperî têkilî û pêwendiyên xwe bi komikên islami re çêbike û bi taybetî bi komikên islami yê dorhêla wê, bo hevkarîyê, hodegirtina ji hev û din û arîkariyê bi wan re. Çi dijhevî di nava wan de wê biçe ber encumeneka dadvanî li gorî Qurân û sunnetê.
- 3.- Gelê kurd ê musulman pareke ji netewa islami ya yekbuyî ye. Kurdistan a musulman pareke ji Islamistana mezin û ewa ji aliye dirokî û cografî ve niştîmanê gelê kurd e û erdê ku Kurd tede piraniya cigirtan e.
- 4.- Bo gelê kurd - wek bo her gelekî musulman - mafên wî yê rêbazî di jêder û maktariyê de hene û di dirok û zîmanê wî de, di taybetî û pênasî, di erd û xêratên wî de. Mafê wî heye, ku deselatiya xwe bi xwe bike. Bîndestî, pêkolî, zordarî, nizimî û koletiyê nepejirîne, û têkoşîna belengaziye, nezaniye, nexweşiyê û paşvemayîne bike.
- 5.- Divê, ku musulmanên Kurdistanê bi birayên xwe yê kurd re bixebitin, boyî ku Kurdistan bibe Islamistan û mala koçkirinê (hicretê) û piştvanîyê. Divê, ku Kurdên musulman ên li dervey Kurdistanê, bi birayên xwe re bixebitin; bo welatên ku tede dijin bikin malên Islam û hicret û piştvanîyê.
- 6.- Zav (mezheb) û deste (fîreq) yê islami di Kurdistanê de, bi hev re bijîn û bi reya kombûnê (Ictîn'â) arîkariya hev û din bikin, û bixebitin bo fîrekhkirina bîngeha hevgerîtinê (Itifaqê). Hema dogîşên, ku hevgerîtin tede çetin be, wê bo her deste û rêçareyekê bite hêştin, ku bi xwe bike, lê divê zirarê bi ên din neke. Deste an ji rêçare islami tê nasîn, gava bi teviya Islamê girt û ji tiştêkî niyas giring ji ola islami dernekeve.
- 7.- Dibe ku arîkarî bi wan hêzan re bite kirin, ewên ku bo bi cih anîna mafên rêbazî yê Kurdistanê dixebitin, eger wan hêz ne diji ola gel bin û ne ji ajanê aliyekî dijimini bin.
- 8.- Deselatiya Kurdistan a islami li gel deselatiyên gelên musulman " Dewleta gelên islami ya yekbuyî" pêda dike. Her gelek danîşgehekî hevrayê (şora) bo deselatiya cihî hildibjêre, û danîşgehên gelan danîşgeha hevrayê ya giştî hildibjêre, ewa ku di nav xwe de serokekî bo teviya musulmanan hildibjêre.
- 9.- Zîmanê kurdî, di Kurdistanê de, zîmanê mirî ye û divê bite yekber kirin û pêxistin bo pêdiviyên çerxê. Zîmanê erebî ji bo Xwedaperestiyê pêwîste û tînerîna di Qurân û Sunnetê de û wilo her zîmanekî pêdivî pê heye pêwîste.
- 10.- Kêntirî yê oldarî yê ne musulman xwedî mafên olî, netewî û dadmendîya civakî ne.
- 11.- Deselatên lêkolînî (ictîhadî), karbirêvebirinê û dadmendî bi dest gel de ne. Jêdera rêbaziyê nivîsara Xweda yê pîrozber û bala ye, û Sunneta pêximberê Xwedê - Selewat û silava Xwedê lê bit - û li şûn gel bo sergeranê danîşgeha hevrayê ji aliye gel de heye. Ji mafê va danîşgehê ye, ku deselatiyan li kesên jêhatî ji feqîhan, dadparêzan û serkarên welêt belav bike.
- 12.- Teva yê ku deselatî bo civatê diparêze, bi parastin û başkirin evin: Ol, hiş, namûs, can û mal, û taybetiyên ku bo kesan diparêze evin: xawrin, vexwarin, xanî, cil, fêrkirin, saxî û guhaztin (zewac). Têkilî û pêwendiyên civakî yê nava endamên civatê de li bîngeha " ferman bi qencyê û nehêştina neqencyê" ne, û bi reya

- danûstandina baş û hevkarîya bo xêrê û parastina ramanên bala, bi serohatên rind û ji cî hilkirina serohatên der-Islamê (cahiliyetê) û çareserkirina pîrsgerêkên civakî.
- 13.- Malbata baş kelpêça bîngehî di pêdakirina civaka dirist de, û divê piştgirtina malbatê bite kirin û pêwendî di nava endamên wê de bêtin xurt kirin, û zartanin û guhaztin bêtin xwes, kirin , pişt dayin ji daxwaziyan malbatê re hebe, û pîstî û bînamûsî bêtin sil kirin.
 - 14.- Afret (jin û keç) mîna mêran xwedî di maf û erkan (wacibatên), di avakirina civatê û serrastkirina wê de wekhevî. Ji hev cudayî yê ku di nava wan de hene, ji aliye rêbaziyê (şerîetê) ve hatine, ji ber avahiya pêdabûnê û erka civakî.
 - 15.- Zarotî koçberêka giringe di amadekirin û pêdakirine re, û jêre dilovaniya parastinê û qencya çavserkirin û fêrkirinê û tunekirina sedemên bêmalî û rêwendakirinê pêwîstî.
 - 16.- Bangdayin bo belavkirina Islamê tenê bi bawerkirina hişan û berhev anîna dilan pêk tê. Di ol de zor nîne. Hema cihad (xebat) têkoşîna bo Xwedê ye, bo paşvedana zordarên xwe bilind ditîne û bo parastina zorkê, û jaran, çî musulman bin an ne musulman.
 - 17.- Azadî mafekî giştî ye û di ramankirin, bawerî, darêjî (hizirgotin), nivîs, belavkirin û di avakirina sendikatên (zîrbayên) kargêrî, partiyan siyasî û komikên jinan de; eger ne li diji Islamê bin.
 - 18.- Dadmendî mafekî giştî ye û çî parêzî bo şûnkariyê (mensêb) nîne. Ji hev cudayî di nava hewelatiyan de, bi sedema ol an reng an tîre (taife) an nijad an zav (mezheb) nîne.
 - 19.- Zanin mafekî giştî ye, û zanina jêderên olê ferza çavkî ye bo musulmanan û divê nezanan bite sil kirin, hajêkirina hemû koçberên fêrkirinê hebe, lêkolîna zanyarî û pêmişûlî bêtin parastin, hode ji jêhatinan bite ditin, û acêtên hevgerî di hemû taybetiyan de bêtin pêda kirin.
 - 20.- Kar di hemû bergêhên hodegirtinê û jêgirtina ber (istismar) ji mafên giştî ye, û deslatî di sinorên giringiyê de destê xwe dide ser:
 - (a) Qedexkirina dan û standinên bi rêbazî heramin û rakirina Bankên fayizê, bi avakirina diravxanên islami, li gorî pilanekî têgînaştî.
 - (b) Parastina heyînan bi jêbirina qenc û belav kirina dadmend, eger tekmirov nikaribin pê rabin.
 - (c) Misogeriya mafê destê karkir, tîr vehesîn, dermankirina pêdivî û mafdayîna tolvekirinê (tehwîz) dema pîrbûn û nexweşiyê.
 - (d) Çavlekîrîna kar, bi destgirtina bas, û çêtirkirina berhem û rêkirinê.
 - (e) Xistina hevtegiştîtinê û rakirina dijheviyê di nava karker û xwediyê kar de, bi reya:
 - Belavkirina parek ji qezencan li karkerên çêkirxanên, ku deselatî bi pareka sermiyan xwe tede ye, bo parastina berjewendên karkeran.
 - Avakirina kargehên taybetî û birina dêrîna (mulkiyeta) wan, bi tevayî an parek jê, ser navê karkeran.
 - Arîkariya cotkaran bi vejandina erdê û jêgirtina berê wê.
 - 21.- Misogeriya civakî bi reya terazûna (mîzaniyeta) taybetî ya Zekatê, Weqfê û bêşê, û eger pêwîst bû, ji terazûna giştî ya pacê û berjêgirtinê (istismarê) arîkarî tî birin.
 - 22.- Her raspêriyê (tewsiyet) an biryarek ji Partiya Islami ya Kurdistanî- PIK derhatiye, eger diji bendekî Qurânê û Sunnetê be, tê rakirin û kar pê nabe.

-Kürdistan İslam Parti'sinin Tüzüğü-

1.-Kürdistan İslam Partisi, Partiya İslamiya Kurdistanî-PIK siyasi bir parti olup, Kürdistan halkının ve diğer müslüman halklarının meşru haklarını elde etmek için 11.12.1400 tarihinde kurulmuştur. Kuruluşu İslam dini esasları (öğretileri) üzerinedir. Amacı: Yüce Allah'a yaklaşmak ve onun rızasına kavuşmaktır.

2.-Kürdistan İslam Partisi -PIK- uluslararası islam hareketinin bir parçasıdır. Genel olarak İslam Cemaatları ile ilişki içerisinde olup, özel olarak ta çevresinde ki İslam Cemaatları ile ilişki içindedir. Çevresindeki İslami gruplarla (Cemaatlarla) ilişkisini sıklaştırır, ondan yararlanır, yardımda onlara öncelik verir ve aralarında doğacak herhangi bir anlaşmazlığı Kur'anı Kerim ve Sünnete göre çözümlenmesi için Hakemler heyetine havale eder.

3.-Müslüman Kürd halkı bir bütün olan İslam ümmetinin bir parçasıdır. Müslüman Kürdistan ise büyük İslam diyarının bir parçasıdır. Kürdistan, Kürd halkının coğrafya ve tarih bakımından Anavatanıdır, çoğunlukla Kürd halkının oturduğu bölgeyi kapsar.

4.-Her Müslüman halkın sahip olduğu gibi, Kürd halkı da soyunda, gelişiminde, dilinde, hususiyetlerinde (ananelerinde), topraklarında, hüneclerinde, kendi kendini idare etmede, zulüm, zillet, istibdat ve köleliği red etme, fakirlik, cahillik, hastalık ve gericiikle muharebe etmede meşru hukuka sahiptir.

5.-Kürdistan diyarında oturan müslümanlar Kürd kardeşleriyle, Kürdistan diyarını İslam, hicret ve yardımlaşma diyarı haline sokmak için birlikte çalışmayı talep eder. Kürdistan diyarı dışında ikamet eden müslüman Kürdler de Kürdistan diyarını İslam, hicret ve yardımlaşma diyarı haline getirmek için vatandaşları kardeşleriyle birlikte çalışmayı talep ederler.

6.-Kürdistan'daki müslüman mezhep ve fırkalar (gruplar) toplumsal yollardan üzerinde ittifak edileceği noktaya kadar karşılıklı yardımlaşır ve birlikte yaşarlar. Bununla birlikte ittifak noktalarını genişletmeye gayret sarf ederler. Anlaşmaya ulaşmasında güçlük çekilen konular ise terk edilir. Her fırka veya mezhep başkalarını zarar vermemek kaydıyla kendi hususiyetlerine (karakterlerine) bağlı kalabilirler. Fırka veya mezhep eğer İslamın geneline bağlı kalır ve özel olarak dinin kesin nasslarıyla (hükümleriyle) çelişmezse İslam ile vasıflanır.

7.-Halkın diniyle çelişmediği ve halkın düşmanlarıyla işbirliği yapmadığı müddetce, Kürdistanın meşru haklarını elde etmeye çalışan gruplarla yardımlaşmak imkan dahilindedir.

8.-Kürdistan İslam Hükümeti diğer İslam ulusları hükümetleriyle "Birleşik İslam Milletleri Devleti" birlikte olur. Her ulus mahalli olarak hüküm için şura meclisini seçer. Ulusların meclisleri de bütün müslümanlara Reis olacak umumi şura meclisini seçer.

9.-Kürdistanda resmi dil Kürdcedir. Kürdçe dilbirliğinin sağlanması ve zamanın gereksinimine göre düzenlenmesi gerekir. İbadet için ve Kitap ile Sünnetin anlaşılabilmesi için nas ile (İslamın hükümlerine göre) Arapça dili gereklidir. Ayrıca hangi dile ihtiyaç duyulursa o dil gerekli kılınır.

10.-Müslüman olmayan ve diğer dinlere mensup olan azınlıklar, dini, milli ve toplumsal adaletin hürriyetinden istifade ederler.

11.-Halkın elinde işihsadi, yürütme ve yargı güçleri bulunur. Kanunun (Yasamanın) kaynağı Kur'anı Kerim ve Resulullah (sav)'ın sünnetidir. Halkın seçtiği Şura Meclisi, halkın adına halkın işlerini yürütür. Bu Meclisin selahiyetinden birisi liyakatlı (ehil) Fıkıh Ulemaları, Kadılar ve Valilerin selahiyetini tevzih etmektedir.

12.-Güç birimi toplumun muhafazası, olgunlaştırılması ve düzeltilmesi için dini, aklı, ırzı, nefsi ve malı korumayı esas olarak kabul eder. Ferdler için yeme, içme, barınma, eğitim ve öğretim, sağlık ve evlenme ihtiyaçlarının temini için gereken hususlara riayet eder. Ferdler arasındaki ilişkiler ise şu esaslar üzerine kurulur:

a-İyiliği emretme ve kötülüğü menetme esası

b-Muamelede iyilik ve hayırda yardımlaşma esası

c-Yüce karakterleri ve güzel adetleri koruma esası

d-Cahiliye adetlerine karşı mücadele esası

e-Ahlaki problemleri ıslah etme esası

13.-Şalih bir aile sağlam bir toplumun temel taşıdır teşkil eder. Bundan böyle ailenin korunması ve aile efradları arasındaki ilişkinin güçlendirilmesi zaruridir. Ayrıca evliliği, sebeblerini hafifletmek suretiyle kolaylaştırıp neslin çoğalması teşvik edilir. Böylelikle fahişeliğe ve iffetsizliğe meydan verilmemiş olunur.

14.-Hukuki ödevlerde toplumun inşasına ve yönlendirilmesine Kadın ve Erkek eşit haklara sahiptir. Yaratılış ve toplumsal ödevleri bakımından Erkek ile Kadın arasındaki farklılıkların ayırımı İslam da belirlenmiştir.

15.-Çocukluk devresi, oluşum ve hazırlık devresi oluşu bakımından önemlidir. Bu devre, yetiştirme şevkatine, güzel terbiyeye ihtiyaç duyduğu gibi sappa ve taşkınlıktan korunmayı ister.

16.-İslami davet (Tebliğ) ancak akılları ikna ve kalpleri te'lif yoluyla olur. Dinde zorlama yoktur. Cihad ise Allah yolunda zalim ve müstekbirleri defetmek ve ister müslüman olsun ister gayri-müslim olsun, mustazafları savunmak için yapılan kitaldir. (Savaş, mücadele vs.)

17.-Hürriyet genel bir haktır. Düşünce, tabirde, inançta, te'lifte, neşriyatta ve işçi sendikaları oluşturmada hürriyet koruma altındadır. Ayrıca İslamla çelişmedikçe siyasi partiler ve Kadın hakları dernekleri gibi kurma hürriyeti mevcuttur.

18.-Adalet umumi bir haktır. Hiç bir makamın dokunulmazlığı yoktur. Vatandaşlar arasında hiç kimsenin din, renk, grup, cinsiyet veya mezhep imtiyazı tanınmaz.

19.-İlim umumi bir haktır. Dinin temel eğitimi müslümanlar üzerine farzdır. Cehaleti (ümmiliği) ortada kaldırmak, bütün eğitim merhaleleri ile ilgilenmek, ilmi araştırmayı teşvik etmek, kabiliyet ve yeteneklere göre yönlendirmek, ilmi kıyafeti olanlardan istifade etmek ve çeşitli ihtisas alanlarına araç ve gereçleri temin etmek zaruridir.

20.-Bütün intifa (yararlanma) sahalarında çalışma yapılır, anne hukukları üretilip çoğaltılır. Devlet gücü zaruri hallerde müdahale eder örneğin:

a.-Şer'an haram olan muameleleri menetmek, faizli Bankaları tasfiye etmek, faizsiz Banka ve Kredi enstitülerini kurmak.

b.-Mülkiyeti korumak, ondan güzel bir şekilde faydalanmayı sağlamak ve ferdler idare edemediği takdirde adaletle dağıtımını yapmak.

c.-İşçiye münasip bir ücret vermek, yeterli bir dinlenmeyi temin etmek, sağlık hizmetlerini sunmak ve ihtiyarlık ile hastalık zamanlarında yaşantısını garanti altına almak.

d.-Karşılıksız borçla iş sahalarını destekleyip üretim ve mübadeleyi kolaylaştırmak.

e.-İşçi ve işveren arasında anlayışı sokup çelişkileri gidermek için şu yollardan birisine başvurmak:

1.-İşçilerin maslahatı için devlet işyerlerinin kârlarından aldığı paradan işçilere dağıtmak.

2.-Özel ticarethaneler kurup, mülkiyetin bir kısmını veya tümünü işçilere devretmek.

3.-Toprağı ihya edip üretimi artırmak için çiftçilere yardım etmek.

21.-Sosyal Sigortalar; Zekat, Vakıf ve teberrudan oluşan özel maliyeden kapatılır. İhtiyaç halinde genel vergi ve gelir hazinesinden faydalanılır.

22.-Kitap ve Sünnetin nassına (Dinin esaslarına) muhalif olan Kürdistan İslam Partisin (Partiya İslamiya Kurdistanî, PİK) den gelecek her türlü tavsiye ve kararlar geçersiz sayılır, itibar edilmez.

EY EZİLEN KÜRDLER...

Bir komşunun hayvanı, tarlanıza girmesini namus, şeref ve nam meselesi yapıp, karşı tarafın ailesini hatta sülalesini söndürmek için herşeyinizi feda edersiniz. Genç kadınları dul, yavruları yetim, evleri sahipsiz bırakırsınız. Birbirinizin kanını içersiniz. Asırlar boyu kan davası güdersiniz.

Diğer taraftan, laik ve kafir düzenin jandarmaları, polisleri, komandoları hergün kadınlara, kızlara göz dikerlerken, sizler sesinizi çıkarmazsınız. Sizleri köy meydanlarında toplayıp, hayvan muamelesi yaparak, Çocuklarınız ve kadınlarınızın önünde çırlıçıplak soyup insan pisliği yedirenlere karşı dilinizi yutmuş gibi lal kalırsınız. Daha da önemlisi, dininizi elinizde almış, vatanınızı işgal etmiş, toprağınızı el koymuş, sizleri ac bırakmış ve Allahın ayeti olan dilinizi dahi yasaklamışlar ama siz yine de suskunsunuz.

Bütün bunlara karşı hep susarsınız. Devlet ne yaparsa haklıdır, safsatasına inanırsınız. Devlete karşı boynumuz kıldan incedir sözlerini savurursunuz.

Şunu iyi biliniz ki,

İnsanın en kıtsal değerleri olan Din, Vatan, Namus uğruna kime karşı olursa olsun savaşmak, şereflerin en büyüğü iken, bir tavuk uğruna komşusunu öldürmek, kan davası gütmek, intikam almak ise en büyük şerefsizliktir.

Kürdler, sizler ne zaman aranızdaki düşmanlığı, kıskançlığı, istemezliği, kan davalarını bırakıp, elinizde dininizi, vatanınızı, dilinizi, kültürünüzü elinizde alan düşmanlarınıza karşı birleşeceksiniz?

Ne zaman uygar milletler gibi ufak meseleleri bırakıp toplumsal meseleler uğruna birleşip mücadele edeceksiniz?

Bu sırda her toplum artık ufak defek şahsi menfaatları bir tarafa bırakarak toplumsal çıkarlarını gözönünde bulunduruyor. Kürdlerin bugüne kadar bir devlet sahibi olmamaları da zaten bu yüzdendir. Bizler hep birbirimizle uğraşmaktan, kanlarımızı dökmekten, hapishanelerde ömür çürütmekten zamanımız olmamış ki başka toplumlar gibi ulusal meselelerimizi düşünelim. Vatan sahibi olmayı, geniş kültüre erişmeyi, eğitim seviyemizi yükseltmeyi hedeflememişiz.

Diyoruz ki:

Kürdler, artık kan davalarını bir tarafa bırakıp, birbirlerinize kıyu kızmaktan vazgeçin. Dikkatlerinizi diğer medeni toplumların yaptıklarına çevirin. Sizlerde artık devlet sahibi olmaya çalışın.

Dinizi, topraklarınızı, namusunuzu, dilinizi ve kültürünüzü elinizde alan düşmanlarınıza karşı bir olunuz.